

தமிழ்நாடு அரக

சமூக அறிவியல்

எட்டாம் வகுப்பு

தீண்டாமை
மனித நேயமற்ற செயல் – பெருங்குற்றம்

பள்ளிக் கல்வித்துறை

தமிழ்நாடு அரக
இலவசப் பாடநூல் வழங்கும்
திட்டத்தின்கீழ் வெளியிடப்பட்டது
(விற்பனைக்கு அன்று)

© தமிழ்நாடு அரசு
முதல் பதிப்பு – 2011

(சமச்சீர்க் கல்வி பொதுப் பாடத்திட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட நூல்)

குழுத்தலைவர்

வரலாறு & குடிமையியல்

திரு. A.P. ஜனார்தனம்,
முதல்வர் (ஒய்வு),
சு.சா.அரசு கலைக் கல்லூரி,
திருத்தணி, திருவள்ளூர் மாவட்டம்.

புவியியல் & பொருளாதாரம்

முனைவர். மரியா அனிதா ஆனந்தி
இணை பேராசிரியர்,
நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர்-18.

மேலாய்வாளர்

முனைவர். M.N. இராஜேந்திரன்,
இணை பேராசிரியர்,
மாநிலக் கல்லூரி,
சென்னை-5.

முனைவர். R. மிரியம்
இணை பேராசிரியர்,
நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர்-18.

திரு. R. செங்கோடன்,
தலைமை ஆசிரியர்,
அரசு பெண்கள் மே.நி.பள்ளி,
கம்பிய நல்லூர், தர்மபுரி மாவட்டம்.

முனைவர். M. ரகுநாதன்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
மா.ஆ.க.ப.நி. பெருந்துறை,
ஈரோடு மாவட்டம்.

ஆசிரியர்கள்

திருமதி. குளோரினா ரவீந்திரகுமார்,
PSGR கிருஷ்ணாம்பாள் மேல் நிலைப் பள்ளி,
பீளமேடு, கோயம்புத்தூர்-4.

திருமதி. K. சோபனா,
முதுகலை ஆசிரியர்,
என்.கே.தி. நேஷனல் பெண்கள் மே.நி.பள்ளி,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

திருமதி. J. கீதா,
முதுகலை ஆசிரியர்,
பிரின்ஸ் மேல் நிலைப் பள்ளி,
மடிப்பாக்கம், சென்னை-91.

திருமதி. J. ஜாக்குலின் ஜோயல்,
பட்டதாரி ஆசிரியர்,
அவிலா கான்வென்ட் மெட்ரிக் மே.நி.பள்ளி,
கோயம்புத்தூர்.

திருமதி. ரமாபாய்,
அகர்வால் வித்யாலயா மெட்ரிக்.மே.நி.பள்ளி,
வேப்பேரி, சென்னை-7.

திருமதி. லட்சுமி பிரபா,
புனித ஜான்ஸ் மெட்ரிக் மே.நி.பள்ளி,
மந்தைவெளி, சென்னை-28.

திருமதி. K.வள்ளமதி,
பட்டதாரி ஆசிரியர்,
அரசு ஆண்கள் மே.நி.பள்ளி,
திருவலம், வேலூர் மாவட்டம்.

திருமதி. சகாயமேரி ஃபாபிலா
முதுகலை ஆசிரியர்,
சியோன் மெட்ரிக் மே.நி.பள்ளி,
சேலையூர், தாம்பரம்-73.

திருமதி. வி.டெய்சி மணியம்மை,
கலிகி அரங்கநாதன் மான்போர்டு மெட்ரிக்.மே.நி.பள்ளி,
பெரம்பூர், சென்னை-11.

கணிணி அச்சு : ந.செல்வமணி, எஸ். சரத்சந்திரன்
அட்டை வடிவமைப்பு : ந.செல்வமணி

வரைகலை : ந.செல்வமணி, வ.சபாஷ்குமார்
வடிவமைப்பு : ந.செல்வமணி

நூல் அச்சாக்கம்
தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் கழகம்,
கல்லூரிச்சாலை, சென்னை-6.

விலை: ரூ.

இந்நூல் 80.ஜி.எஸ்.எம். மேப்லித்தோ தாளில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஆப்செட் முறையில் அச்சிட்டோர்:

பொருளடக்கம்

அலகு வ.எண்

பாடம்

பக்க எண்

வரலாறு

I	1. மொகலாயர்கள் வருகை	01
II	2. மராத்தியர்கள்	19
III	3. ஐரோப்பியர்கள் வருகை	28
	4. ஆங்கில-பிரெஞ்சு ஆதிக்கப் போட்டி (கர்நாடகப் போர்கள்)	35
IV	5. இந்தியாவில் ஆங்கில கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆட்சி (கி.பி.1773-கி.பி.1857)	44
	6. காரன்வாலிஸ் பிரபு (கி.பி.1786-கி.பி.1793)	49
	7. மார்குவிஸ் ஹேஸ்டிங்ஸ் (கி.பி.1813-கி.பி.1823)	56
	8. வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு (கி.பி.1828-கி.பி.1835)	59
	9. டல்ஹௌசி பிரபு (கி.பி.1848-கி.பி.1855)	63
	10. மாபெரும் புரட்சி (கி.பி.1857)	67
V	11. தமிழகத்தில் நாயக்கர்கள் ஆட்சி	74
	12. தஞ்சாவூரில் மராத்தியர்கள் ஆட்சி (கி.பி.1676-கி.பி.1856)	81
VI	13. வேலூர் புரட்சி - கி.பி.1806	87

புவியியல்

I	வள ஆதாரங்கள்	
	1. வள ஆதாரங்களும் அதன் வகைகளும்	90
	2. வள ஆதாரங்களும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளும்	99
II	முதல்நிலைத் தொழில் I	
	3. முதல்நிலைத் தொழிலின் வகைகள்	103
	4. சுரங்கத் தொழில்	108
III	முதல்நிலைத் தொழில் II	
	5. வேளாண்மை	115
	6. பயிர்கள்	122

IV	இரண்டாம் நிலைத் தொழில் I	
	7. தொழிற்சாலைகள்	129
	இரண்டாம் நிலைத் தொழில் II	
	8. தொழிலகங்களின் வகைகள்	134
V	மூன்றாம் நிலைத் தொழில் I	
	9. வணிகம்	142
	மூன்றாம் நிலைத் தொழில் II	
	10. போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்புகள்	146
VI	மக்கள் தொகை	
	11. மக்கள் தொகை வளர்ச்சி மற்றும் பரவல்	153
	12. மக்கள் தொகையும் வள ஆதாரங்களும்	159

குடிமையியல்

I	1. தேசிய ஒருமைப்பாடு	164
II	2. சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள்	170
III	3. மனித உரிமைகளும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையும்	177
IV	4. சாலை பாதுகாப்பு – சட்டங்களும் வரைமுறைகளும்	184

பொருளாதாரம்

I	1. பணம், சேமிப்பு மற்றும் முதலீடு	192
---	-----------------------------------	-----

மொகலாயர்கள் வருகை

பாபர் படையெடுப்பின் போது இந்தியாவின் நிலை

பாபர் படையெடுப்பின் போது இந்தியா பல்வேறு சிற்றரசுகளாக துண்டாக்கப்பட்டு சண்டை சச்சரவுடன் காணப்பட்டது. வடஇந்திய அரசியலில் ஒன்றுமையில்லை. டெல்லி சுல்தானிய பேரரசு வலிமை இழந்து காணப்பட்டது. டெல்லி பேரரசின் கடைசி சுல்தான் இப்ராஹிம் லோடி, பிரபுக்களை கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. இராஜபுத்திரர்களின் தலைவரான இராணாசங்கா அதிக வலிமை பெற்று விளங்கியதோடு டெல்லியைக் கைப்பற்றும் ஆர்வத்துடன் காணப்பட்டார். இச்சமயத்தில் பாபரை இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வரும்படி ஆலம்கான் லோடியிடமிருந்து ஒரு கடிதமும் பஞ்சாபின் ஆளுநர் தெளலத்கான் லோடியிடமிருந்து ஒரு கடிதமும் வந்தது.

தென்னிந்தியாவில் விசயநகரப் பேரரசும், பாமினி பேரரசும் சுதந்திர அரசுகளாக செயல்பட்டு வந்தன.

பாபர்

ஆனால் இவை தங்களிடையே சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டிருந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் பாபர் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வந்தார்.

பாபர்(கி.பி.1526-கி.பி.1530)

ஐக்கிருதின் முகம்மது பாபர் கி.பி.1483-ம் ஆண்டு மத்திய ஆசியாவிலுள்ள பர்கானா நிலப்பகுதியை ஆட்சி செய்த உமர் ஷேக் மிர்ஷா என்பவருக்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். தந்தை வழியில் இவர் துருக்கியைச் சார்ந்த தைமூர் இனத்தையும், தாய் வழியில் மங்கோலிய இனத்தையும், தாய் வழியில் செங்கிஸ்கான் இனத்தையும் வழித்தோன்றலாக கொண்டிருந்தார். இவர் தனது தந்தை மறைவிற்குப் பிறகு தனது பதினோராம் வயதில் பர்கானாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்.

படையெடுப்புகள்

முதல் பானிப்பட் போர் (கி.பி. 1526)

பஞ்சாபின் ஆளுநரான தெளலத்கான் லோடியின் வேண்டுகோளை ஏற்று பாபர் இந்தியாவிற்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். கி.பி.1526-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 21-ம் நாள் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பானிப்பட் போர்க்களத்தில் டெல்லியை ஆட்சி செய்த இப்ராஹிம் லோடியை தோற்கடித்தார். பாபரின் பீரங்கிப் படை முக்கியப் பங்கு வகித்தது. இப்ராஹிம் லோடியை விட குறைவான படைவீரர்களைக் கொண்டிருந்த பாபர் மிக சுலபமாக இப்போரில் வெற்றி பெற்றார். இப்ராஹிம் லோடி

கொல்லப்பட்டார். டெல்லி சுல்தானியரின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது. முகலாயப் பேரரசிற்கான அடித்தளத்தை பாபர் இந்தியாவில் உருவாக்கினார்.

பழங்கால இந்தியாவில் இருந்த பேரரசு ஒன்றினை நினைவு கூறுக.

பாபரிப் போரில் பாபர் வெற்றி பெற்றாலும் மீவாரை ஆட்சி செய்த இராஜபுத்திர மன்னர் ராணாசங்கா பாபருக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தார். கி.பி. 1527-ம் ஆண்டு கான்வா போர்க்களத்தில் பாபர் அரும்பாடுபட்டு ராணாசங்காவை வெற்றி கொண்டார். பிறகு கி.பி. 1528-ம் ஆண்டு சந்தேரி போரில் மாளவத்தை ஆட்சி செய்த மெதினிராய் என்ற மன்னரை வெற்றி கொண்டார். கடைசியாக கி.பி. 1529-ம் ஆண்டு கோக்ரா போரில், முகம்மது லோடியைத் தோற்கடித்து முகலாயப் பேரரசினை இந்தியாவில் நிலைநாட்டினார். இவரது பேரரசு கிழக்கே பீகார் முதல் மேற்கே பஞ்சாப், காபூல், காந்தகார் மற்றும் பதக்ஷான் வரை பரவியிருந்தது. ஆனால் எதிர் பாராதவிதமாக தனது 47வது வயதில் கி.பி. 1530-ம் ஆண்டு தனது மகன் உமாய்யுனை தனது வாரிசாக நியமனம் செய்துவிட்டு நோயுற்று காலமானார்.

வரலாற்றில் பாபர்

இடைக்கால இந்தியாவில் பாபர் மிகவும் விரும்பத்தக்கவர்களில் ஒருவராக கருதப்படுகிறார். இவர் சிறந்த போர் வீரராகவும், அறிஞராகவும், கவிஞராகவும் விளங்கினார். தன் சுயசரிதையை துருக்கிய மொழியில் எழுதியுள்ளார். இது “துசுக்-கி-பாபரி” அல்லது “பாபரின் நினைவுகள்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. பாபரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முகலாயப் பேரரசு அக்பரால் பலப்படுத்தப்பட்டது.

உமாய்யுன் (கி.பி. 1530-1540, 1555-1556)

பாபரின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது மூத்த மகனாகிய உமாய்யுன் கி.பி. 1530-ம் ஆண்டு முகலாய மன்னராக பொறுப்பேற்றார். கி.பி. 1508-ம் ஆண்டு காபூலில் பிறந்த இவர் தனது 20ஆம் வயதில் பதக்ஷானில் ஆளுனராக நியமிக்கப்பட்டார். காம்ரான், அஸ்காரி, ஹிண்டால் ஆகியவர்கள் இவரின் சகோதரர்கள் ஆவார்கள்.

பாபரின் மறைவினைத் தொடர்ந்து ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்ற உமாய்யுன், அரியணை மலர்படுக்கை அல்ல என்பதை உணர்ந்தார். பாபருக்கு பேரரசை பலப்படுத்த போதிய நேரமில்லை. நாட்டில் முறையான வாரிசுரிமை சட்டமும் இல்லை. இதனால் பாபரின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து வாரிசுரிமைப் போர் தொடங்கியது. உமாய்யுனின் உடன் பிறந்தவர்கள் டெல்லியின் அரியணையைக் கைப்பற்ற ஆர்வம் காட்டினார். இராஜபுத்திரர்களும் மொகலாயர்களை இந்தியாவிலிருந்து விரட்ட எண்ணினர். குஜராதத்தைச் சார்ந்த பகதூர்ஷாவும் உமாய்யுனுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தார். வங்காளம் மற்றும் பீகாரைச் சார்ந்த ஷெர்கான் உமாய்யுனுக்கு மாபெரும் எதிர்ப்பாளராக விளங்கினர். இவ்வாறு உமாய்யுன் அனைத்து புறங்களிலும் பகைவர்களால் சூழ்ந்து காணப்பட்டார்.

கி.பி. 1539-ம் ஆண்டு செளஷா என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற போரில் ஷெர்கானிடம் உமாய்யுன் தோல்வியுற்றார். மீண்டும் கி.பி. 1540-ம் ஆண்டு கன்னோசிப் போரிலும் தோல்வி அடைந்தார். அரியணையை இழந்து உமாய்யுன் பதினைந்து ஆண்டுகள் நாடோடியாக வாழ்ந்தார். இதற்கிடையில் உமாய்யுன் அமிதாபானு பேகத்தை திருமணம் செய்து கொண்டார்.

கி.பி.1542-ம் ஆண்டு அமரக்கோட்டை என்ற இடத்தில் அக்பர் பிறந்தார். பிறகு பாரசீக மன்னரின் துணையோடு உமாய்யன் காம்ராஸிடம் இருந்து காபூல், காந்தகாரை திரும்பப் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து கி.பி.1555-ம் ஆண்டு டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவை மீண்டும் கைப்பற்றி 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் அரசரானார்.

உமாய்யன் என்றால் “அதிர்ஷ்டசாலி” ஆனால் இவர் “அதிர்ஷ்டமில்லா” பாபரின் மகனாக விளங்கினார். இவர் ஒரு அரசராக படுதோல்வி அடைந்தார். கீழே விழுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு வருமேயானால் அதை தவறவிடும் மனிதர் உமாய்யன் அல்ல. வரலாற்று அறிஞர் லேன்பூலின் கூற்றுப்படி உமாய்யன் வாழ்க்கை முழுவதும் தடுமாறினார். இறுதியில் கி.பி.1556ஆம் ஆண்டு உயிரிழந்தார். இறப்பதற்கு முன் தனது மகன் அக்பரை தனது வாரிசாக நியமனம் செய்தார். பைராம்காணை அக்பரின் பாதுகாப்பாளராக நியமித்தார்.

ஷெர்ஷா சூர் (கி.பி.1540-1545)

ஷெர்ஷாவின் உண்மையான பெயர் ஃபரித் ஆகும். இவர் உஷேன் என்பவரின் மகன் ஆவார். கி.பி.1472ஆம் ஆண்டு ஃபரித் பிறந்தார். ஜோன்பூரை ஆட்சி செய்த ஆப்கானிய கவர்னர் இவருக்கு “ஷெர்கான்” என்ற பட்டத்தினை வழங்கினார். பிறகு வங்காள ஆளுநரிடம் பணிக்குச் சேர்ந்து, பின்னர் பீகாரின் அரசரானார். தன்னை ஷெர்ஷா என அழைத்துக்கொண்டார். இவரால் நிறுவப்பட்ட பேரரசு “சூர்” வம்சம் என அழைக்கப்பட்டது.

ஷெர்ஷாவின் வெற்றிகள்

கி.பி.1539-ம் ஆண்டு “சௌசா” என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற போரில் ஷெர்ஷா உமாய்யனை தோற்கடித்தார்.

இவ்வெற்றிக்குப் பிறகு டெல்லியைக் கைப்பற்ற கனவு கண்டார். தன்னை வங்காளம் மற்றும் பீகாரின் மன்னராக அறிவித்துக் கொண்டார். கி.பி.1540-ம் ஆண்டு கன்னோசிப் போரில் மீண்டும் உமாய்யனை வெற்றி கொண்டு டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவை கைப்பற்றி தன்னை அரசராக அறிவித்துக் கொண்டார். பிறகு சிந்து மற்றும் மூல்தானை கைப்பற்றினார். மாவம், ரெய்சின் மற்றும் மார்வார் ஆகிய பகுதிகளை தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தார். கி.பி.1545-ம் ஆண்டு பண்டேல்கண்டை ஆட்சி செய்த அரசருக்கெதிராக தனது கடைசி படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். கலஞ்சார் கோட்டை முற்றுகையின் போது எதிர்பாராதவிதமாக நிகழ்ந்த வெடி விபத்தில் கி.பி.1545-ல் மரணமடைந்தார்.

ஷெர்ஷாவின் நிர்வாகம் மைய நிர்வாகம்

ஷெர்ஷா தலை சிறந்த நிர்வாக முறையை ஏற்படுத்திய ஒரு சிற்பி ஆவார். இவர் வல்லாட்சியாளராக விளங்கியதோடு மட்டுமின்றி அறிவுபூர்வமானவராகவும் விளங்கினார். முஸ்லீம் மதத் தலைவர்களின் (உலோமாக்கள்) ஆலோசனைகளைக் கேட்க மறுத்தார். நிர்வாகத்தின் சிறு விவகாரங்களையும் நேரடியாகக் கவனித்தார். இவருக்கு உதவியாக அமைச்சரவைக் குழு ஒன்று செயல்பட்டது. இவரது அமைச்சரவையில் நான்கு முக்கிய அமைச்சர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள்,

திவானி-இ-விசாரத்-வரவு மற்றும் செலவு பொறுப்பாளர்

திவானி-இ - ஆரிஷ்-இராணுவ பொறுப்பாளர்

திவானி - இ - இராசாலத் -

வெளியுறவு மற்றும் தூதரகப் பொறுப்பாளர்

திவானி - இ - இன்ஷா - அரசு ஆணைகள் மற்றும் கடித போக்குவரத்து பொறுப்பாளர்.

மாநில நிர்வாகம்

ஷெர்ஷா நிர்வாகநலனைக் கருத்தில் கொண்டு பேரரசை பல சர்க்கார்களாகப் பிரித்தார். சர்க்கார்கள் பல பார்கானாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு பார்கானாவும் பல கிராமங்களைக் கொண்டிருந்தன. கிராமமே மாநில நிர்வாகத்தின் கடைசி அங்கமாக விளங்கியது.

வருவாய் நிர்வாகம்

ஷெர்ஷாவின் நில வருவாய் நிர்வாகத்தில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று விளங்கியது. நிலம் முறையாக அளவீடு செய்யப்பட்டு நிலத்தின் தரத்திற்கேற்ப வரி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. நிலவரி முக்கிய வருவாயாக இருந்தது. ஷெர்ஷா இரயத்துவாரி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். விவசாயிகளுக்கு “நில உரிமை” குறித்து பட்டா வழங்கப்பட்டது. அரசின் பங்கு விளைச்சலில் மூன்றில் ஒரு பகுதியாக (1/3) நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. ஷெர்ஷாவின் நில சீர்திருத்தத்தை மாமன்னர் அக்பர் பிற்காலத்தில் பின்பற்றினார். எனவே ஷெர்ஷா “அக்பரின் முன்னோடி” என அழைக்கப்படுகிறார்.

இராணுவ நிர்வாகம்

ஷெர்ஷா ஒரு சிறந்த போர் வீரராக மட்டுமின்றி சிறந்த இராணுவ தளபதியாகவும் விளங்கினார். இவர் அலாவுதீன்கில்ஜி பின்பற்றிய இராணுவ முறையின் முக்கிய அம்சங்களை பின்பற்றினார். இவர் தலைசிறந்த

இராணுவத்தைப் பெற்றிருந்தார். இவரது இராணுவம் காலாட்படை, குதிரைப்படை, பீரங்கிப்படை மற்றும் யானைப்படையைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் குதிரைப்படை அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக கருதப்பட்டது. ஆப்கானிய போர் வீரர்களை உயர்பதவிகளில் அமர்த்தினார். குதிரைப்படையில் குதிரைக்கு சூடு போடும் (தூக்) முறையான அறிமுகப்படுத்தினார். காலாட்படையில் வீரர்கள் பற்றிய பதிவேட்டினை பராமரித்தார். இவற்றின் மூலம் இராணுவத்தில் தவறுகள் நிகழ்வது அகற்றப்பட்டன.

நீதி நிர்வாகம்

ஷெர்ஷா நீதியின் ஊற்றாக விளங்கினார். சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார். இவர் மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றமாக விளங்கினார். அனைத்து மேல் முறையீட்டு வழக்குகளையும் விசாரித்தார். ஷெர்ஷாவிற்கு நீதி நிர்வாகத்தில் தலைமைக்காசி உதவி புரிந்தார். குற்றம் புரிந்தவர் யாராயினும் எந்தப் பதவி வகித்தாலும் தண்டனைகளிலிருந்து தப்ப முடியாது.

பிற சீர்திருத்தங்கள் ஒற்றர்படை

ஷெர்ஷாவின் ஆட்சி காலத்தில் ஒற்றர் முறை திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. பேரரசின் அனைத்து பகுதிகளிலும் இரகசிய ஒற்றர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டு அனைத்து செய்திகளும் அரசுக்கு முறையாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

சாலைகள்

ஷெர்ஷா பழைய சாலைகளை புதுப்பித்து, புது சாலைகளை அமைப்பதில் தனிகவனம் செலுத்தினார். இவரது ஆட்சி காலத்தில்

நான்கு முக்கியமான சாலைகள் நாட்டின் எல்லைகளில் இருந்து பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டன. சாலைகளின் இருபுறங்களிலும் நிழல் தரும் மரங்களை நட்டு போக்குவரத்தை மேம்படுத்தினார். ஆங்காங்கே இளைப்பாறும் விடுதிகளையும் அமைத்தார். இவர் செய்தித் தொடர்பு முறையினை மேம்படுத்தினார்.

நாணயச் சீர்திருத்தம்

ஷெர்ஷா புழக்கத்திலிருந்த பழைய உலோக நாணயங்களை ரத்து செய்தார். வெள்ளி மற்றும் செப்பு நாணயங்களுக்கு ஒப்பீட்டு விகிதாசாரத்தை நிர்ணயம் செய்தார். தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்களை வெளியிட்டார். நாணயங்களில் தனது பெயரினை தேவநாகிரி எழுத்தில் பொறிக்கச் செய்தார். இவரது நாணயச் சீர்திருத்தம் நாட்டின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தியது. எனவே ஷெர்ஷா “நவீன நாணய முறையின் தந்தை” என்றழைக்கப்படுகிறார். இவரின் ஆட்சி காலத்தில் பொருளாதார நிலை மேம்பாடடைந்தது.

மதிப்பீடு

ஷெர்ஷா ஒரு மாபெரும் பேரரசை உருவாக்கிய வராகவும் சிறந்த நிர்வாகியாகவும் கருதப்படுகிறார். இவர்கலை, கட்டடக்கலையிலும் சிறந்து விளங்கினார். பீகாரிலுள்ள “சசாரம்” நகரில் தனது கல்லறையை இந்திய-இஸ்லாமிய கட்டடக்கலைப் பாணியில் உருவாக்கினார். டெல்லியில் புகழ்பெற்ற “புராணாகிலா” என்ற சிறந்த கட்டடத்தை உருவாக்கினார். ஷெர்ஷா மேலும் பல ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்திருந்தால் மொகலாயர்கள் தங்கள் ஆட்சியை மீண்டும் இந்தியாவில் ஏற்படுத்திருக்க முடியாது.

அக்பர்

மாபன்னர் அக்பர் (கி.பி 1556-கி.பி.1605)

அக்பர் இந்தியாவை ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களில் தலைசிறந்தவர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.

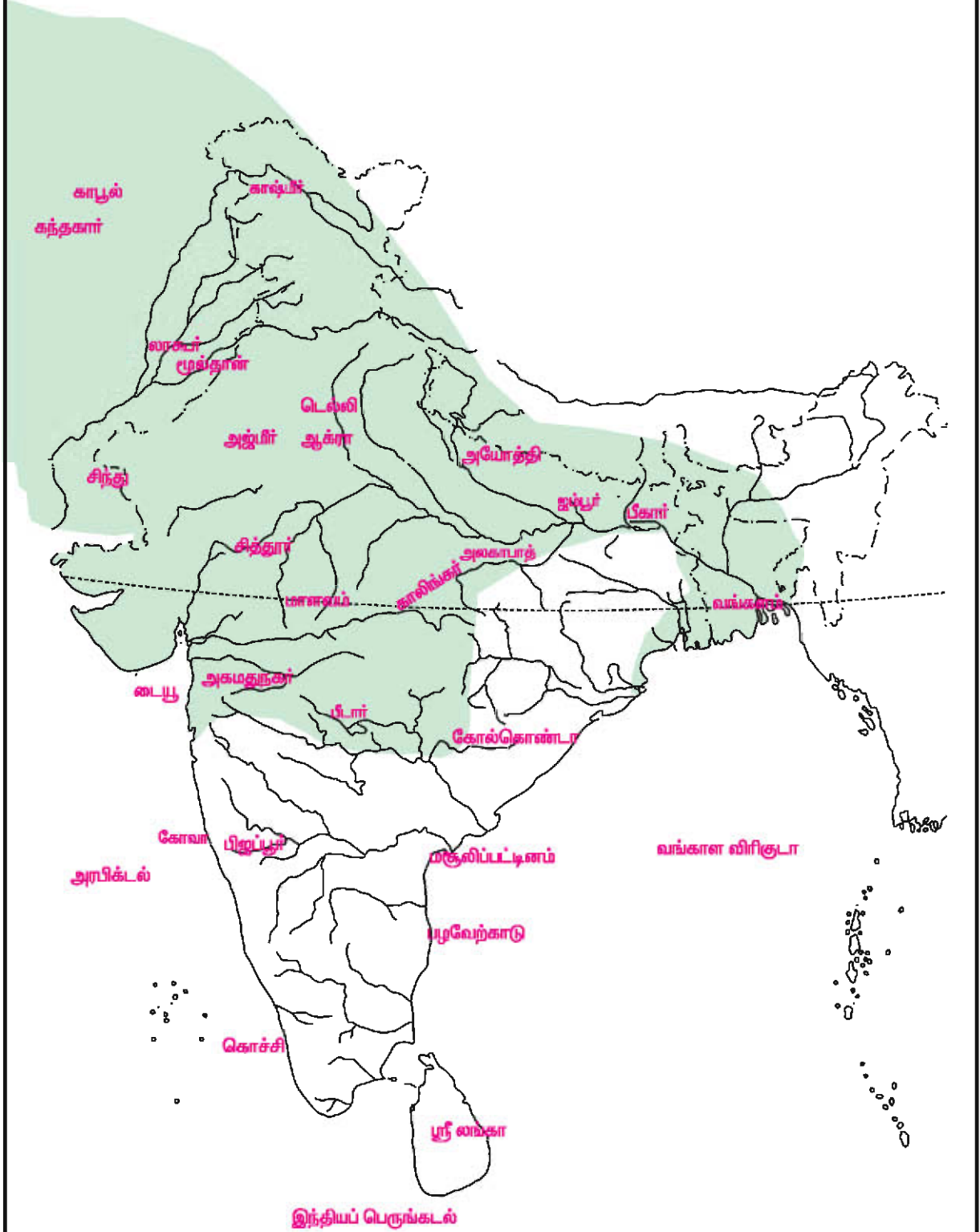
ஜலாலுதின் முகம்மது அக்பர் கி.பி.1542-ம் ஆண்டு நவம்பர், 23-ஆம் நாள் அமரக்கோட்டையில் பிறந்தார். தனது பதினான்காவது வயதில் கி.பி.1556-ம் ஆண்டு பேரரசராக முடி சூடப்பட்டார். பைராம்கான் அக்பரின் பாதுகாப்பாளராக உமாய்யூனாஸ் நியமிக்கப்பட்டார்.

அக்பரின் வெற்றிகள்

இரண்டாம் பானிப்பட் போர் (கி.பி. 1556)

அக்பர் இக்கட்டான சூழலில் அரியணை ஏறினார். வங்காளத்தை ஆண்ட முகம்மது ஷாவிடம் பிரதம மந்திரியாக இருந்த ஹெமூ அக்பரை தோற்கடித்து டெல்லியைக் கைப்பற்ற எண்ணினார். இவர் முகலாயர் படையை வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பானிப்பட் போர்க்களத்தில் கி.பி.1556-ல் எதிர்கொண்டார். இப்போரில் ஹெமூ அக்பரால் தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். இவ்வெற்றியின் மூலம் முகலாயரின் ஆட்சி டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவில் மீண்டும் நிலை நாட்டப்பட்டது.

அக்பர் பேரரசு

சுமார் நான்காண்டுகள் பைரம்கானின் ஆட்சி நடைபெற்றது. அக்பர் உண்மையான ஆட்சியாளராக விரும்பினார். எனவே பைரம்கான் ஆட்சியை முடிவுகட்ட அவரை புனித யாத்திரைக்கு அனுப்பினார். செல்லும் வழியில் பைரம்கான் கொல்லப்பட்டார். அக்பரின் வளர்ப்புத்தாய் மாகம்அனகா இரண்டு ஆண்டுகள் நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்தினார். இக்காலம் “அந்தப்புர அரசாங்க காலம்” என்றழைக்கப்படுகிறது. மாகம்அனகா தனது மகன் ஆதம்கானை அரசாக்க நினைத்ததால் அக்பர் அவரை கொலை செய்தார். இதனால் மாகம் அனகா மனம் வருந்தி உயிர் துறந்தார். பிறகு அக்பர் உண்மையான நிர்வாகியாக மாறினார்.

மற்ற வெற்றிகள்

அக்பரின் மேலாண்மையை ஜெய்ப்பூரை ஆண்ட பிகாரிமால் ஏற்றுக் கொண்டு தனது மகளை பேரரசருக்கு மணம் முடித்து வைத்தார். இம்மணஉறவின் மூலம் ஜகாங்கீர் பிறந்தார். பின்னர் அக்பர் மாவம் மற்றும் சூனாரை இணைத்துக் கொண்டார். இராசபுத்திர ஆளுமைக்குட்பட்ட கோண்டுவானா பேரரசி இராணி துர்காவதியைத் தோற்கடித்து கைப்பற்றினார். பின்னர் பிக்கனீர், ஜெய்சல்மார் மற்றும் ஜோத்பூரை வெற்றி கொண்டார். அக்பரின் பேரரசு மேற்கே ஆப்கானிஸ்தானம் முதல் கிழக்கே வங்காளம் வரையிலும் வடக்கே இமாலயம் முதல் தெற்கே கோல்கொண்டா வரை பரவியிருந்தது.

அக்பரின் இராஜபுத்திரக் கொள்கை

வீரத்திற்கும், நேர்மைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருந்த இராஜபுத்திரர்களோடு அக்பர் நட்பு

பாராட்டினார். ஜெய்ப்பூர் இளவரசி ஜோத்பாயை மணந்தார். மேலும் பிக்கனீர் மற்றும் ஜெய்சல்மார் இளவரசிகளையும் மணந்து கொண்டார். இராஜபுத்திர அறிஞர்களை அரசின் உயர் பதவியில் நியமனம் செய்தார். இராஜமான்சிங், இராஜபகவான் தாஸ், இராஜதோடர்மால் மற்றும் பீர்பால் போன்றவர்களை உயர்பதவியில் அமர்த்தினார். அக்பர் முஸ்லீம்கள் அல்லாதவர்களிடம் நல்லாதரவைப் பெற, ஒற்றுமையை வளர்க்க “ஜிசியா” மற்றும் “புனிதப் பயண” வரியினை ரத்து செய்தார்.

தக்காண கொள்கை

தக்காணத்தில் தனது பேரரசை விரிவுபடுத்தவும், போர்ச்சுகீசியரின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் அக்பர் தக்காணத்திற்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். அகமது நகரை ஆண்ட சாந்தப்பீயைத் தோற்கடித்து அந்நகரை பேரரசுடன் இணைத்துக்கொண்டார். மேலும் பீரார், காந்தேஷ் ஆகிய இடங்களையும் கைப்பற்றினார்.

இலக்கியப்பணி

அக்பர் கல்வி அறிவு முறையாக பெறாதவராக இருந்தபோதிலும் சிறந்த அறிஞர்களை ஆதரித்தார். இவரின் அவையில் இராஜாதோடர்மால், பாகவத புராணத்தை பாரசீக மொழியில் மொழிப்பெயர்த்தார். அபுல்பாசல் மற்றும் அவரின் சகோதரர் அபுல் பைசி பல வடமொழி நூல்களை பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்த்தனர். “அபுல்பாசல்” “அயினி அக்பரி” மற்றும் “அக்பர் நாமா” என்ற வரலாற்று புகழ்மிக்க நூல்களை எழுதினார்.

அபுல்பைசி இதிகாச நூல்களாகிய இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தை பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்த்தார்.

சிறந்த இசை ஞானியான “தான்சென்” அக்பரின் அவையை அலங்கரித்தார்.

சமயக்கொள்கை (தீன்-இலாஹி)

அக்பர் மதசகிப்புத் தன்மை கொண்ட சிறந்த இஸ்லாமிய மன்னராவார். அக்பரின் தந்தை இஸ்லாமியின் சன்னி மதப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். ஆனால் தாயார் ஷியாப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். அக்பரின் பாதுகாப்பாளர் பைரம்கான் ஷியாப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். அக்பரின் ஆசிரியர் ஷேக்முபாரக் ஒரு மிதவாதி அவரும் ஷியாப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். இவையாவும் அக்பர் சமயத்தில் மிதவாதியாகத் திகழ முக்கிய காரணங்களாக அமைந்தன. கி.பி.1575ம் ஆண்டு அக்பர் “இபாதத் கானா” என்ற தொழுகை இல்லத்தைக் கட்டி பல்வேறு மதத்தலைவர்களை அழைத்து சமயத்தின் நற்கூறுகளை ஆய்வு செய்தார். அதனடிப்படையில் அக்பர் “தவறுபடா ஆணையினை” பிரகடப்படுத்தினார். இதன்படி அக்பர் தன்னை சமயத் தலைவராகவும், அரசராகவும் அறிவித்துக்கொண்டார். கி.பி.1582-ல் அக்பர் “தீன்-இலாஹி” அல்லது தெய்வீக மதத்தினை வெளியிட்டார். இச்சமயத்தின் முக்கிய கோட்பாடு பூரண சகிப்புத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசிய சமயத்தை உருவாக்குவதாகும். இச்சமயம் அனைத்து சமயங்களிலும் உள்ள முக்கிய கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்தது. அக்பர் தான் தோற்றுவித்த சமயத்தை எல்லோரும் பின்பற்ற வேண்டுமென கட்டாயப்படுத்தவில்லை. எனவே அக்பர் மறைந்த போது இச்சமயமும் மறைந்தது.

தீன்-இலாஹி- அக்பருடைய மத சகிப்புத் தன்மையின் வெளிப்பாடு.

அக்பரின் நிலவரி சீர்திருத்தம்

நிலவரி சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை அக்பர் ஷேர்ஷாவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றினார். இராஜதோடர்மால் அக்பரின் வருவாய் துறை அமைச்சராக செயல்பட்டார். நிலம் முறையாக அளவீடு செய்யப்பட்டு விளைச்சலில் 1/3 பகுதி வரியாக வசூலிக்கப்பட்டது. விவசாயிகள் பணமாகவோ அல்லது தானியமாகவோ வரியை செலுத்தலாம். விவசாயத்தை பெருக்க கடனுதவி வழங்கப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு நில உரிமைக்கான பட்டா வழங்கப்பட்டது. விவசாயிகளும் அரசாங்கமும் நில வரி தொடர்பான ஒப்பந்தத்தை செய்து கொண்டனர் (குபிலியாத்).

மன்சப்தாரி முறை

மன்சப்தாரி முறை முகலாயரின் இராணுவம் மற்றும் பொது நிர்வாக முறைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. பாரசீக நாட்டில் பின்பற்றப்பட்ட இம்முறையை அக்பர் தனது ஆட்சியில் அறிமுகப்படுத்தினார். மன்சப் என்றால் “தரம்” அல்லது “தகுதி” என்று பொருள்படும். மன்சப்தார்கள் பேரரசிற்கு உதவிட தாங்களே போர்வீரர்களை தெரிவு செய்து கொண்டனர். இம்முறை அக்பரின் ஆட்சி காலத்தில் சிறப்புற செயல்பட்டது. கால ஓட்டத்தில் இம்முறை சிதைவுற்றது.

கலை-கட்டடக்கலை

அக்பர் காலத்தில் கலை கட்டடக்கலை சிறப்புற வளர்ச்சியடைந்தது. அக்பர் பதேப்பூர் சிக்ரியை, குஜராத் வெற்றியின் நினைவாக கட்டினார். புலந்-தார்வாசா என்ற நுழைவு வாயில் மிகச் சிறந்த ஒன்றாகும். அக்பர் அக்பரி-மஹால், ஜகாங்கிரி மஹால், பஞ்ச் மஹால்,

ஜோத்பாய் அரண்மனை போன்றவைகளை அழகுற சிவப்பு பளிங்கு கற்களால் கட்டிமுடித்தார்.

மதிப்பீடு

சுமார் 50-ஆண்டுகாலம் சிறப்புற ஆட்சி செய்த அக்பர் கி.பி.1605-ம் ஆண்டு தனது 50-வது வயதில் மறைந்தார். இந்திய வரலாற்றில் பன்முக சிறப்புற்ற பேரரசாக அக்பர் தனக்கென ஓர் சிறந்த இடத்தை பெற்றுள்ளார். முகலாய பேரரசை உண்மையாக நிலைநாட்டிய வராக இவர் கருதப்படுகிறார்.

ஜஹாங்கீர் (கி.பி.1605-கி.பி.1627)

அக்பரின் மறைவைத் தொடர்ந்து அவரது மூத்த மகன் சலீம், ஜஹாங்கீர் அல்லது “உலகினை வெல்பவர்” என்ற சிறப்புப் பெயருடன் கி.பி.1605-ஆம் ஆண்டு அரியணை ஏறினார். ஜஹாங்கீர் பதவி ஏற்று ஒரு சில மாதங்களிலேயே இவரின் மூத்த மகன் இளவரசர் குஸ்ரு தந்தைக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தார். ஐந்தாவது சீக்கிய குரு அர்கன்தேவ் இவருக்கு ஆதரவு வழங்கினார். ஆனால் ஜஹாங்கீரினால் தோற்கடிக்கப்பட்டு குஸ்ரு சிறையில் அடைக்கப்பட்டு பின்னர் குருடாக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். சீக்கிய குரு அர்கன்தேவும் கொல்லப்பட்டார். இச்செயல் சீக்கியர்களுக்கும் முகலாயர்களுக்கும் இடையே பெரும் பிளவினை ஏற்படுத்தி விரோதத்தை வளர்த்தது.

ஆங்கிலேய பயணிகள் வருகை

ஜஹாங்கீர் ஆட்சியின் போது இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து ஆங்கில வணிகக் குழு சார்பாக தளபதி “வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ்” மற்றும் “சர் தாமஸ் ரோ” ஆகியோர்கள் முகலாய அரசவைக்கு வருகை புரிந்தனர். கி.பி.1615-ம் ஆண்டு ரூரத் நகரில்

வணிகம் செய்ய சர் தாமஸ் ரோ ஜஹாங்கீரிடம் அனுமதி பெற்றார்.

இந்தியாவிற்கு பல்வேறு காலங்களில் வருகை புரிந்த சில பயணிகளின் பெயர்களை நினைவு கூறுக.

இலக்கியப்பணி

ஜஹாங்கீர் தலைசிறந்த அறிஞர் ஆவார். தன்னுடைய சுய சரிதையை துசுக்-இ-ஜஹாங்கிரி என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் அவரது ஆட்சி காலத்தினை பற்றி அறிய உதவுகிறது. இவர் கலை மற்றும் கவிதையிலும் பெரும்நாட்டம் கொண்டு இருந்தார்.

நீதி

ஜஹாங்கீர் நீதித்துறையில் சிறந்து விளங்கினார். ஜஹாங்கீர் பதவி ஏற்கும் போது “நீதிச்சங்கிலி மணி” என்ற ஒரு புதிய நீதி வழங்கும் முறையினை அறிமுகப்படுத்தினார். நீதி மணி “ஷபர்ஜ்” அரண்மனையில் ஒரு முனையில் கட்டப்பட்டு மறுமுனைய முனை ஆற்றங்கரையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கல் தூணில் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. நீதி வேண்டுகோள்கள் அந்த நீதி மணியினை ஒலிக்கச் செய்வதின் மூலம் அரசரின் கவனத்தை ஈர்த்துநீதியை பெற்றனர்.

பண்டைய தமிழகத்தில் எந்த மன்னர் நீதிச்சங்கிலி முறையைக் கொண்டு வந்தார்?

நூர்ஜஹான்

நூர்ஜஹான் முகலாய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று விளங்கினார். மிர்சா கியாஸ் பெக்கின் மகளான மெகருன்னிஷா இளமையிலே மிகவும் அழகானவர். இளம் பருவத்தில் ஷேர் ஆப்கன் என்பவரை மணந்து ஒரு பெண் குழந்தைக்கு தாயானார். கணவனின் மறைவிற்கு பிறகு

கி.பி.1611-ம் ஆண்டு பேரரசர் ஜஹாங்கீரை மணந்தார். மெகருக்னிஷா “நூர் மஹால்” (அரண்மனையின் ஒளி) என்ற சிறப்புப் பெயரினைப் பெற்றார். பிறகு இவர் நூர்ஜஹான் அல்லது “உலகின் ஒளி” என்ற சிறப்புப் பெயரினையும் பெற்றார். நூர்ஜஹான் கல்வி, பண்பாடு, இரக்க குணம் கொண்ட பெண்மணி ஆவார். ஜஹாங்கீர் பேரரசராக இருந்த போதிலும் உண்மையான அதிகாரம் நூர்ஜஹானிடமே இருந்தது. கி.பி.1611 முதல் கி.பி.1626 வரையிலான காலத்தினை முகலாய வரலாற்றில் “நூர் ஜஹானின் காலம்” என்றழைக்கப்பட்டது. இருந்த போதிலும் ஜஹாங்கீர் மறைவிற்கு பிறகு நூர்ஜஹான் தனது முக்கியத்துவத்தை இழந்து கி.பி.1645-ம் ஆண்டு மறைந்தார்.

இடைக்கால இந்தியாவை ஆட்சி செய்த முதல் பெண்ணரசியார்?

மதிப்பீடு

பேரரசர் ஜஹாங்கீர் தர்ம சிந்தனையுள்ள ஒரு சிறந்த அரசராவார். ஸ்ரீநகரில் ஷாலிமர் மற்றும் நிஷாத் பூந்தோட்டங்களை உருவாக்கினார். சிக்கந்தராவில் தன் தந்தை அக்பரின் கல்லறையை அழகுடன் கட்டி முடித்தார். மேலும் நூர்ஜஹானின் தந்தை இதி-மத்-தௌலாவின் கல்லறையை ஆக்ராவிற்கு அருகிலும், லாகூரில் பெரும் மசூதி ஒன்றினையும் நிறுவினார். ஜஹாங்கீரின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை ஈடுபாட்டிற்கு இவைகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றன.

ஷாஜஹான் (கி.பி.1628-கி.பி.1658)

ஜஹாங்கீரின் மகனான குர்ரம் வரலாற்றில் ஷாஜஹான் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவர் கி.பி.1592-ம்

ஆண்டு லாகூரில் பிறந்தார். இவரின் தாயார் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவர். ஜஹாங்கீரின் மறைவிற்குப் பிறகு நூர்ஜஹான் தனது மருமகன் ஷாரியாரை அரியணையில் அமர்த்த எண்ணினார். ஆனால் இளவரசர் குர்ரமின் மாமனராகிய ஆசுப்கான் ஒரு பெரும் படையினை நூர்ஜஹான் மற்றும் ஷாரியாருக்கு எதிராக அனுப்பி அவர்களை தோற்கடித்து தனது மருமகனை முகலாய அரியணையில் அமரச் செய்தார். குர்ரம் “உலகின் அரசன்” – “ஷாஜஹான்” என அழைக்கப்பட்டார்.

வெற்றிகள்

ஷாஜஹான் போர்ச்சுகீசியர்களுக்கு எதிராக போரிட்டார். தளபதி மகபத்கானின் தலைமையில் பேரரசுப் படையினை அகமது நகருக்கு எதிராக அனுப்பி கி.பி.1636-ம் ஆண்டு அகமது நகரினை கைப்பற்றி பேரரசோடு இணைத்துக்கொண்டார். காந்தஹார் நிலப்பகுதியை மீண்டும் கைப்பற்ற மூன்று முறை படையெடுப்பை நடத்தி தோல்வி அடைந்தார். இத் தோல்வி மொகலாயர்களின் இராணுவ பலவீனத்தை வெளிப்படுத்தியது. மேலும் ஷாஜஹான் பீஜப்பூர் கோல் கொண்டாவையும் வெற்றி கொண்டார். தக்காணத்தின் ஆளுனராக தனது மூன்றாவது மகன் ஒளரங்கசீப்பினை நியமனம் செய்து திறம்பட நிர்வாகம் செய்தார்.

முகலாயர் காலம் “பொற்காலம்”

பேரரசர் ஷாஜஹானின் ஆட்சிக் காலம் “மொகலாயர்களின் பொற்காலம்” என்றழைக்கப்படுகிறது. முகலாய பேரரசு ஷாஜஹானின் ஆட்சியில் புகழின் உச்சியை அடைந்தது. கட்டடக் கலையின் விந்தைகள் இப்பேரரசின் பொருளாதார

செழிப்பினை பறைசாற்றுகிறது இருப்பினும் இவர் ஆட்சி காலத்தில் வறுமையும் காணப்பட்டதாக அயல்நாட்டு அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பண்டைக்கால இந்திய வரலாற்றில் யாருடைய ஆட்சிக் காலம் பொற்காலம் எனக்கருதப்பட்டது.

கட்டடக்கலையின் இளவரசர்

பேரரசர் ஷாஜஹான் கட்டடக்கலையின் “இளவரசர்” என்றும் “பொறியாளர் பேரரசர்” என்றும் சிறப்புடன் அழைக்கப்படுகிறார்.

ஷாஜஹான் தான் கட்டிய மாளிகைகளுக்கு சிவப்பு கற்களுக்கு பதிலாக வெள்ளை பளிங்கு கற்களை பயன்படுத்தினார். “ஷாஜஹானாபாத்” என்ற புதிய அழகிய தலைநகரை உருவாக்கினார். டில்லியில் கண்ணைக் கவரக்கூடிய செங்கோட்டையை உருவாக்கினார். அக்கோட்டையிலுள்ள அழகான ரங் மகால், மோதி மகால், முத்து மகால், திவான்-இ-ஆம் மற்றும் திவான் - இ - காஸ் ஆகிய மாளிகைகளைக் கட்டி முடித்தார். பேரரசின் பெருமைகளை உலகறியச் செய்தார். மண்ணுலகில் கண்டவர் வியக்கும் வண்ணம் ஓர் விண்ணுலகை உருவாக்கிப்புகழ் பெற்றார்.

ஜும்மா மசூதி

ஷாஜஹான் புகழ்மிக்க பெருமை வாய்ந்த “ஜும்மா மசூதியை” வெள்ளை பளிங்கு கற்கலால் கட்டினார். இது உலகிலேயே மிகப் பெரிய பள்ளிசாவல்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

தாஜ்மஹால்

உலக அதிசயங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகின்ற வரலாற்று புகழ்மிக்க தாஜ்மஹாலைக் கட்டி முடித்தப் பெருமை

பேரரசர் ஷாஜஹானையேச் சாரும். இந்த நினைவுச்சின்னம் யமுனை ஆற்றங்கரையில் ஆக்ரா நகரில் தனது அன்பு மனைவி மும்தாஜின் நினைவாக கட்டப்பட்டதாகும். ஏழு உலக அதிசயங்களில் தாஜ்மஹால் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. இம்மாளிகை பளிங்கு கற்களின் கனவுலகமாகக் கருதப்படுகிறது. “உஸ்தாத் இஷா” என்ற தலைமை சிற்பியின் மேற்பார்வையில் இம் மாளிகை கட்டப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. சுமார் 22 ஆண்டுகளின் கடின உழைப்பில் சுமார் 20 லட்சம் ரூபாய் செலவில் இந்த அழகு மாளிகை கட்டப்பட்டதாக

தாஜ்மஹால்

அறியப்படுகிறது. இப்பேரரசர் முத்து மசூதி என்று அழைக்கப்படுகின்ற மோதி பள்ளிவாசலை ஆக்ராவில் கட்டிமுடித்தார். பேரரசர் ஜஹாங்கீரின் கல்லறையையும் அழகு மிளிரக் கட்டி முடித்தார். விலை மதிப்பற்ற, அரிய வகையான கற்களை நாட்டின் பல பகுதியிலிருந்து சேகரித்து, அவற்றைப் பயன்படுத்தி உலக மக்களே வியக்கக் கூடிய வகையில் “மயிலாசனத்தை உருவாக்கினார்” புகழ் பெற்ற கோஹினூர் வைரத்தை அதில் பதிக்கச் செய்தார். பேரரசரின் நினைவினை இக்கட்டடங்கள் இன்றும், என்றும் மக்களின் மனதில் பசுமையாக வைத்திருக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமில்லை.

இம்மயிலாசனம் முகலாயர்களின் கலை நுணுக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இதனை பாரசீக படையெடுப்பாளர் நாதர்ஷா கி.பி.1739-ஆம் ஆண்டு எடுத்துச் சென்றார்.

தற்பொழுது மயிலாசனம் எங்குள்ளது என உனக்கு தெரியுமா?

ஷாஜஹானின் ஆட்சிக் காலத்தில் இசை, ஓவியம், மற்றும் இலக்கியம் உயர்நிலையை அடைந்தன. பேரரசர் கற்றறிந்த அறிஞர்களை பெரிதும் போற்றினார். இவ்வாறு மொகலாயப் பேரரசை அனைத்து நிலைகளிலும் உயர்நிலையை அடையச் செய்தார். பேரரசர் ஷாஜஹான் கி.பி.1657-ல் நோயுற்றார். இச்செய்தியை அறிந்த அவரது நான்கு புதல்வர்களும் உறவினை மறந்து வாரிசரிமைப் போரில் ஈடுபட்டனர். ஷாஜஹானின் மூன்றாவது மகனாகிய ஓளரங்கசீப் கி.பி.1658-ஆம் ஆண்டு தன் தந்தையைக் கைது செய்து அரண்மனைக் காவலில் வைத்தார். கி.பி.1666-ஆம் ஆண்டு வரை ஷாஜஹான் வீட்டுக் காவலில் இருந்து விடுதலைப் பெறாமலேயே மரணமடைந்தார்.

மதிப்பீடு

இந்திய வரலாற்றில் ஷாஜஹான் மிகச் சிறந்த அரசராக சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கருதப்படுகிறார். இவரது ஆட்சியின் போது இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்த பெர்னியர், டிராவர்னியர் மற்றும் மனுசி என்ற இத்தாலியரும் ஷாஜஹானைப் பற்றி மிகச் சிறந்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

ஓளரங்கசீப் (கி.பி.1658-கி.பி.1707)

பேரரசர் ஷாஜஹானின் மூன்றாவது மகனாகிய ஓளரங்கசீப் முகலாய வம்சத்தின் கடைசி, வலிமை வாய்ந்த

ஓளரங்கசீப்

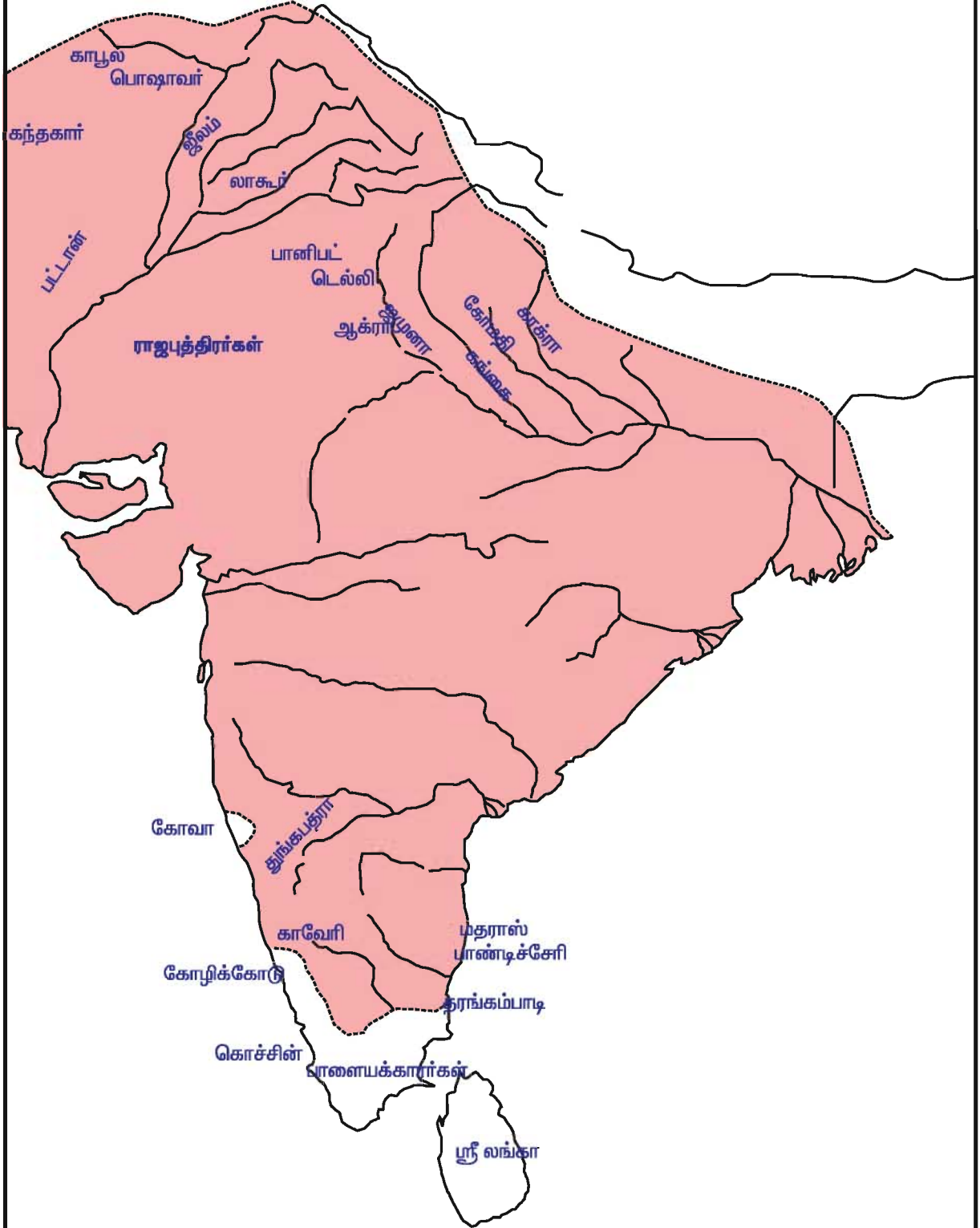
மன்னராகக் கருதப்படுகிறார். ஷாஜஹான் கி.பி.1657-ஆம் ஆண்டு நோயுற்றபோது அவரது நான்கு புதல்வர்களான தாராசுகோ, ஷாஷ்-உஜா, ஓளரங்கசீப் மற்றும் முரத் வாரிசரிமைப் போரில் ஈடுபட்டு ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற முனைந்தனர்.

தக்காணத்தில் ஆளுநராக இருந்த ஓளரங்கசீப் பெரும் படையோடு டெல்லிக்கு விரைந்து தனது மூன்று சகோதரர்களையும் கொலை செய்துவிட்டு தந்தையை அரண்மனை காவலில் வைத்துவிட்டு முகலாய அரியணையில் அமர்ந்து, “ஆலம்கீர்” என்ற சிறப்பு பட்டத்தினைச் சூட்டிக் கொண்டார்.

சமயக் கொள்கை

ஓளரங்கசீப் சமயப் பற்றுமிக்க ஒரு பேரரசராவார். இவர் “சன்னி” முஸ்லீம் பிரிவைச் சார்ந்தவர். இஸ்லாமின் புனித நூலான “குரானை” தவறாமல் தினந்தோறும் படித்து வந்தார். சன்னி பிரிவு அல்லாதவர்களை முற்றிலும் வெறுத்தார். முஸ்லீம் அல்லாதவர்கள் மீது “ஜெசியா” மற்றும் “புனிதப் பயண வரியினை” மீண்டும் விதித்தார். இந்துக்களை அரசப் பதவியிலிருந்து அகற்றினார். இக்குறுகிய மனப்பான்மையினால் இராசபுத்திரர்கள், ஜாட்டு இனத்தவர்கள், சட்னாமியர்கள்,

ஓளரங்கசீப் பேரரசு

சீக்கியர்கள் மற்றும் மராத்தியர்கள் ஒளரங்கசீப்பிற்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்.

அக்பர்-ஒளரங்கசீப் ஆகியோர்களின் சமயக் கொள்கைகளை ஒப்பிட்டு, அறிக.

ஒளரங்கசீபும் சீக்கியர்களும்

பேரரசர் ஜஹாங்கீரின் ஆட்சிக் காலத்திற்குப்பின் முகலாயர்கள் சீக்கியர்களோடு கொண்டிருந்த உறவு சிதைவுற்றது. ஒளரங்கசீப் பேரரசரானபோது ஒன்பதாவது சீக்கிய குருவான தேஜ்பகதூர் முகலாய மன்னரின் இந்து மத எதிர்ப்புக் கொள்கையை வெறுத்தார். அவர் இந்துக்களை பாதுகாக்க முயன்றார். இதை அறிந்த ஒளரங்கசீப் சீக்கிய குருவை டெல்லிக்கு அழைத்து வந்து மத மாற்றம் செய்ய முனைந்தார். சீக்கிய குரு இச் செயலுக்கு உடன் படாததால் கொல்லப்பட்டார். இதன் பிறகு பத்தாவது சீக்கிய குருவாக பொறுப்பேற்ற குரு கோவிந்த் சிங் தனது தந்தையின் கொலைக்கு காரணமான முகலாயர்களை பழிவாங்க சீக்கியர்களை முகமதிய எதிர்ப்பு சமூகமாக மாற்றினார். “கால்சா” என்ற இராணுவ அமைப்பினை உருவாக்கி ஒளரங்கசீப்பை இறுதிவரை எதிர்த்தார்.

சீக்கிய மதத்தை தோற்றுவித்தவர் யார்?

கல்சா அமைப்பில் உள்ள 5 'K' யினை அறிந்துகொள்

ஒளரங்கசீபும் மராத்தியர்களும்

மராத்திய தலைவர் சிவாஜியை அழிக்க தக்காணத்தின் ஆளுநரான “செயிஷ்டகான்” ஒளரங்கசீப் அனுப்பினார். செயிஷ்டகான் பூனாவில் முகாமிட்டிருந்தபோது சிவாஜி 400 படை வீரர்களோடு பூனாவினுள் நுழைந்து

மொகலாயப் படையைத் தாக்கினார். அப்போது செயிஷ்டகான் தன் விரல்களில் ஒன்றை இழந்து பூனாவிலிருந்து தப்பி ஓடினார். பிறகு இராசபுத்திர தலைவர் ஜெய்சிங்கை சிவாஜிக்கு எதிராக அனுப்பினார். இதனால் மராத்தியருடன் அமைதி ஏற்பட்டது. பின்பு சிவாஜி மொகலாய மன்னரின் அரசவைக்கு விஜயம் செய்தார். அங்கு சிவாஜி முறையாக நடத்தப்படவில்லை. சிவாஜி கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டார். ஆனால் சிவாஜி தந்திரமாக சிறையிலிருந்து தப்பித்து இறுதிவரை முகலாயர்களை எதிர்த்தார்.

தக்காண கொள்கை

ஒளரங்கசீப் சுமார் 25 ஆண்டுகள் தக்காண படையெடுப்பில் காலத்தை வீணாக்கினார். இதனால் பேரரசை இவரால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

பேரரசு சிதைவதை அவர் தன் கண்காளாலேயே காண வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளானார். தொடர்ச்சியான போர்களினால் கருவூலம் காலியானது. தக்காண புற்றுநோய் ஒளரங்கசீப்பை அழித்தது. கி.பி.1707-ஆம் ஆண்டு பேரரசர் ஒளரங்கசீப் இயற்கை எய்தினார்.

மதிப்பீடு

ஒளரங்கசீப்பின் தீவிர சமயக்கொள்கை, அகன்ற பேரரசு, யார்மீதும் நம்பிக்கையில்லாத் தன்மை, தக்காணத்தில் நீண்ட காலம் போரில் ஈடுபட்டது, தன்னை அழித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், பாபரால் உருவாக்கப்பட்ட வலிமை மிகுந்த மொகலாயப் பேரரசையே வீழ்ச்சியடையச் செய்தது. மொகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு ஒளரங்கசீப்பின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிறந்த

முஸ்லீமாக விளங்கிய ஒளரங்கசீப் நல்ல மன்னராக செயல்படாததினால் தோல்வியைத் தழுவினார்.

மொகலாயர்களின் ஆட்சி முறை மைய நிர்வாகம்

மொகலாயர்களின் ஆட்சிமுறை ராணுவம் சார்ந்த வல்லாட்சியாகும், பேரரசர் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டு வல்லாட்சி நடத்தினார். பேரரசர் இறைவனின் நிழலாக பூமியில் கருதப்பட்டார். பேரரசருக்கு உதவிட அமைச்சரவை இருந்தது. வசீர் (அ) தலைமை அமைச்சர் முக்கிய மானவராகக் கருதப்பட்டார்.

மாகாண நிர்வாகம்

நிர்வாக வசதியைக் கருதி பேரரசு பல்வேறு மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. அவைகளை “சுபா” என்று அழைத்தனர். சுபாவினை நிர்வாகம் செய்தவர் “சுபேதார்” என்று அழைக்கப்பட்டார். அக்பரின் காலத்தில் பேரரசு 15-சுபாக்களாக பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. சுபேதார் சிவில் மற்றும் ராணுவ அதிகாரங்களைப் பெற்று இருந்தார். சுபாக்கள் பல்வேறு சர்க்கார்கள் (அ) மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. பவுஜ்தார், சர்க்காரின் ஆட்சியாளர் ஆவார். சர்க்கார்கள் பர்க்கானாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. கிராமங்கள், நிர்வாகத்தின் கடைசி பிரிவாக இருந்தது. கிராமினி கிராமத்தின் நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்தார்.

அரசு - மாகாணங்கள் - சுபா - சர்க்கார் - பர்கானாக்கள் - கிராமங்கள்

வருவாய் நிர்வாகம்

பேரரசிற்கான முக்கிய வருவாய் நிலவரியாகும். இராஜதோடர்மால் வருவாய் துறை அமைச்சராக பணியாற்றினார். இவர் ஷெர்ஷாவின்

ஆட்சி காலத்தில் இத்துறையில் பணியாற்றினார். ஷெர்ஷாவின் அடிச்சுவட்டை அக்பர் பின்பற்றினார். அக்பர் “ஜப்தி” முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். நிலம் முறையாக அளவீடு செய்யப்பட்டு நிலவரி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.

“ஷெர்ஷா அக்பரின் முன்னோடி” என்று கருதப்படுகிறார். நிலத்தின் வளத்தினை அடிப்படையாக வைத்து நிலம் மூன்று வகையாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டது. மொத்த வருவாயில் 1/3 பங்கு நிலவரியாக பெறப்பட்டது. விவசாயிகள் பணமாகவோ (அ) பொருளாகவோ வரியைச் செலுத்தினர். அசாதாரணமான சூழ்நிலையில் நிலவரி ரத்து செய்யப்பட்டது. விவசாயிகளிடம் அரசு அதிகாரிகள் பொறுப்போடும், கனிவோடும் நடந்து கொள்ள அறிவுறுத்தப்பட்டனர்.

இராணுவ நிர்வாகம்

மொகலாய பேரரசில் இராணுவம் தரைப்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை மற்றும் பீரங்கிப்படையினை உள்ளடக்கி இருந்தது. இவற்றில் குதிரைப்படை முக்கிய பங்கு வகித்தது. அக்பர் மன்சப்தாரி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். மன்சப் என்றால் தரம் (அ) இடம் என்பது பொருளாகும். மன்சப்கள் தாங்கள் வைத்து இருக்கும் குதிரைப்படையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்களின் தரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மன்சப்தார்கள் 10-முதல் 10,000-குதிரைகள் வரை வைத்து இருந்தனர். இவர்கள் காலட்படையையும் வைத்து இருந்தனர். பேரரசருக்கு உதவுவது இவர்கள் முக்கிய கடைமையாகும். பேரரசிடமிருந்து இவர்கள் ஊதியமும் பெற்றார்கள்.

நீதிநிர்வாகம்

பேரரசர் நீதியின் ஊற்றாகக் கருதப்பட்டார். தலைமைக்காசி பேரரசருக்கு நீதி பரிபாலனம் செய்ய உதவினார். புனித நூலான குரானின் உதவி கொண்டு வழக்குகள் விசாரிக்கப்பட்டன. குற்றங்கள் குறையவேண்டும் என்ற நோக்கில் தண்டனைகள் கடுமையாக இருந்தன. கை, கால் போன்ற உறுப்புகள் வெட்டப்படுதல் சாதாரண தண்டனையாகக் கருதப்பட்டது.

மொகலாயப் பேரரசு வீழ்ச்சியுறக் காரணங்கள்

மொகலாயப் பேரரசர்கள் பெரும் வெற்றி வீரர்களாகத் திகழ்ந்ததினால் பேரரசின் எல்லைகள் விரிந்து காணப்பட்டது. தலைநகர் டெல்லியிலிருந்து நாட்டினைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினமான செயலாகவே இருந்தது. கிளர்ச்சிகளை மன்னர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியவில்லை. இதனால் பேரரசு சிதையத் தொடங்கியது.

பேரரசில் முறையாக வாரிசுரிமைக் கொள்கை இல்லாத காரணத்தால் இளவரசர்களிடையே வாரிசுரிமைப் போர் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகி விட்டது. இதனால் நாட்டில் அமைதியின்மையும் நிச்சயமற்ற தன்மையும் நிலவியது.

பேரரசர் ஒளரங்கசீப் காலத்தில் மொகலாயப் பேரரசு பரந்து இருந்தது. ஆனால் ஒளரங்கசீப்பின் மறைவிற்குப்பின் அப்பேரரசை ஆளக்கூடிய வலிமையுள்ள புதல்வர்கள் தோன்ற வில்லை. ஏனவே பேரரசு சிதைவடையத் தொடங்கியது.

பலம் பொருந்திய மொகலாய இராணுவம் காலப்போக்கில்

பலவீனத்தின் சின்னமாகியது. போர் வீரர்கள் நாட்டினைப் பற்றி சிறிதேனும் கவலை கொள்ளாமல் சுயநலத்தில் கவனம் கொண்டு செயல்பட்டதில் பேரரசு சிதைந்தது.

போர்க்குணம் நிறைந்த மராத்தியர்கள் சிவாஜியின் தலைமையில் மொகலாயர்களை எதிர்க்கத் தலைப்பட்டனர். ஒளரங்கசீப்பின் மதக் கொள்கை அவர்களை ஒன்று படுத்தியது. மராத்தியர்களின் எழுச்சி முகலாயர்களின் சரிவினை துரிதப்படுத்தியது.

ஐரோப்பியர்களின் வருகை

வாணிகத்திற்காக இந்தியாவிற்கு வந்த ஐரோப்பியர்கள் அரசியலில் காலூன்றி, அரசியல் ஆதாயம் பெற்று குடியேற்றங்களை உருவாக்கித் தங்கள் ஆட்சியை இந்தியாவில் நிலைப்படுத்தியது, மொகலாயர்களின் வீழ்ச்சியை துரிதப்படுத்தியது.

ஒளரங்கசீப்பின் சமயக் கொள்கை முகலாய பேரரசு வீழ்ச்சியடைய முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. இது இந்துக்களையும், சீக்கியர்களையும் முகலாயர்களின் எதிரிகளாக உருவாக்கின.

நாதிர்ஷா - அகமதுஷா அப்தாலி படையெடுப்பு

தடுமாறிக் கொண்டிருந்த மொகலாயப் பேரரசினை முற்றிலுமாக அழிவுறச் செய்தது நாதிர்ஷா மற்றும் அகமதுஷா அப்தாலியின் படையெடுப்புகளாகும், பாபரால் உருவாக்கப்பட்டு அக்பரால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட மொகலாயப் பேரரசு ஒளரங்கசீப் ஆட்சியின் போது நிலைக்குலைந்து முடிவுற்றது.

பயிற்சி

I) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடு.

1. முதல் பானிப்பட் போர் நடைபெற்ற ஆண்டு _____ ஆகும்.
அ) கி.பி.1536 ஆ) கி.பி.1526 இ) கி.பி.1506
2. ஷெர்ஷா _____ ன் முன்னோடி என அழைக்கப்படுகிறார்.
அ) அக்பர் ஆ) உமாய்யுன் இ) ஷாஜஹான்
3. _____ அரசரின் அரண்மனையில் நீதிச் சங்கிலி கட்டப்பட்டிருந்தது.
அ) ஒளரங்கசீப் ஆ) ஜஹாங்கீர் இ) பாபர்
4. குரு அர்சன் தேவ் _____ சீக்கிய குரு ஆவார்.
அ) ஐந்தாவது ஆ) ஒன்பதாவது இ) பத்தாவது

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. உமாய்யுன் என்றால் _____.
2. இரண்டாம் பானிப்பட் போரில் அக்பரால் தோற்கடிக்கப்பட்டவர் _____.
3. _____ஆட்சி காலம் முகலாயர் ஆட்சியின் பொற்காலம் என்றழைக்கப்படுகிறது.
4. தான்சேன் _____ அவையில் இருந்தார்

III) பொருத்துக.

1. இராணாசங்கா	1582
2. தீன்-இலாஹி	வருவாய் முறை
3. இரண்டாம் பானிபட்டுப் போர்	மீவார் நாட்டு அரசர்
4. இராஜாதோடர்மால்	1556

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. கன்வா போர் எப்போது நடைபெற்றது ?
2. ஜஹாங்கீரின் சுயசரிதை எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது ?
3. அக்பரின் பாதுகாவலர் யார் ?
4. “உலகின் ஒளி” என அழைக்கப்படுபவர் யார் ?

V) குறுகிய விடையளி.

1. பாபர் இந்தியாவில் எவ்வாறு முகலாயப் பேரரசை நிறுவினார் ?
2. ஜஹாங்கீர் ஆட்சியில் நூர்ஜஹானின் பங்கினை வரைக.
3. ஷெர்ஷாவின் நாணய சீர்திருத்தம் பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
4. முகலாயப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்ததற்கான காரணங்களில் ஏதேனும் நான்கு கூறுக.

VI) விரிவான விடையளி.

1. யாருடைய காலம் “முகலாயர்களின் பொற்காலம்” என அழைக்கப்படுகிறது ? ஏன் ?
2. மொகலாயர்களின் ஆட்சி முறையை விளக்குக ?

VII) செயல்பாடுகள்.

1. மொகலாயர்களுக்கு தொடர்புடைய வரலாற்று சிறப்புமிக்க முக்கிய இடங்களை பார்வையிடுக.
2. மொகலாயர் கால கலை, கட்டடக்கலை, படங்களை சேகரித்து படத்தொகுப்பு தயார் செய்.

VIII) வரைபடம்.

1. இந்திய வரைபடத்தில் அக்பர் பேரரசின் எல்லையினைக் குறிப்பிட்டு அவர் கைப்பற்றிய இடங்களைக் குறிப்பிடுக.
2. இந்திய வரைபடத்தில் ஒளரங்கசீப்பின் பேரரசு மற்றும் அவர் கைப்பற்றிய இடங்களைக் குறிப்பிடுக.

மராத்தியர்கள்

தக்காணம் மற்றும் மஹாராஷ்டிரா மலைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் “மராத்தியர்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர். மராத்திய மாநிலத்தின் இயற்கை அமைப்பு அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களிடையே சிறப்புத் தன்மைகளை உருவாக்கியது. தக்காணத்தை ஆட்சி புரிந்த ஷியா பிரிவைச் சேர்ந்த அரசர்களிடம் மராத்தியர்கள் பணியாற்றி வந்தனர். அப்பகுதியில் காணப்பட்ட கோட்டைகள் மற்றும் மலைப் பகுதிகள், பகைவர்களிடம் இருந்து தகுந்தபாதுகாப்பை மராத்தியர்களுக்கு வழங்கின. “கொரில்லா” என்ற போர் முறையை மராத்தியர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

“கொரில்லா” போர் முறை என்பது “முறைசாரா போர்முறை” ஆகும். மராத்தியர்கள் மலைகளுக்கிடையே ஒளிந்து கொண்டு திடீரென்று எதிரிகளை தாக்கும் முறையாகும்.

முஸ்லீம்களின் செயல்பாடுகளால் ஏற்பட்ட வெறுப்பு மற்றும் பக்தி இயக்கம் மராத்தியர்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வை உருவாக்கியது. பக்தி இயக்கத் தலைவர்களான துக்காராம், ராம்தாஸ், ஏக்நாத் மற்றும் வாமன்பண்டித் போன்றவர்கள், கடவுள் பக்தியையும் மற்றும் ஒரு வலிமையான தேசத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வையும் தோற்றுவித்தனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் சிவாஜி ஒரு மாபெரும் தலைவராகத் தோன்றினார். இவரது தலைமையில் மராத்தியர்கள் வலிமை மிக்கவர்களாகத் தோன்றி முகலாயர்களை எதிர்க்க முனைந்தனர்.

சிவாஜி (கி.பி.1627-கி.பி.1680)

பூனாவிற்கு அருகில் உள்ள சிவனேரி கோட்டையில் கி.பி.1627-ஆம் ஆண்டு

சிவாஜி பிறந்தார். பீஜப்பூர் கல்தானிடம் பணியாற்றி வந்த ஷாஜி பான்ஸ்லே இவரது தந்தையாவார். இவரது தாய் ஜிஜாபாய். ஷாஜி பான்ஸ்லே துக்காபாய் என்பவரை இரண்டாவது மணம் புரிந்து கொண்டதால், முதல் மனைவி ஜிஜாபாய் மற்றும் மகன் சிவாஜியைப் புறக்கணித்தார். இருப்பினும், தாதாஜி கொண்டதேவ் சிவாஜியின் காப்பாளர் ஆனார். இவர் சிவாஜியை போற்றி பராமரித்தார். சிவாஜி, சிறு வயது முதற்கொண்டு இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதக் கதைகள் மற்றும் புராணங்களைத் தனது தாய் மூலம் கற்று உணர்ந்தார். பக்தி பெண்மணியாக விளங்கிய இவரது தாய், சிவாஜியை நல்வழிப் படுத்தினார். இவருடைய குரு குதிரைப் பயிற்சி மற்றும் நிர்வாகப் பயிற்சிகளை பயிற்றுவித்தார்.

படையெடுப்புகள்

சிவாஜி, முஸ்லீம்களின் கீழ் பணியாற்ற வெறுப்பு கொண்டார். எனவே, சுதந்திரமான பேரரசு ஒன்றினை தோற்றுவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டார். புரந்தர், ரெய்கார், தோர்னா மற்றும் கல்யாண் ஆகிய கோட்டைகளை பிஜப்பூர் சுல்தானிடமிருந்து கி.பி. 1646-ல் கைப்பற்றினார்.

சிவாஜியும் பீஜப்பூர் சுல்தானும்

சிவாஜியை அடக்க பீஜப்பூர் சுல்தான், அப்சல்கான் என்பவரை சிவாஜியை உயிருடனோ அல்லது சாகடித்தோ கொண்டு வரும்படி கி.பி.1659-ஆம் ஆண்டு அனுப்பினார். அப்சல்கானின் சூழ்ச்சியை சிவாஜி தெரிந்து கொண்டு, அவரை சந்திக்க தகுந்த பாதுகாப்புடன் சென்றார். சிவாஜியும்-அப்சல்கானும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்து தழுவிக்கொண்டனர். அச்சமயத்தில் அப்சல்கான் சிவாஜியின் கழுத்தை நெறித்து கொலை செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆனால் சிவாஜி தனது உடையில் மறைத்திருந்த புலிநகத்தால் அப்சல்கானைக் கிழித்துக் கொலை செய்தார். இதனால் சிவாஜியின் பெருமையும், புகழும் மேலும் அதிகரித்தது.

சிவாஜியும் முகலாயர்களும்

முகலாய மன்னராக பொறுப்பேற்ற ஓளரங்கசீப், தனது தக்காண ஆளுநர் செயிஷ்டகானை சிவாஜியை அடக்க 1660-ஆம் ஆண்டு அனுப்பினார். செயிஷ்டகான், பூனா என்ற இடத்தில் முகாமிட்டிருந்தார். இதனை அறிந்த சிவாஜி அவரை சந்திக்க திருமண கோஷ்டியினர் போன்று மாறுவேடம் பூண்டு செயிஷ்டகான் தங்கி இருந்த இடத்தை அடைந்தார். அப்போது செயிஷ்டகான் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்

இருந்தார். சிவாஜி அவரைத் தாக்க முற்பட்டார். ஆனால் செயிஷ்டகான் அங்கிருந்து உயிர் தப்பினார். அவரது கட்டை விரல் துண்டிக்கப்பட்டது.

ஓளரங்கசீப், சிவாஜியை அடக்க இரண்டாவது முறையாக ராஜா ஜெய்சிங் என்பவரை அனுப்பினார். முகலாயபடை சிவாஜியை சூழ்ந்து கொண்ட சூழ்நிலையில், சிவாஜி வேறு வழியின்றி அமைதி உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட தயாரானார். இவரது முயற்சியால் கி.பி.1665-ஆம் ஆண்டு புரந்தர் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. இதன்படி சிவாஜி ஓளரங்கசீப்பை சந்திக்க ஒப்புக்கொண்டார். தனது மகன் சாம்பாஜியுடன் ஓளரங்கசீப்பை சந்திக்க கி.பி.1666-ஆம் ஆண்டு ஆக்ரா சென்றார். அங்கு சிவாஜி அவமானப்படுத்தப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். பழக்கூடை ஒன்றின் மூலம், சிறையிலிருந்து சிவாஜி உயிர் தப்பினார். ஓளரங்கசீப்பால் சிவாஜியை மீண்டும் கைது செய்ய இயலவில்லை. சிவாஜியை “மலை எலி” என்றும் “தக்காண புற்றுநோய்” என்றும் அழைத்தார். சிவாஜி-முகலாயர்களின் தீவிர எதிரியானார். இதன்பிறகு, சிவாஜி பல்வேறு கோட்டைகளைக் கைப்பற்றி, மராத்திய பேரரசை பலப்படுத்தினார்.

கி.பி.1674-ஆம் ஆண்டு ரெய்கார் கோட்டையில் சிவாஜியின் முடிசூட்டு விழா நடைபெற்றது. சிவாஜி “சத்ரபதி” என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக்கொண்டார். இந்த முடிசூட்டு விழாவின் மூலம் புதிய பேரரசு (மராத்திய பேரரசு) தோன்றியது. முடிசூட்டு விழாவிற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட நிதி நெருக்கடியினால் கர்நாடக படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். செஞ்சி, வேலூர் மற்றும் பல்வேறு கோட்டைகளைக் கைப்பற்றினார். இவரது பேரரசு மைசூர், கொங்கன்

மற்றும் மஹாராஷ்டிரா வரை பரவியிருந்தது. கி.பி.1680-ஆம் ஆண்டு சிவாஜி ரெய்காரில் உயிர் துறந்தார்.

சிவாஜியின் நிர்வாகம்

சிவாஜி ஒரு சிறந்த நிர்வாகி. மக்கள் நலனை கருத்தில் கொண்டு செயல்பட்டார். நிர்வாகத்தில் தனக்கு உதவி செய்ய 8 பேர்களைக் கொண்ட

அமைச்சரவை ஒன்றை அமைத்தார். இது “அஷ்டப்பிரதான்” என்று அழைக்கப்பட்டது.

யாருடைய அரசவையில் அஷ்டதிக்கஜங்கள்-நவரத்தினங்கள் இருந்தன?

ஒவ்வொரு அமைச்சரும் ஒரு துறைக்கு பொறுப்பாவார். பேரரசு பல மாநிலங்களாக அல்லது பிராந்தியங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவை மேலும் பர்கானாக்களாகவும், கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. சிவாஜியின் பேரரசு “சயராஜ்யம்” என்று அழைக்கப்பட்டது.

1. பிஷ்வா (பிரதம அமைச்சர்)
2. மந்திரி (காலமுறை அமைச்சர்)
3. சச்சிவா (உள்துறை அமைச்சர்)
4. சுமந்த் (வெளியுறவு அமைச்சர்)
5. சேனாதிபதி - (இராணுவ அமைச்சர்)
6. அமத்தியா (நிதி அமைச்சர்)
7. பண்டிட்ராவ் (சமயத் தலைவர்)
8. நியாயதீஷ் (நீதி துறை)

வருவாய்த்துறை நிர்வாகம்

சிவாஜி ஜமின்தாரி முறையை ஒழித்தார். விவசாயிகளிடம் நேரிடையான தொடர்பை ஏற்படுத்தினார். நிலங்கள் கவனமாக அளக்கப்பட்டு நிலத்தீர்வை மேற்கொள்ளப்பட்டது. விளைச்சலில்

(2/5) ஐந்தில் இரண்டு பகுதி அரசின் பங்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதைப் பணமாகவோ, தானியமாகவோ செலுத்தலாம். பஞ்சம் மற்றும் அவசர காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கப்பட்டது. நிலவரித்திட்டம் அக்பர் காலத்தில் ராஜாதோடர்மால் பின்பற்றிய முறையை ஒட்டி அமைந்திருந்தது. இதுதவிர சுங்கத் தீர்வை, தொழில்வரி வசூலிக்கப்பட்டன. சுவத், சர்தேஷ்முகி என்ற இரண்டு முக்கிய வரிகள் வசூலிக்கப்பட்டன.

அரசுக்கு நாம் செலுத்தும் சில வரிகளைப் பட்டியலிடுக.

நீதித்துறை நிர்வாகம்

சிவாஜி ஆட்சிகாலத்தில் இந்துமதச்சட்டங்களின் அடிப்படையில் நீதி நிர்வாகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கிராமங்களில் வழக்குகளை கிராமப் பஞ்சாயத்துசபை தீர்த்து வைத்தது. பட்டேல் என்ற அதிகாரி குற்றவியல் வழக்குகளை விசாரித்தார். அனைத்து உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளில் மேல் முறையீட்டினை நியாயதீஷ் என்ற அதிகாரி விசாரணை செய்தார். இவர் அமைச்சரவையில் ஓர் உறுப்பினராவார்.

இராணுவ நிர்வாகம்

சிவாஜி ஒரு சிறந்த வீரராகவும், இராணுவத் தளபதியாகவும் விளங்கினார். இவர் கட்டுப்பாடான நிரந்தர இராணுவத்தைப் பராமரித்தார். இவரது இராணுவத்தில் காலாட்படை, குதிரைப் படை, பீரங்கிப் படை, யானைப்படை, ஒட்டகப்படை மற்றும் கப்பற்படை இடம் பெற்றிருந்தன. குதிரைப்படை முக்கிய படைப் பிரிவாக கருதப்பட்டது. இராணுவ நிர்வாகத்தில் கோட்டைகள் முக்கிய அங்கம் வகித்தன. மராட்டியர்கள் கோட்டைகளைத் தாயாகக்கருதினர்.

வீரர்களுக்கு சம்பளமாக பணம் வழங்கப்பட்டது. வீரர்கள் இறந்த பிறகு அவரது குடும்பத்தினரும் பராமரிக்கப்பட்டனர். இராணுவ முகாமில் பெண்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ராணுவம் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்லும் போது விளைச்சலுக்கு எவ்வித சேதத்தையும் ஏற்படுத்தக் கூடாது என ஆணையிடப்பட்டிருந்தது. வீரர்கள், பெண்கள், குழந்தைகள்மற்றும் வயதானவர்களைக் கொடுமைப் படுத்தக்கூடாது என வீரர்களுக்கு கட்டளையிடப்பட்டது.

மதிப்பீடு

சிவாஜி முறையான படிப்பறிவு அற்றவராக இருப்பினும், நாட்டின் முக்கியமான பிரச்சனைகளை எளிதாக புரிந்து கொண்டு திறமையாக அவற்றிற்கு தீர்வு கண்டார். வலிமையான மராத்திய பேரரசை உருவாக்கியது இவரது மாபெரும் சாதனையாகும். இவரது ஆட்சி முகலாயர்களுக்குப் பெரும்சவாலாக இருந்து, தனது தந்திரமான நடவடிக்கைகளின் மூலம் மராட்டியப் பேரரசை புகழின் உச்சநிலைக்கு கொண்டு சென்றார்.

சிவாஜியின் வழித்தோன்றல்கள்

சிவாஜியின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து அவரது மூத்த மகன் சாம்பாஜி பேரரசராகப் பொறுப்பேற்றார்-இவர் தந்தைகேற்ற தமையனாக இருக்க வில்லை. ஒளரங்கசீப் பீஜப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டாவை கைப்பற்றிய பிறகு சாம்பாஜி மற்றும் அவருடைய மகன் ஷாகுவை கைது செய்தார். சாம்பாஜி சிறையிலேயே கொல்லப்பட்டார். இதனைத் தொடர்ந்து சிவாஜியின் மற்றொரு மகனான ராஜாராம் மராத்திய பேரரசராகப் பொறுப்பேற்றார். கி.பி.1700-ம் ஆண்டு ராஜாராமின்

மரணத்தைத் தொடர்ந்து அவரது மனைவி தாராபாய் தனது சிறுவயது மகனான இரண்டாம் சிவாஜியை மன்னராக்கி நிர்வாகத்தை தானே மேற்கொண்டார். முகலாய மன்னர் ஒளரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப் பிறகு முதலாம் பகதூர்ஷா பொறுப்பேற்றார். இவர் சிறையில் இருந்த ஷாகுவை விடுதலை செய்தார். இதனால் மாராத்திய பேரரசில் ஷாகு மற்றும் தாராபாய் இடையே உள்நாட்டுப் போர் தோன்றியது. இதில் தாராபாய் தோற்கடிக்கப்பட்டு, ஷாகு மாராத்திய பேரரசராக கி.பி.1708-ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்றார். இதற்கு பாலாஜி விஸ்வநாத் என்பவர் மூலகாரணமாக விளங்கினார். எனவே அவரை “பிஷ்வா” அல்லது “பிரதம அமைச்சராக” ஷாகு நியமனம் செய்தார். சிவாஜியின் வழித்தோன்றல்கள் திறமை குறைந்தவர்களாக காணப்பட்டதால் பீஷ்வா மாராத்திய பேரரசின் ஆட்சியாளரானார். இவர்கள் உண்மையான ஆட்சியாளர்களாகவும் திறமையான நிர்வாகிகளாகவும் திகழ்ந்தனர்.

பீஷ்வாக்கள்

மராத்திய பேரரசில் “பிரதம அமைச்சர்கள்” பீஷ்வாக்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். கி.பி.1713 ஆம் ஆண்டு பீஷ்வாக்களின் ஆட்சி தொடங்கியது.

பீஷ்வா பாலாஜி விஸ்வநாத் (கி.பி.1713-கி.பி.1720)

மராத்திய மன்னர் ஷாகுவின் ஆட்சிக்குப்பின் முதல் பீஷ்வாவாக பாலாஜி விஸ்வநாத் பொறுப்பேற்றார். இவர் பீஷ்வா பதவியை பரம்பரையாக்கினார். சௌத், சந்தேஷ்முகி போன்ற வரிகளை வசூல் செய்ய நிலமானிய பிரபுக்களை நியமனம் செய்தார். மராத்திய பேரரசின்

பெருமையை மீண்டும் புதுப்பித்தார். கி.பி.1720 ஆம் ஆண்டு இவர் மரணமடைந்தார்.

பீஷ்வா பாஜிராவ் (கி.பி.1720-கி.பி.1740)

பாலாஜி விஸ்வநாத்தின் மரணத்திற்கு பிறகு அவரது மகன் பாஜிராவ் பீஷ்வாவாக பொறுப்பேற்றார். இவர் திறமையானவர். இதனால் இவர் பீஷ்வாக்களில் தலைசிறந்தவராக போற்றப்படுகிறார். மராத்திய பேரரசை வடக்கு பகுதியில் விரிவுபடுத்த விரும்பினார். எனவே “முற்போக்கு கொள்கையை” கடைப்பிடித்தார். ஹைதராபாத் நிஜாமை அமைதி உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடும்படி செய்தார். போர்ச்சுகீசியர்களுடமிருந்து பஸ்சின், தானா மற்றும் சால்செட் போன்ற இடங்களை கைப்பற்றினார். இவர் கி.பி.1770-ஆம் ஆண்டு இறந்தார். இவரது காலத்தில் மராத்திய பேரரசு வலிமைமிக்கதாக விளங்கியது.

பீஷ்வா பாலாஜி பாஜிராவ் (கி.பி.1740-கி.பி.1761)

இவர் மூன்றாவது பீஷ்வா ஆவார். தனது உறவினரான சதாசிவராவ் என்பவரின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் கி.பி.1758-ல் மராத்திய பேரரசின் பெருமையையும், புகழையும் உச்சநிலைக்கு கொண்டு சென்றார். பஞ்சாபைக் கைப்பற்றி அட்டாக் கோட்டையில் மராத்தியக் கொடியை பறக்கவிட்டார். கி.பி.1761-ல் மராத்திய பேரரசு புகழின் உச்ச நிலையை அடைந்தது. ஆனால் அப்பேரரசு அகமதுஷா அப்தாலியின் படையெடுப்பினால் சீர்குலைந்தது.

மூன்றாவது பானிபட் போர் (கி.பி.1761)

மராத்தியர்கள் பஞ்சாபைக் கைப்பற்றிய செயல் ஆப்கானிய அரசரான அகமதுஷா அப்தாலியுடன்

மேராதலை உருவாக்கியது. ரோஹில்கண்டு அரசர் நாஜிப்-உத்-தௌலா மற்றும் அயோத்தி நவாப் ஷாஜா உத்தௌலா ஆகியோரின் உதவியோடு இந்தியாவின் மீது அகமதுஷா அப்தாலி படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பானிபட் சமவெளியில் கி.பி.1761-ல் சதாசிவராவ் தலைமையிலான மராத்தியப் படைகளை சந்தித்தார். இது வரலாற்றில் மூன்றாம் பானிபட் போர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. சதாசிவராவ் தனது பீரங்கிப்படையின் வலிமையின் மீது அதிக நம்பிக்கை கொண்டு போரில் ஈடுபட்டார். ஆனால் அகமதுஷா அப்தாலி மராத்தியர்களுக்கு இடையிலான அனைத்து தொடர்பையும் துண்டித்தார். ஆரம்பத்தில் போர் மராத்தியர்களுக்கு அனுகூலமாக இருந்த போதிலும், இறுதியில் அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். இப்போர் மராத்தியர்களின் விதியை நிர்ணயம் செய்தது. மேலும் இப்போரின் முடிவு ஆங்கிலேயர்களின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

மராத்தியர்களின் தோல்விக்கான காரணங்கள்

மராத்தியர்களின் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கை மற்றும் கொள்ளையடித்தல் கொள்கை தோல்விக்கு வழிவகுத்தது.

மராத்தியர்கள் தங்கள் இனத்தவர்களின் ஆதரவை இழந்தனர், இராஜபுத்திரர்கள் ஜாட்டுகள் மற்றும் சீக்கியர்கள் மராத்தியர்களை வெறுத்தனர். மராத்தியர்களின் இராணுவத் தைவிட, அகமதுஷா அப்தாலியின் இராணுவம் சிறந்த பயிற்சி பெற்று கட்டுப்பாட்டுடன் விளங்கியது, மராத்தியர்களுக்குத் தேவையான உதவிகள் கிடைக்கவில்லை.

மராத்தியர்களின் தலைவர்கள் அகமதுஷா அப்தாலிக்கு எந்த விதத்திலும் இணையானவர்கள் அல்ல.

மூன்றாம் பானிப்பட் போருக்குப்பிறகு மாராத்திய பேரரசை திறமையற்ற பீஷ்வாக்கள் ஆட்சி செய்தனர். இது மராத்தியர்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்ததோடு மட்டுமின்றி இந்தியாவில் அவர்களின் செல்வாக்கு சரியவும் வழிவகுத்தது.

நாதிர்ஷா படையெடுப்பு (கி.பி.1739)

பாரசீகத்தில் தோன்றி தலைசிறந்த போர்வீரராக நாதிர்ஷா விளங்கினார். சாதாரணக் கால்நடைகளை பராமரிப்பவராக விளங்கிய நாதிர்ஷா தனது திறமைகள் மூலமாக உயர்நிலையை அடைந்தார். கி.பி.1739ஆம் ஆண்டு இந்தியா மீது படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். இதற்கு முக்கிய காரணங்கள், நாதிர்ஷா இந்தியாவின் இயற்கை செல்வத்தை கொள்ளையடிக்க எண்ணினார். பெரும் வெற்றி வீரனாகத் திகழ வேண்டும் என்றும் கருதினார். இந்தியாவை ஆட்சி செய்து வந்த முகமது ஷா நாட்டினை ஆளும் திறமையற்றவர் என்பதை உணர்ந்து இந்தியாவின் மீது படையெடுக்க முடிவெடுத்தார்.

போரின் நிகழ்வுகள்

இந்தியாவை ஆட்சி செய்து வந்த முகமது ஷாவை, ஆப்கானிய வீரர்களுக்கு புகலிடம் அளிக்க கூடாது என வேண்டுகோள் விடுத்தார். ஆனால் இதனை முகமதுஷா ஏற்க மறுத்ததால் அவரை தண்டிக்க கி.பி.1739-ம் ஆண்டு நாதிர்ஷா இந்தியா மீது படையெடுத்தார். பெஷாவரைக் கைப்பற்றி முகலாயர்களை கர்ணல் என்ற இடத்தில் எதிர்த்துப் போரிட்டார். முகலாயப் பேரரசரை தண்டிக்க டெல்லி நோக்கி படையெடுத்துச் சென்றார். முகலாயப்

பேரரசர் 20 கோடி ரூபாயை போர் இழப்பீட்டாக கொடுத்து தன்னை காப்பாற்றிக் கொண்டார். இத்தொகையைப் பெற்ற நாதிர்ஷா டெல்லியில் 15 நாட்கள் தங்கி தனது மனம் போனபடி டெல்லியை சூறையாடினார். இதில் ஆயிரக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர். முகலாய மன்னரும் கொல்லப்பட்டார்.

நாதிர்ஷா கோஹினூர் வைரம் மற்றும் மயிலாசனத்தையும் விட்டுவைக்க வில்லை. சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு பிறகு மாபெரும் கொள்ளை பொருட்களுடன் தனது நாட்டுக்கு திரும்பினார். இருப்பினும் இவர் தனது படைவீரர்களாலேயே கி.பி.1747-ல் கொல்லப்பட்டார்.

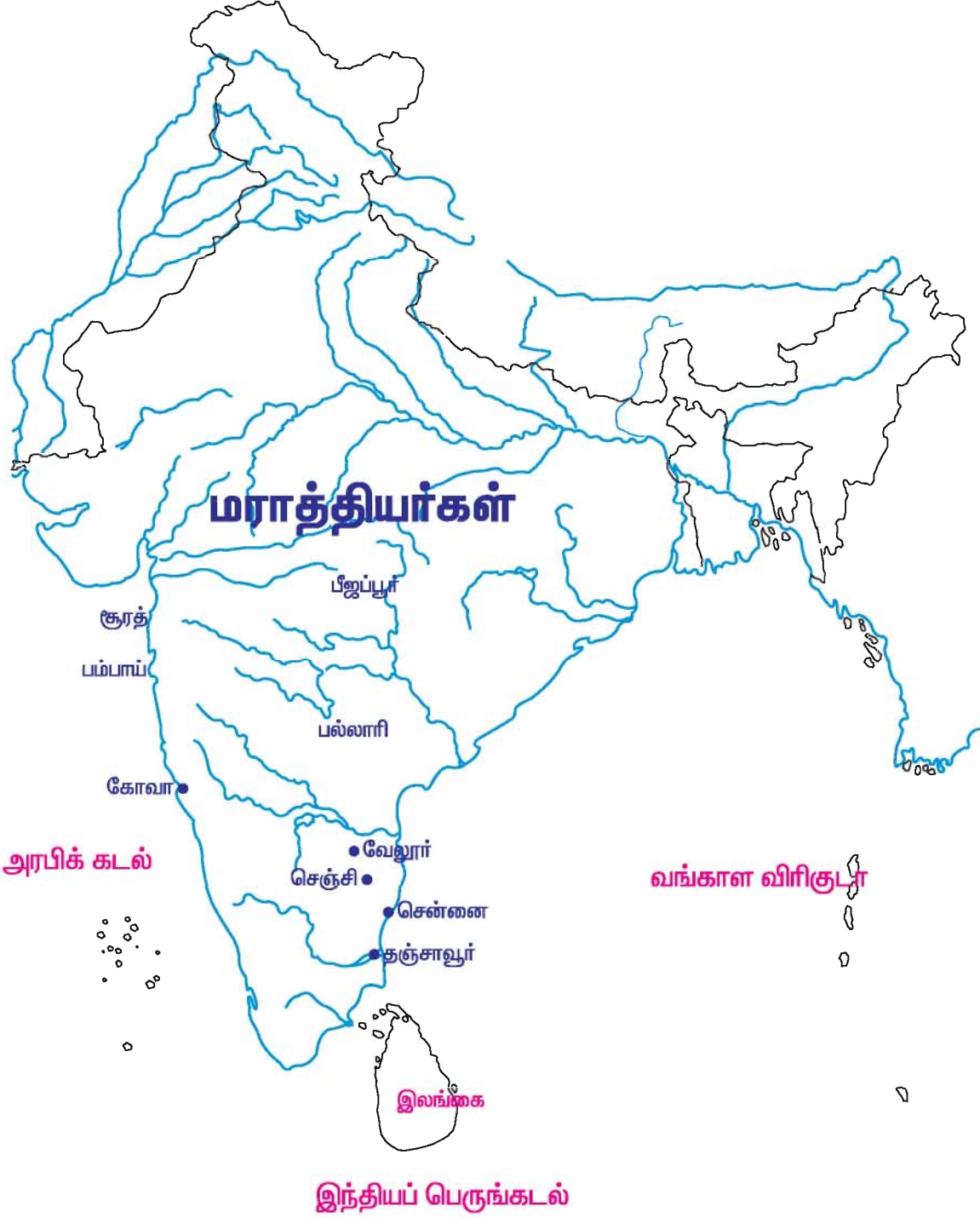
விளைவுகள்

நாதிர்ஷா படையெடுப்பு முகலாயப் பேரரசிற்கு சாவு மணி அடித்தது. அதன் வீழ்ச்சியை துரிதப்படுத்தியது. முகலாயப் பேரரசு அவமானப்படுத்தப்பட்டு அதன் திறமையின்மை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. முகலாயர்களின் திறமையின்மை, மராத்தியர்கள், ஜாட்டுகள், சீக்கியர்கள், ரோஹிலர்கள் போன்றோர்கள் வளர்ச்சியடைய வழிவகுத்தது. இந்தியாவின் செல்வவளம் சூறையாடப்பட்டது. சுருங்கக்கூறின் நாதிர்ஷாவின் படையெடுப்பு, இந்தியாவை “இரத்த பூமியாக” மாற்றியது.

அகமதுஷா அப்தாலி படையெடுப்பு (கி.பி.1761)

ஆப்கானிஸ்தானில் வாழ்ந்து வந்த, அப்தாலி இனப் பிரிவின் தலைவர், அகமதுஷா அப்தாலி ஆவார். நாதிர்ஷாவின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து அகமதுஷா அப்தாலி, ஆப்கானிஸ்தானத்தின் ஆட்சியாளரானார்.

மராத்தியப் பேரரசு

கி.பி.1748 – முதல் கி.பி.1767 – வரையிலான காலத்தில் இந்தியாவின் மீது பல முறை படையெடுப்புகளை மேற்கொண்டார்.

காரணங்கள்

நாதிர்ஷாவைப் போன்று இந்தியாவின் பெரும் செல்வத்தைச் சூறையாடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு படையெடுத்தார். படையெடுப்புகளின் மூலம் தனக்கு பெயரும், புகழும் கிடைக்க விரும்பினார்.

போர்நிகழ்வுகள்

கி.பி. 1761-ஆம் ஆண்டு மூன்றாவது பாணிப்பட்ட போரில் மராத்தியர்களை சந்திப்பதற்கு முன்பாக, அகமதுஷா அப்தாலி நான்கு முறை இந்தியாவின் மீது போர்தொடுத்தார். பஞ்சாபை கைப்பற்றி, டெல்லியை அடைந்து அந்நகரை சூறையாடினார். மதுரா, ஆக்ரா மற்றும் பல்வேறு இடங்களில் கொள்ளையடித்தார். கி.பி.1761-ஆம் ஆண்டு மராத்தியர்களை பாணிப்பட்ட என்ற இடத்தில் சந்தித்து, அவர்களைத்

தோற்கடித்து மராத்தியர்களை சீர்குலைத்தார். இது மூன்றாவது பாணிப்பட்ட போர் என்று அழைக்கப் படுகிறது. கி.பி.1767-ம் ஆண்டு சீக்கியர்களுக்கு எதிராக பஞ்சாப் மீது படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். ஆனால் இவரால் அதனை மேற்கொள்ள முடியாமல், ஆப்கானிஸ்தானத்திற்கு திரும்ப வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

விளைவுகள்

அகமதுஷா அப்தாலின் படையெடுப்பு மராத்திய பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு சாவுமணி அடித்தது. இந்தியாவின் செல்வம் சூறையாடப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர். இவரது படையெடுப்பு பஞ்சாப் முழுவதும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. இது சீக்கியர்கள் ஒன்றுபட்டு வலிமை பெற ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக அமைந்தது. அகமதுஷா அப்தாலின் படையெடுப்பு மராத்திய மற்றும் முகலாயர்களின் ஆட்சிக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதால் ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் இறையாண்மையை இந்தியாவில் நிலை நாட்டினர்.

பயிற்சி

1) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடு.

1. சிவாஜியின் காப்பாளர் _____ ஆவார்.
அ) தாதாஜி கொண்டதேவ் ஆ) ஷாஜிபான்ஸ்லே இ) பாஜிராவ்
2. சிவாஜியின் அமைச்சரவைக் குழுவான அஷ்டப்பிதானில் இடம் பெற்றிருந்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை _____.
அ) 7 ஆ) 8 இ) 9
3. முதல் பீஷ்வா _____ ஆவார்.
அ) பாலாஜி விஸ்வநாத் ஆ) பாலாஜி பாஜிராவ் இ) பாஜிராவ்
4. புரந்தர் உடன்படிக்கை _____ என்பவருக்கும் சிவாஜிக்கும் இடையே ஏற்பட்டது.
அ) ராஜாஜெய்சிங் ஆ) அப்சல்கான் இ) செயிஸ்டகான்

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. மராத்தியர்கள் _____ போர் முறையை பின்பற்றினார்கள்
2. பீஜப்பூர் சுல்தான் சிவாஜியை அடக்க _____ என்பவரை அனுப்பினார்.
3. மராத்தியப் பேரரசில் பிரதம அமைச்சர் _____ என்றழைக்கப்பட்டார்.
4. ஓளரங்கசீப்பின் மரணத்திற்கு பிறகு _____ முகலாய மன்னரானார்.

III) பொருத்துக.

1. பாஜிராவ்	பாரசீகம்
2. நாதிர்ஷா	அஷ்டப்பிரதான்
3. நியாயதீஷ்	ஆப்கானிய அரசர்
4. அகமதுஷா அப்தாலி	முற்போக்கு கொள்கை

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. மூன்றாவது பானிபட் போர் எந்த ஆண்டு நடைபெற்றது ?
2. இந்தியா மீது நாதிர்ஷா எந்த வருடம் படையெடுத்தார் ?
3. புரந்தர் உடன்படிக்கை எந்த ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது ?
4. “மலைஎலி” என்றழைக்கப்பட்டவர் யார் ?

V) குறுகிய விடையளி.

1. சிவாஜிக்கும் அப்சல்கானுக்கும் இடையே நடைபெற்ற (சண்டை) மோதலைப் பற்றி சுருக்கமாக விளக்கு.
2. சிவாஜி செயிஸ்டகானை எவ்வாறு எதிர்த்தார் ?
3. மூன்றாம் பானிபட் போரில் மராத்தியர்கள் தோல்வியுற காரணங்கள் யாவை ?
4. நாதிர்ஷாவின் இந்தியபடையெடுப்பு பற்றி குறிப்பு எழுது.

VI) விரிவான விடையளி.

1. சிவாஜியின் வாழ்க்கை மற்றும் சாதனைகள் பற்றி விவரி.
2. பீஷ்வாக்களின் கீழ் மராத்தியர்களின் பேரரசு பற்றி எழுதுக.

ஐரோப்பியர்கள் வருகை

இந்தியாவிற்கும், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் இடையே மிகப் பழங்காலந்தொட்டு வாணிபத் தொடர்பு காணப்பட்டது. இத்தொடர்பு அலெக்ஸாண்டர் வருகையால் மேலும் வலுவடைந்தது. இந்தியப் பொருள்களான பட்டு, நறுமணப் பொருட்கள் மற்றும் மஸ்லின் கைத்தறி ஆடைகளுக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் நல்ல தேவை காணப்பட்டது. இந்தியாவிலிருந்து மிளகு, மிளகாய், பட்டை, இஞ்சி, தேங்காய், சர்க்கரை, சாயப் பொருட்கள் போன்றவை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாயின. இவை முக்கிய மூன்று வழித்தடங்கள் மூலம் நடைபெற்றது அவையாவன.

ஆப்கானிஸ்தான், மத்திய ஆசியா மற்றும் காஸ்பியன் கடல்வழியாக கருங்கடல், தரைப்பகுதி வரையிலும், பாரசீகம் மற்றும் சிரியா வழியாக மத்திய தரைக்கடல் பகுதியில் அமைந்துள்ள அலெக்ஸாண்டிரியா வரையிலும், அரபிக்கடல், பாரசீக வளைகுடா மற்றும் செங்கடல் வழியாக கடல்மார்க்கம் ஆகிய மூன்று வழித்தடங்கள் வாயிலாக வியாபாரம் நடைபெற்றது.

கி.பி. 1453 - ஆம் ஆண்டு ஆட்டோமானிய துருக்கியர்கள் காண்ஸ்டாண்டிநோபிள் நகரத்தைக் கைப்பற்றி ஐரோப்பிய வணிகர்களுக்கு இடையூறு தந்தனர், வாணிபத்திற்கு தடைவிதித்தனர். ஆப்கானிஸ்தான் வழியாக நடைபெற்ற வாணிபத்திற்கும் தடைவிதித்தனர். அராபியர்கள் படையெடுப்பின் விளைவாக மற்ற இரண்டு வழித்தடங்களும் கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டில் தடைபட்டன. எனவே ஐரோப்பியர்கள் இந்தியப்

பொருட்களின்றி அவதியுற்றனர். எப்படியாவது இந்தியப் பொருட்களை பெறவேண்டும் என்று பெரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். இதன் விளைவாக இந்தியாவிற்கு புதிய கடல்வழி காணும் முயற்சியில் இறங்கினர்.

போர்ச்சுகீசியர்கள்

இந்தியாவிற்கு புதிய கடல் வழி கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் முதலில் இறங்கியவர்கள் போர்ச்சுகீசியர்கள் ஆவர். போர்ச்சுகீசிய மன்னரான இளவரசர் ஹென்றி மாலுமிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க அறிவியல் முறையில் அமைந்த பள்ளி ஒன்றைத் தொடங்கினார். இவருக்கு கடல் பயணத்தின் மீது இருந்த ஆர்வத்தின் காரணமாக “மாலுமி ஹென்றி” என்று போற்றப்பட்டார்.

பார்த்தலோமியோ டயஸ்

போர்ச்சுகல் நாட்டைச் சேர்ந்த பார்த்தலோமியோ டயஸ் என்பவர் கி.பி.1487-ம் ஆண்டு முதன்முதலில் கடல் பயணத்தினை மேற்கொண்டார். இவர் ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடி முனையை வந்தடைந்தார். அச்சமயத்தில் அங்கு புயல் அதிகமாக வீசியதால் ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடி முனைக்கு “புயல் முனை” என்று பெயரிட்டார். இதனை கடந்து சென்றால் புதிய பகுதிகளை காணலாம் என நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார். இதனால் புயல்முனை, “நன்னம்பிக்கைமுனை” என அழைக்கப்பட்டது.

வாஸ்கோடகாமா

போர்ச்சுகீசிய மாலுமியான வாஸ்கோடகாமா நன்னம்பிக்கை முனையை கடந்து, மே-27,1498-ஆம்

ஆண்டு இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள கோழிக்கோடு (கள்ளிக்கோட்டை) வந்தடைந்தார். கள்ளிக்கோட்டை மன்னர் சாமொரின் அவரை வரவேற்று உபசரித்தார். மேலும் போர்ச்சுகீசியர்கள் இந்தியாவுடன் வாணிபம் நடத்த அனுமதி வழங்கினார். இதனைத் தொடர்ந்து போர்ச்சுகீசியர்கள் இந்தியாவுடன் வாணிபம் செய்ய தொடங்கினார். இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள கள்ளிக்கோட்டை, கொச்சின், கண்ணனூர் ஆகிய இடங்களில் வாணிபத்தாளங்களை அமைத்து வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டனர்.

பிரான்சிஸ் கோ-1-அல்மெய்டா
(கி.பி.1505-கி.பி.1509)

இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசியர்களின் வாணிபத்தை கவனிக்க பிரான்சிஸ் கோ-1-அல்மெய்டா என்பவர் முதல் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் அரேபிய வியாபாரிகளைத் தோற்கடித்து போர்ச்சுகீசியரின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினார். கப்பற்படையை வலிமை பெறச் செய்து இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் போர்ச்சுகீசியர்களின் செல்வாக்கை உறுதி செய்தார். இக்கொள்கை “நீலநீர்க் கொள்கை” ஆகும். இதன் மூலம் குடியேற்ற பகுதிகளை முழுக்கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தார். கி.பி.1509-ஆம் ஆண்டு அல்மெய்டா எகிப்தியர்களால் கொல்லப்பட்டார்.

அல்போன்ஸே-2-அல்புகர்க்

போர்ச்சுகீசியரின் இரண்டாவது ஆளுநராக அல்புகர்க் பதவியேற்றார். இவர் மாபெரும் வெற்றியாளராகத் திகழ்ந்தார். பீஜப்பூர் சுல்தானிடமிருந்து கி.பி.1510-ம் ஆண்டு கோவாவைக் கைப்பற்றி அதனை தலைநகரமாக

மாற்றினார். விஜயநகர பேரரசுடன் தனது உறவை பலப்படுத்திக் கொண்டார். தூரக்கிழக்கு பகுதியில் அமைந்திருந்த மலாக்கா தீவை கைப்பற்றினார். பாரசீக வளைகுடாவில் ஆர்மஸ் என்ற இடத்தில் துறைமுகம் ஒன்றினைக் கட்டினார். இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசிய ஆதிக்கத்தை உண்மையாக நிலைநாட்டியவர் என்று இவர் போற்றப்படுகிறார். இவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகி. இந்துக்களோடு சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்தினார். கல்வி வளர்ச்சிக்காக பல பள்ளிகளை திறந்தார். போர்ச்சுகீசியர்கள் இந்தியப் பெண்களை திருமணம் செய்வதை ஊக்குவித்தார். இவரது சமயக் கொள்கை முஸ்லீம்களுக்கு எதிரானது. இதனால் முஸ்லீம்களின் செல்வாக்கை இவர் இழக்கத் தொடங்கினார். இவர் கி.பி.1515-ஆம் ஆண்டு கோவாவில் காலமானார். இவரது மறைவிற்கு பிறகு போர்ச்சுகீசியர்கள் டையூ, டாமன், பம்பாய், இலங்கை, சால்செட், பலின், ஹூக்ளி போன்ற பகுதிகளை கைப்பற்றினர். சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இவர்களின் ஆதிக்கம் படிப்படியாக இந்தியாவில் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

போர்ச்சுகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

அல்புகர்க்குப் பின் வந்தவர்கள் திறமையற்றவர்கள் இவர்களால் போர்ச்சுகீசியர்களின் செல்வாக்கைக் கட்டிக்காக்க முடியவில்லை. போர்ச்சுகீசியர்கள் வலுக்கட்டாயமாக மதமாற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு ஏராளமான இந்தியர்களை கிறித்துவ மதத்திற்கு மாற்றினர். முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான கொள்கை பகைமையை ஏற்படுத்தியது. போர்ச்சுகீசியர்கள், விஜயநகரப் பேரரசுடன் மட்டுமே உறவு கொண்டிருந்தனர். ஆனால் விஜய நகர பேரரசு கி.பி.1565-ம் ஆண்டு

நடைபெற்ற தலைக்கோட்டைபோருக்குப் பின் வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது. இது போர்ச்சுகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. கி.பி.1580-ம் ஆண்டு போர்ச்சுகல், ஸ்பெயின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. எனவே இவர்களால் குடியேற்றாங்கள் மீது கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. டச்சு மற்றும் ஆங்கிலேயர்களின் வருகை போர்ச்சுகீசியரின் செல்வாக்கு இந்தியாவில் வீழ்ச்சி அடைய வழிவகுத்தது.

டச்சுக்காரர்கள்

போர்ச்சுகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு டச்சுக்காரர்கள் இந்தியாவிற்கு வருகை புரிந்தனர். கி.பி.1602-ஆம் ஆண்டு ஹாலந்து நாட்டைச் சார்ந்த மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி என்ற நிறுவனத்தை தோற்றுவித்தனர். இவர்கள் கீழை நாடுகளுடன் வியாபார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். இவர்களுக்கு இந்தியாவின் மீது அதிக ஆர்வம் இல்லை. நறுமணத் தீவுகளின் மீது இவர்கள் அதிக நாட்டம் செலுத்தினர். இருப்பினும் இவர்கள் இந்தியாவில் சின்சரா, நாகப்பட்டினம், சூரத் மற்றும் மசூலிப்பட்டினத்தில் தங்கள் வாணிப மையங்களை நிறுவினர். கி.பி.1610-ஆம் ஆண்டு “புலிகட்” என அழைக்கப்படும் பழவேற்காட்டில் தங்கள் வாணிப தலத்தை நிறுவி அங்கு கோட்டை ஒன்றை கட்டினர். இது டச்சுக்காரர்களின் தலைமை இடமாகத் திகழ்ந்தது. சூரத், பரோச், காம்பே, அகமதாபாத், பாட்னா, காசிம்பஜார் போன்ற இடங்களில் வாணிப தலங்களை நிறுவினர்.

அம்பாய்னா படுகொலை

இதற்கிடையில் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தோனேசியாவில் வியாபாரம் செய்ய

வியாபாரிகளை அனுப்பினர். இதனை டச்சுக்காரர்கள் ஏற்கவில்லை. எனவே கி.பி.1623-ஆம் ஆண்டு அம்பாய்னா என்ற இடத்தில் ஆங்கில வியாபாரிகளைக் கொன்றனர். இது “அம்பாய்னா” படுகொலை என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்நிகழ்ச்சி ஆங்கிலேயர்கள், மற்றும் டச்சுக்காரர்கள் இடையே பகையை உருவாக்கியது. இதன் பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் நறுமணத் தீவுகளை விட்டு வெளியேறி இந்தியா மீது முழு கவனத்தை செலுத்தினர்.

ஆங்கிலேயர்கள் டச்சுக்காரர்களுக்குப் போட்டியாக இந்தியாவில் வாணிப நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். இவர்களுடன் போட்டிபோட முடியாமல் டச்சுக்காரர்கள், தங்கள் வாணிப மையங்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு விற்றுவிட்டு இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர்.

ஆங்கிலேயர்கள்

கி.பி.1588-ஆம் ஆண்டு உலகின் மிகப் பெரிய போர்க்கப்பலான “ஸ்பானிய ஆர்மடா” என்ற கப்பலை ஆங்கிலேயர்கள் தோற்கடித்து, ஐரோப்பாவில் அதிக கடல் வலிமை பெற்ற நாடாக இங்கிலாந்து விளங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து கீழ்த்திசை நாடுகளுடன் வாணிப நடவடிக்கையில் இறங்கினர். நூறு லண்டன் நகர வியாபாரிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியை தோற்றுவித்தனர். இக்கம்பெனிக்கு டிசம்பர்-31, 1600-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து அரசி முதலாம் எலிசபெத், வியாபாரம் செய்வதற்கான அனுமதியை வழங்கினார். கி.பி.1608ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து அரசர் முதலாம் ஜேம்ஸ் கொடுத்த வியாபாரம் செய்ய கோரிய அனுமதி கடிதத்துடன் வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ்

என்ற ஆங்கில மாலுமி, ஜஹாங்கீரின் அரசவைக்கு வருகை புரிந்தார். ஆனால் தோல்வியடைந்தார். இதனைத் தொடர்ந்து கி.பி.1615-ஆம் ஆண்டு சர்தாமஸ் ரோ என்ற மற்றொரு ஆங்கில வியாபாரி ஜஹாங்கீர் அரசவைக்கு வருகை புரிந்தார். இவர் இந்தியாவுடன் வியாபாரம் செய்வதற்கான அனுமதியை பெற்றார். இதனை தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர்கள் சூரத், ஆக்ரா, பரோச், அகமதாபாத் ஆகிய இடங்களில் வாணிப மையங்களை ஏற்படுத்தி இந்தியாவுடன் வாணிபத்தை மேற்கொண்டனர்.

கி.பி.1639-ஆம் ஆண்டு “பிரான்ஸிஸ் டே” என்ற ஆங்கில அதிகாரி சந்திரகிரி அரசரிடமிருந்து ஒரு நிலப்பகுதியை விலைக்கு வாங்கி தற்கால சென்னை நகரை நிறுவினார். இங்கு கி.பி.1640-ஆம் ஆண்டு புனித ஜார்ஜ் கோட்டை கட்டப்பட்டது. இங்கிலாந்து அரசர் இரண்டாம் சார்லஸ், போர்ச்சுகல் நாட்டு இளவரசி காத்தரின் என்பவரை திருமணம் செய்து கொண்டார். இவருக்கு சீர்வரிசையாக பம்பாய் கொடுக்கப்பட்டது. இதனை ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 10-பவுண்டு வாடகைக்கு விட்டார். கி.பி.1699-ஆம் ஆண்டு முகலாயர் மன்னர் ஓரங்கசீபின் அனுமதி பெற்று கல்கத்தாவில் மற்றொரு வாணிப மையத்தை ஏற்படுத்தினார். இங்கு இங்கிலாந்து மன்னர் மூன்றாம் வில்லியத்தின் நினைவாக வில்லியம் கோட்டை கட்டப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் மேலும் பல வாணிப மையங்களை ஏற்படுத்தி இந்தியாவுடன் தீவிரமாக வியாபார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். இவ்வாறு கிழக்கிந்திய கம்பெனியின்

ஆதிக்கம், செல்வாக்கு கி.பி.1858-ஆம் ஆண்டு வரை இந்தியாவில் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

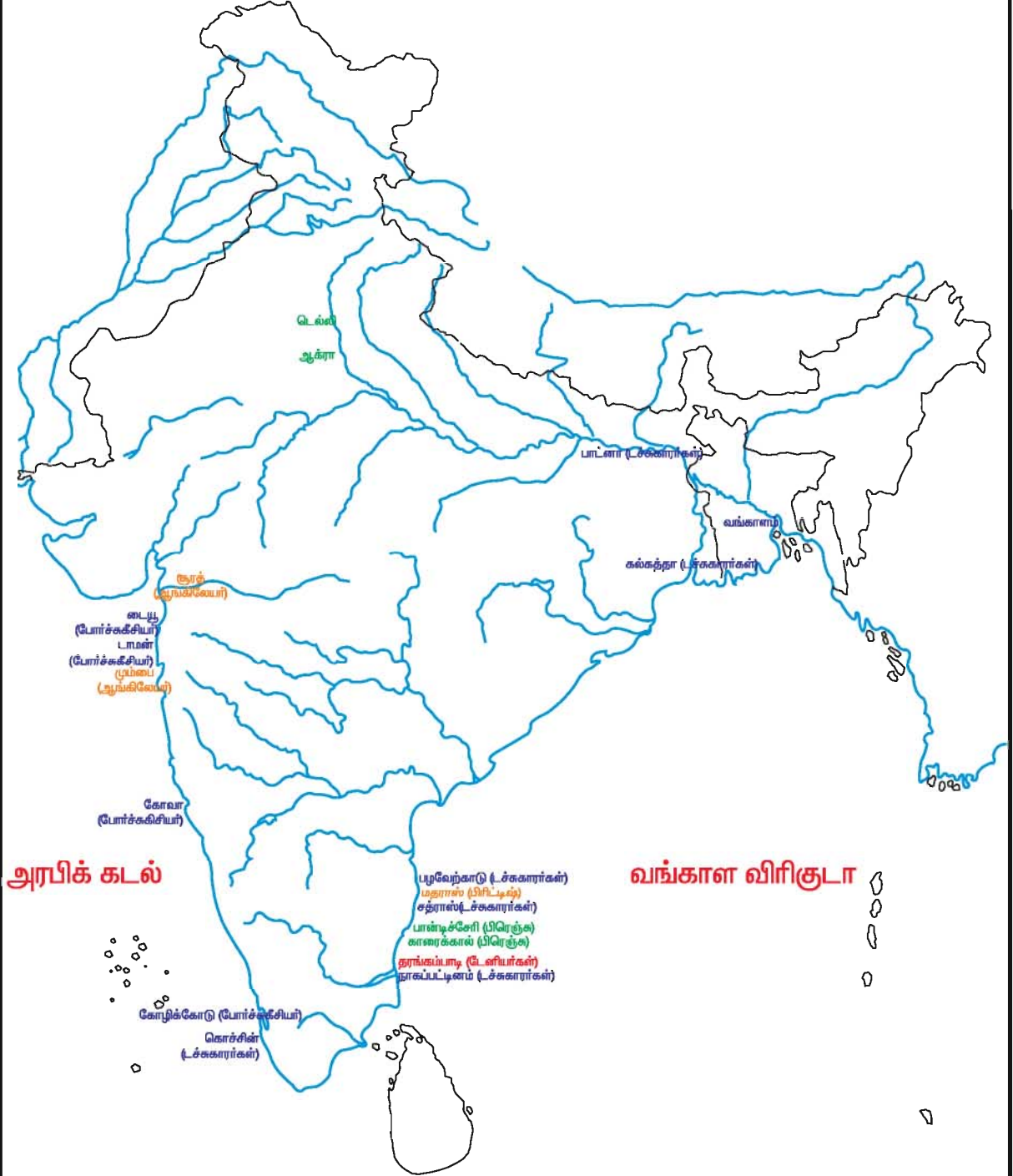
டேனியர்கள்

டென்மார்க் நாட்டைச் சார்ந்த மக்கள் டேனியர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். இவர்களும் இந்தியாவிற்கு வருகை புரிந்தனர். கி.பி.1620-ஆம் ஆண்டு தரங்கம்பாடியிலும், 1676-ஆம் ஆண்டு வங்காளத்திலுள்ள சீராம்பூர் என்ற இடத்திலும் வாணிப மையங்களை ஏற்படுத்தினர். ஆனால் இவர்கள் தங்கள் வாணிபத்தலங்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு விற்றுவிட்டு, இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர்.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள்

மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளைப் போன்று பிரான்சும், இந்தியாவுடனான வியாபாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டது. பிரான்ஸ் மன்னர் பதினான்காம் லூயியின் அமைச்சரான கால்பர்ட் என்பவரின் முயற்சியால், பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி கி.பி.1664-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவர்கள் இந்தியாவுடன் வியாபார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். கி.பி.1668-ஆம் ஆண்டு சூரத்திலும், கி.பி.1669-ஆம் ஆண்டு மசூலிப்பட்டினத்திலும் வாணிபத்தலங்களை நிறுவினர். கி.பி.1674-ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூர் மன்னரிடமிருந்து சென்னைக்கு தெற்கே ஒரு நிலப்பகுதியை பெற்று பாண்டிச்சேரியை நிறுவினர். இது பிரெஞ்சுக்காரர்களின் தலைமை இடமாக மாறியது. கி.பி.1690ஆம் ஆண்டு சந்திரநாகூரில் மற்றொரு வாணிப தலத்தையும் நிறுவினர். கி.பி.1725-ஆம் ஆண்டு மாஹியையும், கி.பி.1739-ஆம் ஆண்டு

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய குடியேற்றங்கள்
போர்ச்சுகீசியர்கள், டச்சுகாரர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், டேனியர்கள்
மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள்

அரபிக் கடல்

வங்காள விரிகுடா

இந்தியப் பெருங்கடல்

போட்டி தொடங்கியது. இது இந்தியாவில் கர்நாடக போர்களாக பிரதிபலித்தது. இதன் இறுதியில் ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றி பெற்று. இந்தியாவில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டினர். பிரெஞ்சுகாரர்கள் இந்தியாவைவிட்டு வெளியேறினர்.

1) சரியான விடையை தேர்ந்தெடு.

1. மாபெரும் வாணிப மையமான _____ ஆட்டோமானிய துரக்கியர்களால்
கி.பி.1453-ல் கைப்பற்றப்பட்டது.
அ) ஆப்கானிஸ்தான் ஆ) கான்ப்டாண்டிநோபிள்
இ) பலூசிஸ்தான்
2. _____ முதல் போர்ச்சுகீசியர் ஆளுநராவார்.
அ) பிரான்ஸிஸ்கோ-டி-அல்மெய்டா ஆ) அல்போன்ஸோ-டி-அல்புகர்க்
இ) பார்த்திலோமியோ டயஸ்
3. ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனி தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு _____ ஆகும்.
அ) கி.பி.1600 ஆ) கி.பி.1644 இ) கி.பி.1664
4. இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் தலைமையிடமாக _____
விளங்கியது.
அ) சந்திர நாகூர் ஆ) பாண்டிச்சேரி இ) மாஹி

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. போர்ச்சுகீசியர்கள் கோவாவை _____ கல்தானிடமிருந்து கைப்பற்றினர்
2. வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ் பயணம் மேற்கொண்டபோது இந்தியாவின் முகலாய மன்னர் _____ ஆவார்.
3. கி.பி _____ ஆண்டு சர்தாமஸ்ரோ இந்தியாவிற்கு வந்தார்.
4. கி.பி.1742-ஆம் ஆண்டு _____ என்பவர் பிரெஞ்சு கவர்னராக பொறுப்பேற்றார்.

III) பொருத்துக.

1. வாஸ்கோடகாமா	இங்கிலாந்து
2. மாஹி	பிரெஞ்சுக் குடியேற்றம்
3. நறுமணத் தீவுகள்	போர்ச்சுகீசிய மாலுமி
4. முதலாம் ஜேம்ஸ்	கிழக்கிந்தியத் தீவு

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி எப்பொழுது தோற்றுவிக்கப்பட்டது ?
2. பிரான்ஸிஸ்டே என்பவர் யார் ?
3. புனித ஜார்ஜ்கோட்டை எந்த நகரில் எங்கு அமைந்துள்ளது ?
4. நன்னம்பிக்கை முனை எந்த கண்டத்தில் அமைந்துள்ளது ?

V) குறுகிய விடையளி.

1. போர்ச்சுகீசியர்களின் ஆதிக்கம் இந்தியாவில் வீழ்ச்சி அடைய மூன்று காரணங்களை எழுது.
2. ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனி எவ்வாறு பம்பாயைப் பெற்றது ?
3. இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் வாணிப மையங்களை குறிப்பிடுக.
4. அல்புசுர்க்கு பற்றி சிறு குறிப்பு எழுதுக.

VI) விரிவான விடையளி.

1. இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் வளர்ச்சி பற்றி விவரி.
2. டச்சுக்காரர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஏற்படுத்திய வாணிப மையங்களை பற்றி எழுது.

VII) செய்முறைப் பயிற்சி.

1. இந்திய நதிகள் வரைபடத்தில் போர்ச்சுகீசியர்கள், டச்சுக்காரர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், டேனியர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் வாணிபத் தலங்களை குறிப்பிடுக.
2. புனித ஜார்ஜ்கோட்டைக்குப் பயணம் செய்து அதைப்பற்றி தெரிந்துகொள்க.

ஆங்கில-பிரெஞ்சு ஆதிக்கப் போட்டி (கர்நாடகப் போர்கள்)

ஆங்கில மற்றும் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனிகள் இந்தியாவுடன் வியாபாரம் செய்யும் நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. நாளடைவில் இவர்களிடையே போட்டி தோன்றி இந்தியாவில் யார் இருக்க வேண்டும் என்ற மோதலை ஏற்படுத்தியது. வாணிப நோக்கம் அரசியலாகப் பிரதிபலித்தது. ஆங்கிலேயர்களும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் இந்தியாவில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட போட்டி சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினர். கி.பி.1740-கி.பி.1763 இடைப்பட்ட காலங்களில் ஆங்கிலேய பிரெஞ்சுக் காரர்களிடையே மூன்று போர்கள் நடைபெற்றன. இந்தப் போர்கள் கர்நாடகப் பகுதியில் நடைபெற்றதால் இவை கர்நாடகப் போர்கள் என அழைக்கப்பட்டன. கர்நாடகம், முகலாயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியாக நிஜாமின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. கர்நாடக நவாப்பான அன்வாருதீன் இப்பகுதியில் தன்னை பலப்படுத்திக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆற்காடு கர்நாடகத்தின் தலைநகர். ஆங்கிலேயர்களும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் தங்களை பலப்படுத்திக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். போட்டி தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகியது. இறுதியில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இந்தியாவைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர். கர்நாடகம் ஆங்கில ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தது.

**முதல் கர்நாடகப் போர்
(கி.பி.1746-கி.பி.1748)
காரணங்கள்**

முதல் கர்நாடகப் போர் ஐரோப்பாவில் நடைபெற்ற ஆஸ்திரிய வாரிசுரிமைப் போரின் பிரதிபலிப்பாகும். இப்போரில் ஆங்கிலேயர்களும்,

பிரெஞ்சுக்காரர்களும் எதிர் எதிர் அணிகளாக போரில் இறங்கினர். இதுவே இந்தியாவில் முதல் கர்நாடகப் போராக பிரதிபலித்தது. பாண்டிச்சேரியில் பிரெஞ்சுக் கவர்னராக இருந்த டியூப்ளே இந்தியாவில் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இது போருக்கு வித்திட்டது.

போரின் நிகழ்வுகள்

டியூப்ளே தென்னிந்தியாவில் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட விரும்பினார். இதற்கிடையில் ஐரோப்பாவில் போர் ஏற்பட்டது. பிரெஞ்சு கவர்னரான டியூப்ளேயும் மொரிஸியஸ் கவர்னரான லாபோர்டொனாய்ஸ் உடன் சேர்ந்து சென்னையை முற்றுகையிட்டு கைப்பற்றினார். இதனை கர்நாடக நவாப் அன்வாருதீன் விரும்பவில்லை. சென்னையை தம்மிடம் ஒப்படைக்கும்படி கேட்டார். ஆனால் டியூப்ளே மறுத்தார். எனவே தனது படைகளை பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு எதிராக அனுப்பி சென்னை அடையாறு போரில் பிரெஞ்சுக்காரர்களை எதிர்த்தார். ஆனால் தோல்வி அடைந்தார். இதனைத் தொடர்ந்து டியூப்ளே ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமான கடலூரில் அமைந்துள்ள புனிதடேவிட் கோட்டையை கைப்பற்ற முயற்சி செய்தார். இதற்கிடையில் ஐரோப்பாவில் நடைபெற்று வந்த ஆஸ்திரிய வாரிசுரிமைப் போர் கி.பி.1748-ஆம் ஆண்டு முடிவற்றது.

விளைவுகள்

முதல் கர்நாடகப் போர் அய்லாஷ்பேல் உடன்படிக்கையின்படி முடிவடைந்தது (1748). இதன்படி

ஆங்கிலேயருக்கு மீண்டும் சென்னை கிடைத்தது.

**இரண்டாவது கர்நாடகப் போர்
(கி.பி.1748-கி.பி.1754)
காரணங்கள்**

ஹைதராபாத்திலும், கர்நாடகத்திலும் ஏற்பட்ட வாரிசுரிமைப் போர் இரண்டாவது கர்நாடகப் போராக பிரதிபலித்தது. ஹைதராபாத் நிஷாம் அஷப்ஜா 1748-ல் காலமானார். இதனால் அவரது மகன் நாசிர் ஜங் மற்றும் பேரன் முஷபர் ஜங்கிற்கு இடையே போட்டி ஏற்பட்டது. இதே சமயத்தில் கர்நாடக நவாப் தோஸ்த் அலி காலமானார். இதனால் அவரது மகன் அன்வாருதினுக்கும் அவரது மருமகன் சந்தா சாகிப்பிற்கும் இடையே ஆற்காட்டு அரியணைக்கு போட்டி ஏற்பட்டது. முஷபர் ஜங் மற்றும் சந்தா சாகிப்பை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆதரித்தனர். நாசிர் ஜங்கும், அன்வாருதினும் ஆங்கிலேயரின் உதவியைக் கோரினர். போர் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகி கி.பி.1748-ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது கர்நாடகப் போர் ஆரம்பமாகியது.

போரின் போக்கு

பிரெஞ்சுக்காரர்களின் உதவியோடு முஷபர் ஜங் மற்றும் சந்தா சாஹிப் 1749-ஆம் ஆண்டு ஆம்பூரில் நடைபெற்ற போரில் அன்வாருதீனை தோற்கடித்துக் கொன்றனர். அன்வாருதீனின் மகன் முகமது அலி திருச்சி மலைக்கோட்டையில் அடைக்கலம் புகுந்தார். சந்தாசாகிப் கர்நாடக நவாப்பானார். ஹைதராபாத்தில் நடைபெற்ற போட்டியில் நாசிர் ஜங் மற்றும் முஷபர் ஜங் இருவரும் கொல்லப்பட்டனர். இதனால் பிரெஞ்சு தளபதி புஸ்ஸி, சலபெத் ஜங்கினை ஹைதராபாத்தின் நிஜாமாக

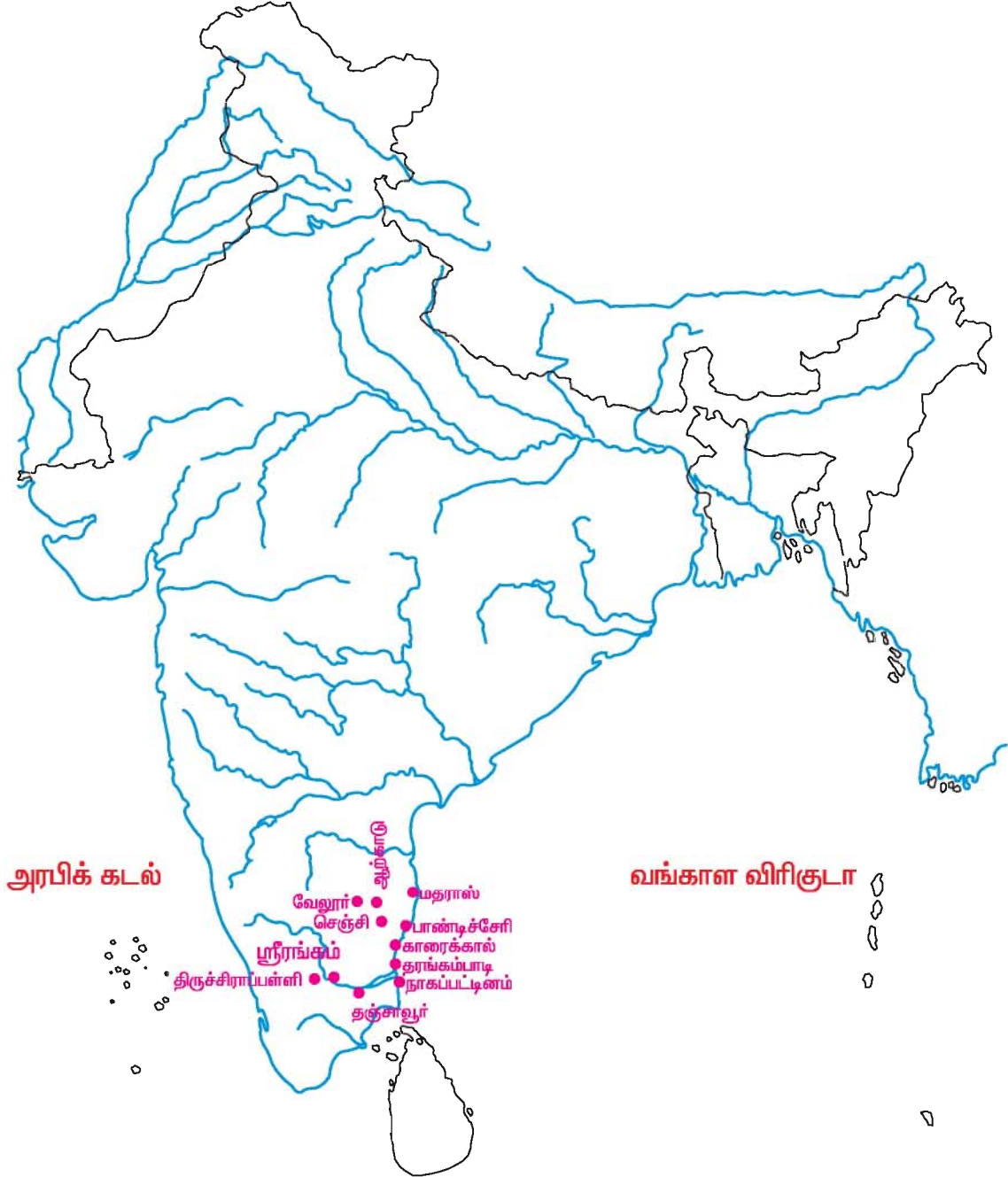
நியமனம் செய்தார். தளபதி புஸ்ஸி செய்த உதவிக்கு பிரதிபலனாக வடக்கு மாநிலங்களை பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு சலபத் ஜங் வழங்கினார்.

இத்தருணத்தில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிலை மிகவும் சிக்கலாக காணப்பட்டது. ராபர்ட் கிளைவ் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் சிக்கலை தீர்த்து அதற்குப் புத்துயிர் அளித்தார். ராபர்ட் கிளைவ் கர்நாடகத்தின் தலைநகராகிய ஆற்காட்டை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றினார். அவர் சந்தா சாஹிப்பை தோற்கடித்து, முகமது அலியை ஆற்காட்டின் நவாப்பாக்கினார். எனவே ராபர்ட் கிளைவ் “ஆற்காட்டின் வீரர்” எனப்பெருமையோடு அழைக்கப்பட்டார். இத்தோல்வியனால் கி.பி.1754-ஆம் ஆண்டு டிசுப்ளே பிரான்ஸிற்கு திரும்ப அழைக்கப்பட்டார். தளபதி கோத்யூ பிரஞ்சுத் தளபதியாக இந்தியாவில் நியமனம் செய்யப்பட்டார். இரண்டாவது கர்நாடகப் போர் ஆங்கிலேயர்களுக்கு பெரும் வெற்றியையும் பிரஞ்சுக்காரர்களுக்கு சரிவையும் ஏற்படுத்தியது.

போரின் விளைவுகள்

இரண்டாவது கர்நாடகப் போர் கி.பி.1755-ஆம் ஆண்டு, பாண்டிச்சேரி உடன்படிக்கையின்படி முடிவுக்கு வந்தது. இதன்படி ஆங்கிலேயர்களுக்கும், பிரஞ்சுக்காரர்களும் இந்திய சுதேசி சாம்ராஜ்யங்களின் உள்விவகாரங்களில் தலையிடுவதில்லை என்றும், போரின் போது இரு நாடுகளும் கைப்பற்றிய நிலப்பகுதிகளை திரும்ப அந்தந்த நாடுகளுக்கு அளித்துவிடுவது என்றும் ஒப்புக் கொண்டனர். முகமது அலியை ஆற்காட்டின் நவாப்பாக ஆங்கிலேயர்களும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் அங்கீகரித்தனர்.

கர்நாடகப் போர்கள்

இந்தியப் பெருங்கடல்

**மூன்றாவது கர்நாடகப் போர்
(கி.பி.1756-கி.பி.1763)
காரணங்கள்**

கி.பி.1756-ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட ஏழாண்டுப் போரின் எதிரொலியாக இந்தியாவில் மூன்றாம் கர்நாடகப் போர் நடைபெற்றது.

போரின் நிகழ்வுகள்

பிரெஞ்சு தளபதி கவுண்ட்-டி-லாலி, ஆங்கிலேயரின் புனித டேவிட் கோட்டையை கைப்பற்றினார். சென்னை நகரத்தின் மீது படையெடுக்க தளபதி புஸ்ஸியை அறிவுறுத்தினார். தளபதி புஸ்ஸி ஹைதராபாத்தை விட்டு சென்னைக்கு வந்த போது ஆங்கிலேயர்கள் ஹைதராபாத்தை கைப்பற்றினர். புஸ்ஸி மற்றும் கவுண்ட்லாலி இருவரும் இணைந்து சென்னையைத் தாக்கினர். ஆனால் ஆங்கில தளபதி சர்அயர்கூட் பிரெஞ்சுப் படையை கி.பி.1760-ஆம் ஆண்டு வந்த வாசி போர்களத்தில் தோற்கடித்தார். இத்தோல்வி பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு பெரும் சரிவை ஏற்படுத்தியது. கி.பி.1761-ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சுத் தளபதி கவுண்ட்லாலி பாண்டிச்சேரியை ஆங்கிலேயரிடம் ஒப்படைத்தார். இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கம் சரிவடைந்தது, ஆங்கிலேயர்கள் உயர்வடைந்தனர்.

விளைவுகள்

மூன்றாம் கர்நாடகப் போர் கி.பி.1763-ஆம் ஆண்டு பாரிஸ் சமாதான உடன்படிக்கையின்படி முடிவுக்கு வந்தது. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால், சந்திரநாகூர் மற்றும் மாஹி ஆகிய நிலப்பகுதிகளை திரும்பப்பெற்றனர். ஆனால் அவர்கள் அங்குக் கோட்டைகள் கட்டுவதற்கு

அனுமதிக்கப்படவில்லை. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இந்தியாவில் தங்களின் ஆதிக்கத்தையும், செல்வாக்கையும் ஒரு சேர இழந்துவிட்டனர் ஆங்கிலேயர்கள் வலிமையடைந்தனர்.

கர்நாடகப் போரில் ஆங்கிலேயர்களின் வெற்றிக்கான காரணங்கள்

ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் தாய்நாட்டின் ஆதரவின்மையும், பொருளாதார உயர் நிலையையும் பெற்றிருந்தது வெற்றிக்கான ஒரு காரணமாகும். ஆங்கிலேயரின் கடற்படை வலிமை அவர்கள் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்தது. ஆங்கிலேய நிறுவனத்தின் உயர் அதிகாரிகளின் ஒற்றுமை உணர்வும் அவர்களின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்தது. பிரெஞ்சுத் தளபதி புஸ்ஸி மற்றும் கவுண்ட்லாலி சென்னையைக் கைப்பற்ற படையெடுத்தது பெரும் தவறாக முடிந்தது. இறுதியாக பிரான்ஸ் முழுமனதோடு இப்போரில் ஈடுபட முடியவில்லை. ஏனெனில் ஐரோப்பாவில் பிரான்ஸ் தொடர்ந்து பல போர்களில் ஈடுபட்டது. ஆனால் முழுமனதோடு எந்த வகை சிதறலுமின்றி கர்நாடகப் போரில் ஈடுபட்டதினால் இங்கிலாந்து முழுமையான வெற்றியைப் பெற்றது. இதுவே இந்திய வரலாற்றின் போக்கை மாற்றியது. இந்தியாவை ஆளும் சக்தியாக இங்கிலாந்து வலுப்பெற்றது.

வங்காளத்தில் ஆங்கில ஆதிக்கம் நிலைநாட்டப்படுதல்

முகலாயப் பேரரசில் வளமான நிலப்பகுதியாக இருந்த வங்காளம் அலிவர்திகான் தலைமையில் சுதந்திரமான பேரரசாக உருவானது. அவரின் மறைவுக்குப் பிறகு அவரின் பேரன் சிராஜ் உத்-தௌலா வங்காளத்தில் நவாப்பானார். கி.பி.1757ம் ஆண்டு

ஆங்கிலேயர்களுக்கும், சிராஜ்-உத்-தௌலாவிற்கும் ஏற்பட்ட மனவேறுபாடு பிளாசிப் போரில் முடிந்தது.

பிளாசிப் போர் (கி.பி.1757) காரணங்கள்

வங்காளத்தில் இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்ஸ் நிறுவனங்கள் தங்கள் நிலப்பகுதிகளில் கோட்டைகளைக் கட்டி வலிமைபடுத்திக் கொண்டன. ஆனால் வங்காள நவாப் சிராஜ்-உத்-தௌலா ஐரோப்பிய நாடுகள் தனது அனுமதியின்றிக் கோட்டைகளைக் கட்டுவதோ-புதுப்பிப்பதோ கூடாது என்று கூறினார். நவாப்பின் ஆணையை பிரான்ஸ் ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால் இங்கிலாந்து ஏற்க மறுத்தது. மேலும் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் தனக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த வியாபார சலுகைகளை தவறாக பயன்படுத்தியது. இது சிராஜ்-உத்-தௌலாவின் ஆத்திரத்தை தூண்டியது.

இதனால் சிராஜ்-உத்-தௌலா பெரும்படையுடன் சென்று கல்கத்தாவை கைப்பற்றி ஆங்கிலேய போர் வீரர்கள் 146 பேர்களை போர்க் கைதியாகளாகப் பிடித்து சிறையில் அடைத்துவிட்டார். அடுத்த நாள் அவர்களில் 23 பேரே உயிருடன் இருந்தனர். மீதமுள்ளவர்கள் மூச்சுத் திணறி உயிரிழந்தனர். இந்நிகழ்வு வரலாற்றில் **கல்கத்தா இருட்டறை துயரச் சம்பவ நிகழ்ச்சி** என அழைக்கப்படுகிறது. இச்செய்தியை கேள்விப்பட்ட ஆங்கில நிர்வாகம் தளபதி வாட்சன் மற்றும் இராபர்ட் கிளைவ் ஆகியோர்களை வங்காளத்திற்கு அனுப்பியது. அவர்கள் கல்கத்தாவைத் திரும்ப கைப்பற்றினர்.

நிகழ்வுகள்

கி.பி.1757-ஆம் ஆண்டு ஜூன், 23-ஆம் நாள் சிராஜ்-உத் தௌலா, ராபர்ட் கிளைவ் ஆகியோரின் படைகள்

கல்கத்தாவிற்கு அருகே உள்ள பிளாசி என்ற இடத்தில் போரிட்டது. ஒரு சில மணி நேரங்கள் நடைபெற்ற இப்போரில் சிராஜ்-உத்தௌலா தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்.

மீர் ஜாபரை வங்காளத்தின் நிர்வாகியாக ஆங்கிலேயர்கள் நியமித்தனர். மீர்ஜாபர் ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் பொம்மையாக வங்காளத்தில் செயல்பட்டார். பிறகு ஆங்கில நிர்வாகம் மீர் ஜாபரை பதவியிலிருந்து அகற்றிவிட்டு அவரின் மருமகன் மீர்காசிம்மை வங்காளத்தின் நவாப்பாக அறிவித்தது.

பக்ஸார் போர் (கி.பி.1764) காரணங்கள்

மீர்காசிம் வங்காள நவாப் ஆனபிறகு இந்திய வியாபாரிகளுக்கு உதவிடும் நோக்கில் அவர்கள் செலுத்தி வந்த சுங்க வரியை ரத்து செய்தார். இச்செயல் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வெறுப்பினையும், கோபத்தினையும் உருவாக்கியது. ஆங்கிலேயப்படை மீர்காசிம்மை தோற்கடித்தது. தோற்கடிக்கப்பட்ட மீர்காசிம் அயோத்தியை ஆட்சி செய்த நவாப் ஷாஜா உத்தௌலாவிடம் அடைக்கலமானார். முகலாய பேரரசர் இரண்டாம் ஷாஆலம் அவர்களுக்கு உதவினார். இரண்டாம் ஷாஆலம், ஷாஜா உத்தௌலா மற்றும் மீர்காசிம் ஆகிய மூன்று மன்னர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியை இந்தியாவில் முடிவுக்கு கொண்டுவர போரிடத்தயாரானார்கள்.

நிகழ்வுகள்

மீர்காசிம், ஷாஜா உத்தௌலா, இரண்டாம் ஷாஆலம் ஆகியோர்களின் கூட்டுப்படை கி.பி.1764-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22-ம் நாள் பக்ஸார் என்ற

இடத்தில் ஆங்கிலேயப் படையை எதிர் கொண்டன. இந்தியமன்னர்களின் கூட்டுப்படை ஆங்கிலேயர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. மீர்காசிம் போர்க்களத்தைவிட்டு தப்பி ஓடினார். ஷாஜஹ் உத்தௌலாவும், இரண்டாம் ஷாஆலமும் ஆங்கிலேயரிடம் சரணடைந்தனர். ஆங்கிலேயர்கள் பிளாசியில் பெற்ற வெற்றி பக்ஸாரில் நிலைபடுத்தப்பட்டது.

விளைவுகள்

கி.பி.1765-ஆம் ஆண்டு பக்ஸார் போரின் முடிவில் அலகாபாத் உடன்படிக்கை ஆங்கிலேயர்களுக்கும், இரண்டாம் ஷாஆலம் மற்றும் ஷாஜஹ் உத்தௌலாவிற்கும் இடையே கையெழுத்திடப்பட்டது. இவ்வுடன் படிக்கையின்படி.

1. ஷாஜஹ் உத்தௌலா போர் இழப்பீட்டுத் தொகையாக 50 இலட்சம் ரூபாயை ஆங்கிலேயர்களுக்கு வழங்கவும் மற்றும் காரா, அலகாபாத் ஆகிய நிலப்பகுதிகளை வழங்கவும் ஒத்துக்கொண்டார்.

2. முகலாயப் பேரரசருக்கு ஆண்டு தோறும் 26 லட்சம் ரூபாய் ஒய்வூதியம் வழங்க ஆங்கில அரசாங்கம் ஒத்துக் கொண்டது.

3. முகலாயப் பேரரசர் வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்களில் வரிவசூல் செய்யக்கூடிய உரிமையை ஆங்கிலேயர்களுக்கு வழங்கினார்.

4. கர்நாடக நிலப்பகுதி, வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிசா ஆகிய பகுதிகள் ஆங்கிலேயர்களின் ஆளுகையின் கீழ் வந்தது.

5. பக்ஸார் போர் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தை

இந்தியாவில் உயர் அதிகாரம் படைத்த ஒரு நிறுவனமாக உயர்த்தியது.

பக்சார் போருக்கு பிறகு ராபர்ட் கிளைவ் வங்காள கவர்னராக 1765-ல் நியமிக்கப்பட்டார்.

முதலாவது ஆங்கில-மைசூர் போர் (கி.பி.1767-கி.பி.1769) காரணங்கள்

இராபர்ட் கிளைவ் வங்காளத்தின் நிர்வாகியாக இருந்த போது மைசூரில் ஹைதர்அலி வலிமை மிகுந்த ஒரு பேரரசை உருவாக்கி இருந்தார். ஹைதர் அலியின் வலிமையும், அதிகார வளர்ச்சியும் பிரான்ஸ் நாட்டோடு அவர் கொண்டிருந்த நல்லுறவும் ஆங்கிலேய நிர்வாகத்தின் கண்களை உறுத்தச் செய்தன. இது முதலாவது ஆங்கில-மைசூர் போருக்கு வழிவகுத்தது.

நிகழ்வுகள்

கி.பி.1766-ஆம் ஆண்டு ஹைதர் அலிக்கு எதிராக இங்கிலாந்து மராத்தியரோடும், ஹைதராபாத்தை ஆட்சி செய்த நிஜாமோடும் ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டது. ஆனால் ஹைதர்அலி தன் மதிநுட்பத்தினாலும் கையூட்டின் மூலமாகவும் மராட்டியர்களையும், ஹைதராபாத் நிஜாமையும் நண்பர்களாக்கிக் கொண்டார். ஆனால் கி.பி.1767-ஆம் ஆண்டு ஹைதர்அலி மற்றும் நிஜாமை ஆங்கிலேயர்கள் சங்கமா என்ற இடத்தில் தோற்கடித்தனர். இருந்த போதிலும் ஹைதர்அலி, ஆம்பூர், மங்களூர் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றி தன் நிர்வாகத்தை அங்கு ஏற்படுத்தினார். மேலும் ஹைதர்அலி கரூர், தஞ்சாவூர், கடலூர், பாராமஹால் ஆகிய இடங்களை கைப்பற்றினார். மேலும் இவர் சென்னையை முற்றுகையிட்டார்.

இச்செயல் ஆங்கிலேயர்களுக்கு பெரும் அதிர்ச்சியை அளித்தது. ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி.1769-ஆம் ஆண்டு ஹைதர் அலியோடு மதராஸ் (சென்னை) அமைதி உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்டனர்.

விளைவுகள்

கி.பி.1769-ஆம் ஆண்டு சென்னை உடன்படிக்கையின்படி இரு நாடுகளும் தாங்கள் கைப்பற்றிய இடங்களை திரும்ப அளிக்க ஒத்துக் கொண்டன. முதலாவது ஆங்கில-மைசூர் போர் ஹைதர் அலியின் புகழினை உயர்த்தியது.

ஹைதர் அலி

ஹைதர் அலி

ஹைதர் அலி சாதாரண ஒரு ஏழைக்குடும்பத்தில் கி.பி.1722-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தன் கடின உழைப்பினால் படை வீரர் நிலையிலிருந்து உயர்ந்து இராணுவத்தின் தலைவரானார்.

மைசூரில் உள்நாட்டுப் போர் நடைபெற்ற போது அரசருக்கு உதவுவதற்காக மைசூர் அரசியலில் நுழைந்து, மன்னரை அகற்றிவிட்டு தானே அரியணை ஏறி மன்னரானார். தான் கல்வியறிவு அற்றவராக இருந்த போதிலும் நுண்ணறிவு பெற்றவராக

திகழ்ந்தார். இந்துக்களையும் இஸ்லாமியர்களையும் சமமாக கருதினார். நீதி பிறழாது அரசாட்சி நடத்தினார்.

இராபர்ட் கிளைவ்

கி.பி.1765-ஆம் ஆண்டு வங்காளத்தின் கவர்னராக, இராபர்ட் கிளைவ் பொறுப்பேற்றார். தனது முதலாவது ஆட்சிக் காலத்தில் பெரும் வெற்றி வீரராகவும், இரண்டாவது ஆட்சிக் காலத்தில் சிறந்த நிர்வாகியாகவும் விளங்கினார்.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்

ஆங்கிலக்கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஊழியர்கள் எவ்விதத்திலும் இந்தியர்களிடமிருந்து அன்பளிப்பு பெறக்கூடாது எனக் கூறினார். ஊழியர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வியாபாரம் செய்யக்கூடாது என்றார். ஊழியர்கள் திறம்பட செயல்பட மாத ஊதியத்தை உயர்த்தினார். அமைதி காலத்தில் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு இரட்டை ஊக்கத் தொகையை அளித்தார்.

கம்பெனி ஊழியர்கள் மற்றும் அவர்களின் விதவைகளுக்கு உதவ “கிளைவின் நிதி” ஒன்றை உருவாக்கினார். முகலாயப் பேரரசர் இரண்டாம் ஷா ஆலமிடமிருந்து வங்காளத்தின் உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் உரிமைகளை பெற்ற பிறகு இராபர்ட் கிளைவ் வங்காளத்தில் இரட்டை ஆட்சியை அறிமுகப் படுத்தினார். இதன்படி ஆங்கிலேயர்கள் அந்நிலப்பகுதியில் அனைத்து அதிகாரத்தையும் பெற்றனர். ஆனால் எந்தவித பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நவாப் எல்லா பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால் எந்த அதிகாரத்தையும் பெற்றிருக்கவில்லை. இரட்டை

ஆட்சியின்படி ஆங்கில அரசாங்கமோ அல்லது நவாப்போ மக்களின் நலனில் அக்கறை காட்டவில்லை, எனவே இம்முறை கி.பி.1772-ஆம் ஆண்டு ரத்து

செய்யப்பட்டது. வங்காளம் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது.

பயிற்சி

I) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடு.

1. கர்நாடகப் போர்கள் _____ ஆண்டுகளுக்கு இடையே நடைபெற்றது.
அ) 1736-1740 ஆ) 1740-1744 இ) 1746-1763
2. பிளாசிப் போர் _____ ஆண்டு நடைபெற்றது
அ) 1764 ஆ) 1757 இ) 1765
3. ஆங்கிலப் பேரரசை இந்தியாவில் தோற்றுவித்தவர் _____ ஆவார்
அ) இராபர்ட் கிளைவ் ஆ) டியூப்ளே இ) மீர்ஜாபர்
4. சர் ஐயர்கூட் _____ போரில் கவுண்-டி-லாலியை தோற்கடித்தார்.
அ) மெட்ராஸ் ஆ) செயின்ட் தாமஸ் இ) வந்தவாசி

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. கர்நாடகத்தின் தலைநகரம் _____ ஆகும்.
2. ஆற்காட்டின் வீரர் என _____ அழைக்கப்பட்டார்.
3. _____ போர் ஆங்கிலக்கிழக்கிந்திய கம்பெனியை இந்தியாவில் உயர் அதிகார நிறுவனமாக ஏற்படுத்தியது.
4. லா போர்டொனாய்ஸ் _____ பிரஞ்சு ஆளுநர் ஆவார்.

III) பொருத்துக.

1. முதலாவது கர்நாடகப் போர்	அலகாபாத் ஒப்பந்தம்
2. மூன்றாவது கர்நாடகப் போர்	கல்கத்தா அருகில் உள்ள கிராமம்
3. பிளாசி	அய்-லா-சாப்பேல்
4. பக்ஸார் போர்	பாரிஸ் உடன்படிக்கை

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. முதல் ஆங்கிலே-மைசூர் போர் எந்த உடன்படிக்கையின்படி முடிவடைந்தது ?
2. பிளாசிப் போருக்குப் பிறகு வங்காளத்தின் நவாப் யார் ?
3. பக்ஸார் போர் எந்த ஆண்டு நடைபெற்றது ?

V) கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளி.

1. இருட்டறை துயரச் சம்பவம் என்றால் என்ன ?
2. ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் வெற்றி பெற்றதற்கான மூன்று காரணங்களை கூறுக.
3. இராபர்ட் கிளைவ் அறிமுகப்படுத்திய இரட்டை ஆட்சி முறையைப் பற்றி நீ அறிவது யாது ?
4. முதலாவது ஆங்கிலேய-மைசூர் போருக்கான காரணங்கள் யாவை ?

VI) விரிவான விடையளி.

இரண்டாவது மற்றும் முன்றாவது கர்நாடகப் போர்களுக்கான காரணங்களையும், நிகழ்வுகள் மற்றும் விளைவுகளையும் கூறுக.

இந்தியாவில் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சி (கி.பி.1773-கி.பி.1857)

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு
(கி.பி.1772-கி.பி.1785)

கி.பி.1772-ல் வங்காள கவர்னராக வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் நியமிக்கப்பட்டார். பிறகு வங்காளத்தின் தலைமை ஆளுநரானார். இவர் ஆட்சியின்போது கி.பி.1772-ல் வங்காளத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தினால் மக்கள் பெரும் துயரத்திற்கு உள்ளானார்கள். இரட்டை ஆட்சி வங்காளத்தில் பொருளாதார நிலையை சீர்குலையச் செய்தது. விவசாயிகளும், கலைஞர்களும் மோசமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். ஆங்கில கிழக்கு இந்திய கம்பெனி அதிகாரிகள் தங்களுடைய உரிமையை தவறாக பயன்படுத்தி நிறைய சொத்து சேர்த்துக் கொண்டனர். கம்பெனியின் நிர்வாகம் சீர்குலைந்தது. இந்நிலையில் கம்பெனி ஆங்கில அரசிடம் பெரும் தொகையை கடனாகக் கேட்டது. இச்சமயத்தில், ஆங்கில அரசு, கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிர்வாகத்தில் நேரிடையாக தலையிட வேண்டிய தாயிற்று. எனவே ஆங்கில பாராளுமன்றம் கி.பி.1773ல் ஒழுங்கு முறைச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தது. இந்த சட்டமானது இந்திய அரசியல் அமைப்பின் வளர்ச்சிக்கு முதல் படியாக அமைந்தது.

ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் சரத்துகள்

வங்காள ஆளுநர் வங்காளத்தின் தலைமை ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். ஹேஸ்டிங்ஸ் முதல் தலைமை ஆளுநர் ஆனார். தலைமை ஆளுநருக்கு உதவிபுரிய, நான்கு உறுப்பினர்கள் கொண்ட நிர்வாகக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் ஆளுநர்கள், வங்காள

தலைமை ஆளுநருக்கு கட்டுப்பட்டவர்கள் ஆனார்கள். கி.பி.1774-ல் கல்கத்தாவில் உச்சநீதி மன்றம் அமைக்கப்பட்டது. சர் எலிஜா இம்பே முதல் தலைமை நீதிபதியாகவும் மற்றும் மூன்று நீதிபதிகளும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் குறைகள்

உச்சநீதி மன்றம், தலைமை ஆளுநர் மற்றும் அவரது நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களது அதிகார எல்லை இச்சட்டத்தால் வரையறை செய்யப்படவில்லை. தலைமை ஆளுநரின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களிடையே பூசல் அடிக்கடி ஏற்பட்டது. பம்பாய், மெட்ராஸ் ஆளுநர்கள், வங்காள தலைமை ஆளுநரது ஆணைகளுக்கு கட்டுப்படவில்லை. இந்த சட்டம் தலைமை ஆளுநரது நிலையை மோசமடையச் செய்தது. இந்த சட்டத்தின் குறைகளைப் போக்குவதற்காக, கி.பி.1784-ஆம் ஆண்டு, ஆங்கில பிரதமர் இளைய பிட் என்பவர், பிட் இந்திய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்.

பிட் இந்திய சட்டத்தின் சரத்துகள்

இங்கிலாந்து அரசின் பரிந்துறையின்படி, தலைமை ஆளுநர் நியமிக்கப்படுவார் எனக் கூறப்பட்டது. நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர் எண்ணிக்கை, நான்கில் இருந்து முன்றாகக் குறைக்கப்பட்டது. நிர்வாக வளர்ச்சிக் காக, ஆறு பேர் கொண்ட கட்டுப்பாட்டுக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் உள்ள ஆங்கிலேய படை வீரர்களுக்கு, படைத் தளபதியாக தலைமை ஆளுநர் செயல்படுவார்

என்றும், ஆங்கில அரசின் கீழ், கம்பெனியின் நிர்வாகம் செயல்படவும் இச்சட்டம் வழிவகுத்தது.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸின் சீர்திருத்தங்கள் நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்

இராபர்ட் கிளைவ் வங்காளத்தில் ஏற்படுத்திய இரட்டை ஆட்சி முறையை ஒழித்தார். மாகாணங்களின் நிர்வாகத்தை, ஆங்கில கிழக்கு இந்திய கம்பெனி ஏற்றுக் கொண்டது. அரசின் கருவூலம் மூர்ஷிதாபாத்தில் இருந்து கல்கத்தாவிற்கு மாற்றப்பட்டது.

நீதித்துறை சீர்திருத்தம்

கல்கத்தாவில் சாதர் திவானி அதாலத் (சிவில்), சாதர் நிஸாமி அதாலத் (கிரிமினல்) என்ற இரு நீதி மன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், சிவில் மற்றும் கிரிமினல் நீதி மன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்து, முஸ்லீம் சட்ட தொகுப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

வணிகச் சீர்திருத்தங்கள்

கம்பெனி தரமான பொருட்களை வாங்க, ஒரு வணிகக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. கம்பெனி ஊழியர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வியாபாரம் செய்வது தடை செய்யப்பட்டது. இந்திய வாணிகத்தை ஊக்குவிக்க வியாபாரிகளுக்கு சுங்க வரியில் 2.5% தள்ளுபடி அளித்தார். பிற சுங்கச் சாவடிகளை ஒழித்து கல்கத்தா, டாக்கா, ஹூக்ளி, பாட்னா, மூர்ஷிதாபாத் ஆகிய ஐந்து இடங்களில் சுங்கச் சாவடிகளை ஏற்படுத்தினார்.

வருவாய் சீர்திருத்தம்

வருவாய்த்துறையினை மேம்படுத்த, கல்கத்தாவில் வருவாய்த்துறைக் கழகம் நிறுவப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு ஆங்கில கலெக்டர்

நியமிக்கப்பட்டார். நிலம் குத்தகை அடிப்படையில் அதிக தொகைக்கு ஏலம் எடுப்பவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அந்த நிலத்தில் இருந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நிலவரியை பெற்று அரசுக்கு செலுத்த வேண்டும்.

கல்விச் சீர்திருத்தம்

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் கல்வியை மிகவும் ஆதரித்தார். இஸ்லாமிய கல்வி வளர்ச்சிக்காக, கி.பி.1781-ல் கல்கத்தாவில் மதரசா கல்வி நிறுவனத்தை துவக்கினார்.

ரோஹில்லா போர் (கி.பி.1774)

ரோஹில்லர்கள் ஆப்கானிய மக்கள் ஆவார். இவர்கள் மராத்தியர்களின் தாக்குதலுக்கு ஆளாயினர். அதனால் அவர்கள் அயோத்தியின் நவாப் ஷாஜா-உத்-தௌலாவின் உதவியை நாடினார். இதற்காக 40 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டனர். கி.பி.1773-ல் மராத்தியர்கள், ரோஹில்லர்களை மீது படையெடுத்த போது அயோத்தி நவாபின் படைகள் ரோஹில்லர்களுக்கு பக்கபலமாக இருந்தன. அதனால் மராத்தியர்கள் போரிடாமல் திரும்பி சென்றனர். ஆனால் ஒப்பந்தப்படி ஷாஜா-உத்-தௌலா, 40 இலட்சம் கேட்கவே ரோஹில்லர்கள் போர் ஏதும் நிகழாததால் அப்பணத்தை தர மறுத்தனர். உடனே அயோத்தி நவாப் ஆங்கிலேயர்களின் உதவியை நாடினார். அவ்வாறு ஆங்கிலேயர்கள் உதவினால் தான் 40 இலட்சம் அவர்களுக்கு தருவதாக ஒப்புக்கொண்டார். எனவே வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் தனது படையை அனுப்பி ரோஹில்லர்களை தோற்கடித்தார். ரோஹில்லர்களை அயோத்தியுடன் இணைக்கப்பட்டது.

**இரண்டாவது ஆங்கில-மைசூர் போர்
(கி.பி.1780-கி.பி.1784)**

கி.பி.1769-ல் மதராஸ் உடன்படிக்கை ஹைதர் அலிக்கும், ஆங்கிலேயருக்கும் இடையே ஏற்பட்டது. இதன்படி ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொள்வது என்று முடிவாயிற்று. ஆனால் கி.பி.1771-ல் மராத்தியர்கள், மைசூர் மீது படையெடுத்தபோது ஆங்கிலேயர்கள் ஹைதர் அலிக்கு உதவ முன்வரவில்லை. மேலும் ஹைதர் அலிக்கு முக்கிய பகுதியாக விளங்கிய பிரெஞ்சுக்காரர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த மாஹியை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றினார். இச்செயலை ஹைதர் அலி எதிர்த்தார். ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகப் போர் தொடங்கினார்.

ஹைதர் அலி கி.பி.1780-ல் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக போர் தொடுத்தார். கி.பி.1781-ல் போர்ட்டோ நோவோ என்ற இடத்தில் ஆங்கிலேய படைத் தளபதியான சர் அயர் கூட், ஹைதர் அலியைத் தோற்கடித்தார். கி.பி.1782-ஆம் ஆண்டு ஆரணி என்ற இடத்திலும் மீண்டும் ஹைதர் அலி தோற்கடிக்கப்பட்டார். இதற்கிடையே ஹைதர் அலி புற்று நோயால் இறந்தார். எனவே அவரது மகன் திப்பு சுல்தான் போரைத் தொடர்ந்தார். போரை விரும்பாத திப்பு சுல்தான் கி.பி.1784-ல் மங்களூர் உடன்படிக்கையின்படி போரினை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார். அதன்படி இரு சாராரும் தாங்கள் கைப்பற்றிய பகுதிகளை திரும்ப அளிக்க ஒப்புக் கொண்டனர்.

**முதலாம் ஆங்கில-மராத்தியப் போர்
கி.பி.1775-கி.பி.1782**

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் மராத்தியர்களுக்கு எதிராக கி.பி.1775-ல் போர் தொடுத்தார். கி.பி.1782-ல் சால்பை உடன்படிக்கை மூலம் போர் முடிவடைந்தது. இதன்படி மாதவராவ் பீஷ்வாவாக பொறுப்பேற்றார்.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸின் குற்ற விசாரணை

முதலாவது ஆங்கிலேய மராத்திய போருக்குப் பின் ஆங்கிலேயர்களுக்கு பெரும் நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டது. எனவே வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பனாரசை ஆண்ட மன்னர் செயித்சிங்கிடம் அதிக வரிப்பணம் கோரினார். அம்மன்னர் பணம் கொடுக்க மறுத்தார். எனவே வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் அவரை பதவியிலிருந்து நீக்கினார். மேலும் அயோத்தி பேகங்களின் செல்வத்தினையும் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் கைப்பற்றினார். பொய் கையெழுத்துப் போட்ட விவகாரத்தில் நந்தகுமார் கொலை செய்யப்பட்டார். இச்செயல்களுக்காக வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் குற்ற விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். குற்ற விசாரணையின் முடிவில் அவர் குற்றமற்றவர் என கருதி பாராளுமன்றம் அவரை விடுவித்தது.

பயிற்சி

1) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.

1. வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் வங்காள கவர்னராக நியமிக்கப்பட்ட ஆண்டு_____ஆகும்.
அ) 1772 ஆ) 1773 இ) 1774
2. பிரிட்டிஷ இந்தியாவின் முதல் தலைமை நீதிபதியாக இருந்தவர் _____ஆவார்.
அ) சர் தாமஸ் ஆ) சர் எலிஜா இம்பே இ) சர் மோர்ஸ்
3. ஒழுங்கு முறைச் சட்டத்தின்படி உச்ச நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்ட இடம் _____ஆகும்.
அ) கல்கத்தா ஆ) மதராஸ் இ) பம்பாய்
4. ஹைதர் அலியின் மகன் _____ஆவார்.
அ) தோஸ்து அலி ஆ) மீர் காசிம் இ) திப்பு சுல்தான்

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. கி.பி.1770-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் கடுமையான பஞ்சம் தாக்கிய பகுதி _____ஆகும்.
2. ஆங்கில பிரதமர் _____ என்பவரால் கி.பி.1784-ஆம் ஆண்டு பிட் இந்தியச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.
3. வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்சால் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட இரட்டை ஆட்சியை நிறுவியவர் _____.
4. இரண்டாம் ஆங்கில-மைசூர் போர் _____ உடன்படிக்கையின்படி முடிவுக்கு வந்தது.

III) பொருத்ததுக.

1. அயோத்தி நவாப்	சிவில் நீதிமன்றம்
2. ஹைதர் அலி	பனாரஸ் மன்னர்
3. சதார் திவானி அதாலத்	மைசூர் அரசர்
4. இராஜா செயித் சிங்	ஷாஜஹா-உத்-தௌலா

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. கி.பி.1773-ல் ஆங்கிலேய பாராளுமன்றத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தின் பெயரினை கூறுக.
2. ஒழுங்கு முறைச் சட்டத்தின் குறைகளைப் போக்கிய சட்டம் எது?
3. தரமான பொருட்களை வாங்க, ஆங்கிலேயகிழக்கிந்திய கம்பெனி எவ்வமைப்பினை ஏற்படுத்தியது?

V) குறுகிய விடையளி.

1. ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் குறைகள் யாவை?
2. கி.பி.1780- ஆம் ஆண்டு ஹைதர் அலி ஆங்கிலேயர் மீது ஏன் படையெடுத்தார்?
3. வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் மீதான குற்ற விசாரணை பற்றி கூறு.
4. “ரோஹில்லாப் போர்” குறிப்பு வரைக.

VI) விரிவான விடையளி.

1. வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸின் சீர்திருத்தங்களை விவரி?
2. ஒழுங்குமுறை சட்டம், பிட் இந்திய சட்டம் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

காரன்வாலிஸ் பிரபு கி.பி.1786-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் இந்தியாவில் இருந்த சுதேசி சாம்ராஜ்யத்தில் தலையிடக் கொள்கையை பின்பற்ற முயன்றார்.

இவருடைய சீர்திருத்தங்களில் குறிப்பிடத் தகுந்தது வங்காளத்தில் அறிமுகப்படுத்திய நிலையான நிலவரித் திட்டமாகும். வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் காலத்தில் நிலம் அதிக வரி செலுத்துபவர்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டது. ஆனால் இத்திட்டம் வெற்றிபெறவில்லை. எனவே காரன்வாலிஸ் நிலையான நிலவரித் திட்டத்தை கி.பி.1793-ஆம் ஆண்டு வங்காளத்திலும், பீகாரிலும் அறிமுகப்படுத்தினார். இத்திட்டத்தின்படி ஜமின்தார்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் ஆனார்கள். விவசாயிகள் குத்தகைக்காரர்களானார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜமின்தார்கள் குறிப்பிட்ட தொகையை ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்திற்கு நிலவரியாகக் கட்டவேண்டும். அப்படி கட்டத் தவறினால் நிலம் அந்த ஜமின்தாரரிடமிருந்து எடுத்து வேறு ஜமின்தாரரிடம் வழங்கப்படும்.

நன்மைகள்

இத்திட்டம் ஜமின்தார்களுக்கு பெரும் நன்மையை அளித்தது. ஜமின்தார்கள் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் ஆனார்கள். இதனால் ஆங்கில ஆட்சிக்கு விகவாசிகளானார்கள். ஜமின்தார்கள் அதிக நிலங்களை விவசாயத்திற்கு

பயன்படும்படியாக கொண்டு வந்தனர். ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு நிலையான வருமானம் ஆண்டுதோறும் கிடைத்தது. நிலையான வருமானம் கிடைத்ததால் சீரான நிர்வாகம் நடைபெற்றது. ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகின்ற வரி நிர்ணய முறையினால் வரக்கூடிய தீமைகள் அகற்றப்பட்டன.

தீமைகள்

ஜமின்தார்கள் அதிக இலாபம் அடைந்தனர். விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளானார்கள். ஜமின்தார்களின் கருணைப் பார்வையில் அவர்கள் வாழவேண்டியவர்களானார்கள். ஆண்டுதோறும் குறிப்பிட்ட தொகையை நிலவரியாக பெற்றதனால் அதிகரித்து வருகின்ற அரசின் செலவினை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அரசாங்கம் மக்களோடு கொண்டிருந்த நேரடித் தொடர்பை இழந்தது.

நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்

காரன்வாலிஸ் பிரபு இந்தியாவில் குடிமைப்பணியினர் மூலம் ஆங்கிலேயர்களுக்கு சொந்தமான நிலப்பகுதிகளை ஆட்சி செய்யும் முறையினை அறிமுகப்படுத்தினார். அலுவலர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தி தகுதி அடிப்படையில் பதவி உயர்வு வழங்கினார். கம்பெனி ஊழியர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வியாபாரம் செய்வதை தடைசெய்தார். எல்லா உயர்பதவிகளும் ஆங்கிலேயர்களுக்கே ஒதுக்கப்பட்டது. இந்தியர்கள் துணை நிலை அலுவலர்கள் பதவி களுக்கு மட்டுமே தேர்வு செய்யப்பட்டனர்.

காவல் துறை சீர்திருத்தம்

காரன்வாலிஸ் இந்தியாவில் நிலையான காவல் துறையை உருவாக்கினார். கி.பி.1791-ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் காவல்துறை ஆணையர் நியமனம் உருவாக்கப்பட்டது. மாவட்டங்கள் பல்வேறு தானாக்களாக பிரிக்கப்பட்டது. அவைகள் தரோகா என்ற அதிகாரியினால் நிர்வகிக்கப்பட்டன. காவல் துறையில் கூட இந்தியர்கள் உயர்பதவியில் நியமிக்கப்படவில்லை.

நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்

காரன்வாலிஸ் பிரபு நீதித்துறையில் பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தார். மாவட்ட ஆட்சியர், நீதிப்பணியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார். வருவாய்த்துறை பொறுப்பு மட்டுமே அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பொது மற்றும் கிரிமினல் நீதிமன்றங்கள் மாவட்டம் தோறும் உருவாக்கப்பட்டன. நான்கு மாகாண நீதிமன்றங்கள் முறையே டாக்கா, கல்கத்தா, முர்ஷிதாபாத் மற்றும் பாட்னாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. நீதிபதிகளிடையே கையூட்டினை அகற்ற மாத சம்பளத்தினை அதிகப்படுத்தினார். நீதிமன்றங்களுக்கு கட்டவேண்டிய கட்டணங்களை ரத்து செய்தார். கி.பி.1793-ஆம் ஆண்டு “காரன்வாலிஸ் சட்டத் தொகுப்பினை” சர்ஜார்ஜ் பார்லோ என்பவர் தொகுத்து வெளியிட்டார்.

வருவாய் சீர்திருத்தங்கள்

காரன்வாலிஸ் வருவாய்துறையை திருத்தி அமைத்தார். கி.பி.1787-ல் வங்காளம் பல பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒரு ஆட்சியரின் கீழ் நிர்வகிக்கப்பட்டது. காரன்வாலிஸ் வருவாய்த்துறையை உருவாக்கி, ஆட்சியர்களின்

செயல்பாட்டினை மேற்பார்வையிடச் செய்தார்.

வணிக சீர்திருத்தங்கள்

காரன்வாலிஸ் ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய வியாபாரிகளோடு நேரிடையாக பொருள் வாங்கும் அல்லது விற்கும் முறையினை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தினார். இதன் மூலம் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வியாபாரத்தினை பெருக்கினார்.

வெளிநாட்டுக் கொள்கை

மூன்றாவது ஆங்கில-மைசூர் போர் (கி.பி.1790-கி.பி.1792)

இரண்டாவது ஆங்கிலேய மைசூர் போரின் முடிவில் திப்பு சுல்தானும், ஆங்கிலேயர்களும் தங்களுடைய அரசியல் ஆதிக்கத்தை தக்காணத்தில் நிலைநிறுத்த முயன்றனர். திப்பு சுல்தான் தன்னை பலப்படுத்திக் கொண்டு பிரான்சு மற்றும் துருக்கியின் உதவியோடு ஆங்கிலேயர்களை இந்தியாவிலிருந்து வெளியேற்ற எண்ணினார். இதனை அறிந்த காரன்வாலிஸ் ஹைதராபாத் நிஜாம் மற்றும் மராத்தியரின் துணையோடு திப்புவை எதிர்க்க திட்டமிட்டார். இந்நிலையில் திப்பு சுல்தான் ஆங்கிலேயரின் நட்பு நாடான திருவாங்கூரை தாக்கினார். எனவே, கி.பி.1790-ஆம் ஆண்டு காரன்வாலிஸ்

திப்பு சுல்தான்

திப்பு சுல்தானுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தார். ஆங்கிலப்படை பெங்களூரைக் கைப்பற்றி சீரங்கப்பட்டினத்திற்கு அருகே திப்பு சுல்தானை தோற்கடித்தது.

கி.பி. 1792 - ஆம் ஆண்டு கையொப்பமான “சீரங்கப்பட்டின அமைதி ஒப்பந்தம்” மூன்றாவது மைசூர் போரினை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது.

திப்பு சுல்தான்

திப்பு சுல்தான், ஹைதர் அலியின் மகனாக கி.பி.1753-ஆம் ஆண்டு மைசூர் அருகே பிறந்தார். தந்தையை போன்ற சிறந்த நிர்வாகியாகவும், போர் வீரராகவும் விளங்கினார். ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் ஆட்சி செய்வதை கடுமையாக எதிர்த்தார். நாட்டினை பாதுகாக்க வலிமை மிகுந்த கோட்டைகளை உருவாக்கினார். நீலகிரியிலுள்ள தூர்க் கோட்டை அவரின் புகழ் பெற்ற கோட்டை ஆகும். திப்பு சுல்தான் “மைசூரின் புலி” எனப் பெருமையோடு அழைக்கப்படுகிறார். புலி திப்புவின் அன்பிற்குரிய மிருகமாகும். அவரின் அரியணையிலும், இராணுவ சீருடையிலும் புலியின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. தந்தையைப் போன்று இவரும் இறந்தபின் சீரங்கப்பட்டினத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

வெல்லெஸ்லி பிரபு (கி.பி.1796-கி.பி.1805)

காரன் வாலிஸ் பிரபுவைத் தொடர்ந்து சர் ஜான் ஷார் வங்காளத்தின் கவர்னர் ஜெனரலாக பதவியேற்று தலையீடாகக் கொள்கையைப் பின்பற்றி ஆட்சி செய்தார். இவரைத் தொடர்ந்து வெல்லெஸ்லி பிரபு கவர்னர் ஜெனரலாக பதவியேற்றார். இவர் இந்தியாவில் ஆங்கிலப் பேரரசை உருவாக்க, பேரரசுக்

கொள்கையை பின்பற்றினார். துணைப்படைத்திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி ஆங்கிலப் பேரரசை நிலைபெறச் செய்தார்.

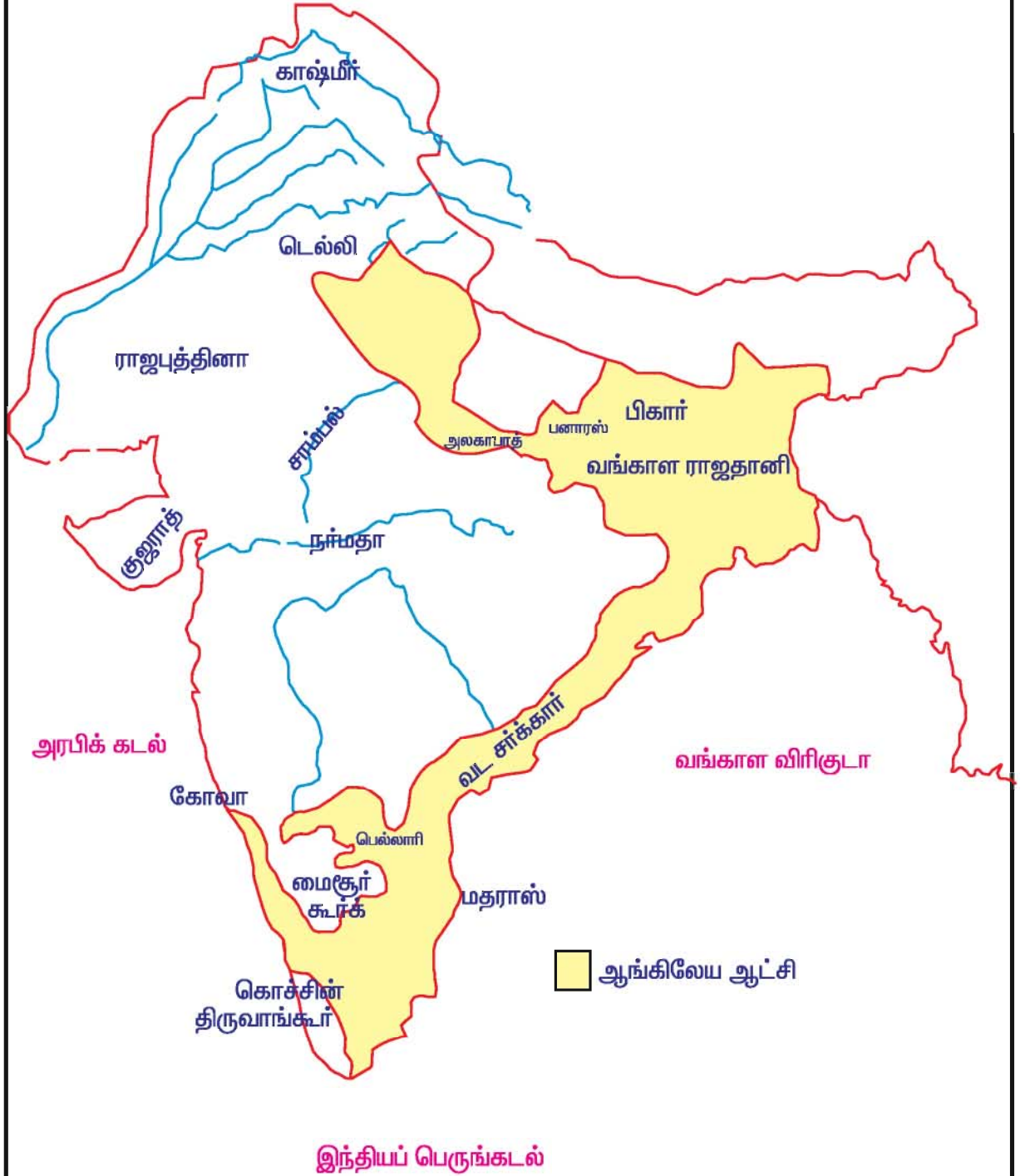
துணைப்படைத்திட்டம்

வெல்லெஸ்லி துணைப்படைத் திட்டத்தின் மூலம் இந்தியாவில் ஆட்சி செய்து வந்த சுதேச சாம்ராஜ்யங்களை ஆங்கில அரசாட்சியின் கீழ் கொண்டுவர எண்ணினார்.

முக்கிய கூறுகள்

இந்திய சுதேசி மன்னர்கள் தங்களின் பாதுகாப்பிற்கு ஓர் ஆங்கில படையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். துணைப்படைத்திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்ற இந்திய அரசுகள் ஆங்கிலப் படையின் நிர்வாகச் செலவிற்காக பணம் அல்லது நிலத்தினை ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்திட வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது. துணைப்படைத்திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் இந்திய அரசுகள் ஆங்கிலக் கிழக் கிந்திய கம்பெனியின் அனுமதியின்றி எந்த ஒரு நாட்டோடும் போரிடவோ அல்லது அமைதி ஒப்பந்தத்திலோ கையொப்பமிடக் கூடாது எனவும் கூறப்பட்டது. துணைப்படைத்திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் இந்திய அரசுகள் ஆங்கிலேயர்களைத் தவிர மற்ற ஐரோப்பியர்களை பணியில் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது எனக் கூறப்பட்டது. துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் இந்திய அரசுகள் ஆங்கிலப் பிரதிநிதி ஒருவரை நிலையாக தனது தலைநகரில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது. துணைப்படைத்திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் இந்திய அரசுகள் எந்த ஒரு பிரச்சனையிலும் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் இறுதி முடிவினை

வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் கீழ் ஆங்கிலப் பேரரசு

ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேற்கூறிய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் இந்திய அரசுகள் பாதுகாப்பிற்கு ஆங்கில அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளித்தது.

நன்மைகள்

இந்திய சுதேசி அரசுகளின் பணப்பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆங்கில அரசு தனது பெரும் படையினை பராமரித்தது. ஆங்கில அரசின் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டதால் அந்நாடுகளின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையை இங்கிலாந்து கட்டுப்படுத்தியது. பிரான்ஸ் நாட்டின் ஆதிக்கம் இந்தியாவிலிருந்து முற்றிலுமாக அகற்றப்பட்டது. இந்தியாவில் ஆங்கிலப் பேரரசு விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

தீமைகள்

சுதேசி மன்னர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தையும், கவுரவத்தையும் இழந்தனர். சுதேசி மன்னர்களும், ஆங்கிலேயர்களும் மக்களின் நலனை புறக்கணித்தனர்.

துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நாடுகள்

வெல்லெஸ்லியின் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட முதல் இந்திய மன்னர் ஹைதராபாத் நிஜாம் ஆவார். இவர் பெல்லாரி, கடப்பா, அனந்தபூர் மற்றும் கர்னூல் ஆகிய நிலப்பகுதிகளை ஆங்கிலேயருக்கு அளித்தார். அயோத்தியை ஆண்ட நவாப் பை வெல்லெஸ்லி கட்டாயப்படுத்தி துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்கச் செய்தார். ரோஹில்கண்ட், கோரக்பூர் மற்றும் கங்கை யமுனை நதிகளுக்கு இடையே உள்ள நிலப்பகுதிகளை ஆங்கில அரசிடம் அளித்தார். பேஷ்வா இரண்டாவது பாஜி ராவ்

துணைப்படைத்திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். பெரும்பாலானோர் ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும் மைசூரை ஆண்ட திப்பு சுல்தான் துணைப்படைத்திட்டத்தை ஏற்க மறுத்தார்.

நான்காவது ஆங்கில-மைசூர் போர் (கி.பி.1799)

துணைப்படைத்திட்டத்தை திப்பு சுல்தான் ஏற்க மறுத்து, ஆங்கிலேயர்களை பழி வாங்க எண்ணினார். மேலும் தான் இழந்த நிலப்பகுதிகளை திரும்ப பெறவும் எண்ணினார்.

திப்பு சுல்தான் பிரான்சு, காபூல், கான்ஸ்டான்டினோபிள் அரேபியா ஆகிய நாடுகளின் உதவி பெற்று, ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்க அந்நாடுகளுக்கு தூதுவர்களை அனுப்பினார். எனவே போர் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகியது.

கி.பி. 1799 - ஆம் ஆண்டு மாவளள்ளி போரில் திப்பு சுல்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டார். சீரங்கப்பட்டினக் கோட்டையை திப்பு காக்க முயன்றபோது மே-4-ம் நாள் கி.பி.1799-ஆம் ஆண்டு கொல்லப்பட்டார், இவரின் மறைவோடு போர் முடிந்தது.

விளைவுகள்

இப்போரின் முடிவில் ஆங்கிலேயர்கள் சீரங்கப்பட்டினம், கோயமுத்தூர், கனரா போன்ற நிலப்பகுதிகளை இணைத்துக் கொண்டனர். மைசூர் அரசு பழைய இந்து வம்ச மன்னர் குடும்பத்தில் பிறந்த கிருஷ்ணா என்பவரிடம் திரும்ப அளிக்கப்பட்டது. திப்புவின் குடும்பத்தினர் வேலூருக்கு கைதிகளாக அனுப்பப்பட்டனர். தென்னிந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்கள் வலிமை வாய்ந்த சக்தியாக உருவானார்கள்.

III) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. நிலையான நிலவரித்திட்டம் _____ ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
2. நிலையான காவலர் துறையை உருவாக்கியவர் _____ ஆவார்.
3. காரன்வாலிஸ் சட்டத் தொகுப்பைத் தொகுத்தவர் _____ ஆவார்.
4. வெல்லெஸ்லி பிரபு _____ ஆண்டு தலைமை ஆளுநர் ஆனார்.

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. நிலையான நிலவரித்திட்டத்தினால் அதிக பாதிப்பிற்குள்ளானவர்கள் யார் ?
2. வெல்லெஸ்லி பின்பற்றிய கொள்கை யாது ?
3. துணைப்படைத்திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்ட முதல் இந்திய மன்னர் யார் ?

V) குறுகிய விடையளி.

1. காரன்வாலிஸ் பிரபு நீதித்துறையை எவ்வாறு முறைபடுத்தினார் ?
2. நான்காம் ஆங்கிலேய-மைசூர் போரின் விளைவுகள் யாவை ?
3. காரன்வாலிஸ் 1791-ஆம் ஆண்டு மைசூருக்கு எதிராக ஏன் போர் தொடுத்தார் ?

VI) விரிவான விடையளி.

1. காரன்வாலிஸ் பிரபு அறிமுகப்படுத்திய சீர்திருத்தங்களை விவரி.
2. நிலையான நிலவரித்திட்டம் பற்றி குறிப்பு வரைக.
3. வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் துணைப் படைத்திட்டத்தை விளக்கி அதன் நன்மைகள் மற்றும் தீமைகளை விவரி.

VII) செய்முறைப் பயிற்சி.

1. காரன்வாலிஸ் பிரபு மற்றும் வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் சீர்திருத்தங்கள் பற்றி அட்டவணை தயார் செய்க.
2. இந்திய வரைபடத்தில் வெல்லெஸ்லி பிரபு ஆட்சியின் போது இருந்த ஆங்கில பேரரசின் எல்லையினை குறிப்பிடுக.

மார்குவீஸ் ஹேஸ்டிங்ஸ் (கி.பி.1813-கி.பி.1823)

வெல்லெஸ்லி பிரபுவைத் தொடர்ந்து ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு என்றழைக்கப்பட்ட மார்குவீஸ் ஹேஸ்டிங்ஸ் வங்காளத்தின் தலைமை ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றார். வெல்லெஸ்லியின் பணியினை இவர் நிறைவு செய்தார். இவர் காலத்தில் நேபாளத்தைச் சார்ந்த கூர்க்கர் இனத்தவர், பிண்டாரி இனத்தவர்கள் மற்றும் மராத்திய தலைவர்கள் ஆங்கிலப் பேரரசை அகற்ற எண்ணினார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அனைத்து சவால்களையும் ஹேஸ்டிங்ஸ் திறமையுடன் சமாளித்து ஆங்கில அரசாட்சியை இந்தியாவில் நிலைபெறச் செய்தார்.

இவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் 1813-ஆம் ஆண்டின் பட்டயச் சட்டம் ஆங்கில அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டது.

1813-ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வியாபார உரிமம் 20 ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப்பட்டது. இந்தியாவுடனான வாணிப உறவு ஆங்கிலேய வியாபாரிகளுக்கு திறந்து விடப்பட்டது. கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வாணிக தனி உரிமை இரத்தானது. இந்தியர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஆண்டு தோறும் ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் வாழும் ஐரோப்பியர் சமய நலன் காக்க கிறித்துவ பேராயர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆங்கில நாட்டு வியாபாரிகளுக்கும், மத போதகர்களும் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் அனுமதியோடு இந்தியாவில் வசிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

பட்டயச் சட்டத்தின் முக்கியத்துவம்

ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வியாபார தனி உரிமை முடிவுக்கு வந்தது. கிறித்துவ சமய போதகர்கள், தங்கள் சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு அனுமதி பெற்றனர்.

**கூர்க்கர்களுடன் போர்
(கி.பி.1814-கி.பி.1816)**

நேபாளத்தைச் சார்ந்த கூர்க்கர் இனத்தவர்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு பெரும் சவாலாக விளங்கினார்கள். இவர்கள் 1814-இல் ஷேரோஜ்மற்றும் பத்வால் பகுதிகளை கைப்பற்றினார். ஆங்கிலேயர் இதனை சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டு கூர்க்கர் இனத்தலைவர் அமர்சிங்கைத் தோற்கடித்தனர். கி.பி.1816-ஆம் ஆண்டு கூர்க்கர்கள் ஆங்கிலேயர்களோடு சிகௌலி அமைதி உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்டனர்.

**பிண்டாரிகளுடன் போர்
(கி.பி.1816-கி.பி.1818)**

பிண்டாரிகள் மத்திய இந்தியாவில் வாழ்ந்த கொள்ளைக் கூட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆவார்கள். அமிர்கான், வாசில் முகமது, கரிம்கான் மற்றும் சேட்டு போன்றவர்கள் பிண்டாரிகளின் தலைவர்கள் ஆவார்கள். தலைமை ஆளுநர் ஹேஸ்டிங்ஸ் ஒரு பெரும் ஆங்கிலப் படையை பிண்டாரிகளுக்கு எதிராக அனுப்பி அவர்களைத் தோற்கடித்தார். இவ்வாறு ஹேஸ்டிங்ஸ் பிண்டாரிகளின் கொடுஞ் செயலை அழித்து மத்திய இந்தியாவில் வாழும் மக்களைக் காப்பாற்றினார்.

நான்காம் ஆங்கிலேய-மராத்தியப் போர் (கி.பி.1817-கி.பி.1818)

ஆங்கிலேயர்களின் அதிகார வளர்ச்சி மராத்தியர்களுக்கு பொறாமையாக அமைந்தது. எனவே பீஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவ் மராத்திய தளபதிகளை ஒன்றிணைத்து ஓர் அரசியல் கூட்டமைப்பை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக அமைத்தார். பீஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவ் கி.பி.1817-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் பூனாவிலிருந்து ஆங்கிலப் பிரதிநிதியைக் கொலை செய்தார். இது நான்காவது ஆங்கிலேய மராத்திய போருக்கு வழி வகுத்தது. இறுதியில் ஆங்கிலேயர்கள் முழு வெற்றியைப் பெற்றனர்.

முடிவு

இப்போருக்குப்பின் பீஷ்வா பதவி முடிவுக்கு வந்தது. இரண்டாம் பாஜிராவிற்கு ஆண்டிற்கு ரூபாய் 8 லட்சம் ஒய்வுதியமாக வழங்கப்பட்டது. மராத்திய நிலப் பகுதியில் சதாரா என்ற சிற்றரசை உருவாக்கி சத்ரபதி சிவாஜியின் வாரிசான பிரதாப் சிங்கை அரசராக ஆங்கில அரசு பிரகடனப் படுத்தியது. வலிமை மிகுந்த மராத்தியப் பேரரசு தனது அதிகாரத்தை இழந்தது.

ஆங்கில அரசு இந்தியாவில் தனது வலிமை மிகுந்த பேரரசினை உருவாக்கியது.

ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவின் சீர்திருத்தங்கள்

ஹேஸ்டிங்ஸ் கி.பி. 1822-ஆம் ஆண்டு வங்காள குத்தகைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி விவசாயிகளின் நலனை பாதுகாத்தார். இந்திய மக்களின் ஆங்கில கல்வி வளர்ச்சிக்காக கி.பி.1817-ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவினார். வட்டார மொழி பத்திரிக்கை தடை சட்டத்தை நீக்கி, “சமாச்சார் பத்திரிக்கை” என்ற செய்தித்தாள் வெளிவர காரணமாக இருந்தார். இந்தியர்கள் நிர்வாகத்தில் உயர்பதவியில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

இவரின் ஆட்சிக்காலத்தில் சென்னை மாகாணத்தில் “இராயத்து வாரி” முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டத்தினால் விவசாயிகள் நிலவரியை முறையாக அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தினால் அவர்கள் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களாகக் கருதப்பட்டனர்.

இவ்வாறு ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு மக்கள் நலனில் அக்கறை காட்டி பல சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றி நல்லாட்சி நடத்தினார்.

பயிற்சி

1) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்க.

- _____ பிரபு துவக்கிய பணியை ஹேஸ்டிங்ஸ் முடித்து வைத்தார்.
அ) வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் ஆ) வெல்லெஸ்லி இ) முதலாம் மிண்டோ
- பட்டயச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆண்டு _____.
அ) 1813 ஆ) 1814 இ) 1815

3. நான்காம் ஆங்கிலேய-மராத்தியர் போர் _____ ஆண்டு நடைபெற்றது.

அ) 1817

ஆ) 1819

இ) 1870

4. ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு _____ முறையை வருவாய்த்துறையில் அறிமுகப்படுத்தினார்.

அ) மகல்வாரி

ஆ) இராயத்துவாரி

இ) நிலையான நிலவரி திட்டம்

II) கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக.

1. வங்காள குத்தகைச் சட்டத்தைக் கொண்ட வந்தவர் _____ ஆவார்.

2. ஆங்கிலேய-கூர்க்கர் போரினை முடிவுக்கு கொண்டு வந்த அமைதி ஒப்பந்தம் _____ ஆகும்.

3. 1813-ஆம் ஆண்டு பட்டயச்சட்டம் சமய போதகர்களை _____ சமயத்தை இந்தியாவில் பரப்ப அனுமதித்தது.

4. கூர்க்கர் இனத்தவர் _____ நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள்.

III) பொருத்துக.

1. அமர்சிங்

பிண்டாரிகளின் தலைவர்

2. மார்குவிஸ் ஹேஸ்டிங்ஸ்

நேபாளம்

3. அமிர்கான்

கூர்க்கர் தலைவர்

4. காத்மாண்டு

தலைமை ஆளுநர்

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. சதாரா அரசு யாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது ?

2. ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு காலத்தில் வெளி வந்த வட்டார மொழி செய்தித்தாளின் பெயரென்ன ?

3. எந்த சட்டம் ஆங்கில கிருத்துவ போதகர்களை இந்தியாவில் குடியேர அனுமதித்தது ?

V) குறுகிய விடையளி.

1. கூர்க்கர் போருக்கான காரணங்கள் யாவை ?

2. நான்காம் ஆங்கிலேய-மராத்தியப் போரின் விளைவுகள் யாவை ?

3. மார்குவிஸ் ஹேஸ்டிங்ஸின் சீர்திருத்தங்கள் பற்றி குறிப்பு வரைக.

VI) விரிவான விடையளி.

1. 1813-ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டம் பற்றி குறிப்பு தருக.

2. மார்குவிஸ் ஹேஸ்டிங்ஸ் நடத்திய போர்கள் பற்றி விவரி

வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு (கி.பி.1828-கி.பி.1835)

ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவிற்கு பிறகு ஆர்ம்ஹர்ஸ்ட் பிரபு தலைமை ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றார். இவருடைய காலத்தில் பர்மியர்கள் அசாமைக் கைப்பற்ற முயற்சித்தனர். ஆகையால் ஆர்ம்ஹர்ஸ்ட் பிரபு கி.பி.1824-ஆம் ஆண்டில் பர்மியர்கள் மீது போர் தொடுத்தார். இது முதலாம் பர்மியப்போர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இப்போரில் ஆங்கிலேயர்கள் பர்மியர்களை வென்றனர். இப்போர் கி.பி.1826-ஆம் ஆண்டு யாண்டபூ உடன்படிக்கையின்படி முடிவடைந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் அரக்கான் மற்றும் டெனாசரிம் பகுதிகளை கைப்பற்றினார்.

இவருக்குப் பிறகு வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு பொறுப்பேற்றார். இவர் இந்திய சுதேச அரசர்களிடம் தலையிடக் கொள்கையை பின்பற்றினார். இவர் பல்வேறு துறைகளில் சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தினார். எனவே இந்திய கவர்னர் ஜெனரல்களில் தலைசிறந்தவராக கருதப்படுகிறார். இவருடைய சீர்திருத்தங்கள் பின்வருமாறு.

நிதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்

ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிதி நிலைமையை மேம்படுத்த குடிமை ஊழியர்களின் ஊதியத்தை குறைத்தார். குறைந்த ஊதியத்தில் இந்தியர்களை பதவியில் அமர்த்தினார். அபினி வியாபாரத்தை முறைப்படுத்தி கம்பெனியின் வருவாயைப் பெருக்கினார். இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த பாட்டா(அ) ஊதியத்தைக் குறைத்தார்.

நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்

மாநில மேல்முறையீட்டு

நீதிமன்றங்களை கலைத்தார். சிவில் வழக்குகளுக்காக சாதர் திவானி அதாலத் மற்றும் கிரிமினல் (குற்றவியல்) வழக்குகளுக்காக சாதர் நிஜாமத்-அதாலத் என்ற மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றங்களை அலகாபாத்தில் நிறுவினார்.

நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்

மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் மாஜிஸ்ட்ரேட் (Magistrates) பதவிகளை ஒன்றிணைத்தார். இராணுவத்தின் தலைமை பொறுப்பை இவரே ஏற்றுக்கொண்டு பல சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தினார். இந்திய நீதிமன்றங்களில் பயன்பட்டு வந்த பாரசீக மொழிக்கு பதிலாக வட்டார மொழிகளைப் புகுத்தினார். தலைமை ஆளுநரின் நிர்வாகக் குழுவில் புதியதாக சட்ட நிபுணர் ஒருவரை நியமனம்செய்தார். அவ்வாறு நியமனம் செய்யப்பட்ட முதல் சட்ட உறுப்பினர் மெக்காலே பிரபு ஆவார்.

சமூக சீர்திருத்தம்

வில்லியம் பெண்டிங் பிரபுவிற்கு பெரும் புகழைத் தேடித்தந்தது அவருடைய சமூக சீர்திருத்தங்கள் ஆகும்.

சதி ஒழிப்பு

இந்திய சமுதாயத்தில் பல்வேறு தீமைகள் மலிந்து கிடந்தன. அவற்றுள் மிக கொடுமையானது 'சதி' என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கமாகும். சதி என்பது கணவன் இறந்துவிட்டால் அவருடைய மனைவி கணவருடைய பிணத்தீயில் விழுந்து தனது உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளும் முறையாகும். இப்பழக்கம் ஆரம்பத்தில் கணவரை இழந்த பெண்கள் தாமாகவே முன்வந்து

இதனை மேற்கொண்டனர். ஆனால் நாளடைவில் இது உறவினர்களால் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. இக்கொடிய பழக்கம் இராஜபுத்திரர்களிடையே காணப்பட்டது. வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு இதை வன்மையாகக் கண்டித்தார். சமூக சீர்திருத்தவாதியான இராஜாராம் மோகன் ராயின் உதவியோடு கி.பி.1829ஆம் ஆண்டு சதி ஒழிப்பு சட்டத்தை வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு கொண்டு வந்தார். இதன்படி சதியில் ஈடுபட்டாலோ அல்லது அதற்கு துணை நின்றாலோ அது பெருங்குற்றமாக கருதப்பட்டது. அதில் ஈடுபடுவோர் கடுமையாக தண்டிக்கப்பட்டனர்.

பெண்சிக கொலை ஒழிப்பு

கத்தியவார் மற்றும் இராஜஸ்தானில் வாழ்ந்த மக்களிடையே காணப்பட்ட மற்றொரு கொடிய பழக்கம் பெண்சிக கொலையாகும். இது பெண்குழந்தை பிறந்தவுடனே, அதை கொலை செய்யும் பழக்கமாகும். பெண்குழந்தை பிறந்தால் அது பெரும் பொருளாதார சமையாக கருதப்பட்டது. எனவே, பெண் குழந்தை பிறந்தவுடன் அக்குழந்தையை கொன்று வந்தனர். வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு இக்கொடிய வழக்கத்தை ஒழித்ததோடு மட்டுமின்றி அதை மாபெரும் குற்றமாகவும் அறிவித்தார்.

நரபலி ஒழிப்பு

ஓரிசாவில் வாழ்ந்து வந்த மலைவாழ் இனமக்களிடையே காணப்பட்ட ஒரு கொடிய வழக்கம் நரபலியிடுதலாகும். இவர்கள் தங்கள் கடவுளை திருப்திப்படுத்த நரபலி கொடுத்து வந்தனர். வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு இக்கொடிய வழக்கத்தை தடை செய்தார். இதில் ஈடுபட்டோர் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டனர்.

தக்கர்களை அடக்குதல்

மத்திய இந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்த ஒரு கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் தக்கர்கள் ஆவார்கள். இவர்கள் கொள்ளையடிக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் அப்பாவி மக்கள் மற்றும் பயணிகளை கொள்ளையடித்து கொன்று வந்தனர். வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு இவர்களின் நடவடிக்கைகளை தடுக்க, மேஜர் ஸ்லீமென் தலைமையில் தனியாக ஒரு துறை தோற்றுவித்து இவர்களின் நடவடிக்கைகளை முற்றிலுமாக ஒழித்தார்.

கல்விச் சீர்திருத்தம்

கி.பி.1813-ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டத்தின்படி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பணம், ஆங்கில மொழி மூலமாக மேலை நாட்டு கல்வியை வளர்க்க பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் இந்தியாவில் ஆங்கில மொழி போதனா மொழியாக மாறியது. மேலும் இவருடைய காலத்தில் கல்கத்தாவில் ஒரு மருத்துவ கல்லூரியும், பம்பாயில் எல்பின்ஸ்டன் கல்லூரியும் நிறுவப்பட்டது.

1833-ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டம்

வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு ஆட்சிக் காலத்தில் 1833-ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன்படி, கம்பெனியின் தனி உரிமை ஒழிக்கப்பட்டது. வங்காள கவர்னர் ஜெனரல்-இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரலாக பொறுப்பேற்றார். கவர்னர்-ஜெனரல் நிர்வாகக் குழுவில் சட்ட உறுப்பினர் ஒருவர் இடம் பெற்றார். சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தாவில் கிறித்துவர்களின் நலனுக்காக பிஷ்புகள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

மதிப்பீடு

வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு சமுதாயம், நிர்வாகம், நிதி மற்றும் நீதித் துறையில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வந்தார். இவர் இந்தியர்கள் மீது அதிக அக்கறை

கொண்டு செயல்பட்டதால், இவர் ரிப்பன் பிரபுவுடன் ஒப்பிடப்படுகிறார். இவர் இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியை வளர்ச்சி பெறச் செய்து இந்தியர்களின் நலன் மேம்பட பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டார்.

பயிற்சி

I) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.

1. ஆர்மஹஸ்ட் பிரபுவிற்கு பிறகு _____ என்பவர் இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரலாகப் பொறுப்பேற்றார்.
அ) வில்லியம் பெண்டிங் ஆ) ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு இ) கர்சன்பிரபு
2. வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு _____ மூலம் புகழ் பெற்றார்.
அ) தோற்றம் ஆ) போர்கள் இ) சீர்திருத்தங்கள்
3. நீதிமன்ற மொழியாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த _____ மொழி ஒழிக்கப்பட்டது.
அ) ஆங்கிலம் ஆ) பாரசீகம் இ) சமஸ்கிருதம்
4. நரபலி முறையை _____ பின்பற்றினார்கள்.
அ) ஓரிசாவில் வாழ்ந்த மலைவாழ் இனத்தவர் ஆ) இராஜபுத்திரர்கள்
இ) மத்திய இந்தியாவில் வாழ்ந்த மக்கள்

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. முதல் பர்மியப் போர் கி.பி.1826-ஆம் ஆண்டு _____.
உடன்படிக்கையின்படி முடிவடைந்தது.
2. _____ இந்திய கவர்னர் ஜெனரல்களில் முக்கியமானவர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.
3. _____ இந்திய கவர்னர்-ஜெனரலின் நிர்வாகக் குழுவின் முதல் சட்ட உறுப்பினர் ஆவார்.
4. இந்திய சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட மிகக் கொடிய பழக்கம் _____ஆகும்.

III) பொருத்துக.

1. சதி ஒழிப்பு	ஆங்கில கல்வி
2. மேஜர் ஸ்லீமென்	1829
3. இராஜாராம் மோகன்ராய்	தக்கர்கள் ஒழிப்பு
4. மெக்காலே	சமூக சீர்திருத்தம்

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு எப்பொழுது இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரல் ஆனார் ?
2. எல்பின்ஸ்டன் கல்லூரி எங்கு நிறுவப்பட்டது ?
3. இராணுவ வீரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த பேட்டாவினைக் குறைத்தவர் யார் ?

V) குறுகிய விடையளி.

1. முதல் பர்மியர் போரைப் பற்றி சிறு குறிப்பு எழுதுக.
2. வில்லியம் பெண்டிங் பிரபுவின் கல்விச் சீர்திருத்தங்களை கூறுக.
3. வில்லியம் பெண்டிங் பிரபுவின் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் பற்றி நீவீர் அறிவது என்ன ?

VI) விரிவான விடையளி.

1. வில்லியம் பெண்டிங் பிரபுவின் சமூக சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி குறிப்பு வரைக.

VII) செய்முறைப் பயிற்சி.

1. இந்திய சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட பல்வேறு கொடுமைகள் பற்றியும் அவைகள் எவ்வாறு களையப்பட்டன என்பதைப் பற்றி நாடகமாக நடித்துக் காட்டுக.

டல்ஹௌசி பிரபு (கி.பி.1848-கி.பி.1855)

டல்ஹௌசி பிரபு கி.பி.1848-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக பொறுப்பேற்றார். ஆங்கில ஆதிக்கத்தை விரிவுபடுத்த பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். ஆங்கில ஆதிக்கத்தைப் பெருக்க மூன்று வகை கொள்கைகளை கடைபிடித்தார்.

அ) வாரிசு இழப்புக் கொள்கை மூலம் சுதேசிநாடுகளை இணைத்தல்

ஆ) போர்கள் மூலம் சுதேசி நாடுகளை இணைத்தல்

இ) நல்லாட்சியற்ற நாடுகள் என்று கூறி சுதேசிநாடுகளை இணைத்தல்

வாரிசு இழப்புக் கொள்கை மூலம் இணைத்தல்

டல்ஹௌசி பிரபு ஆங்கிலப் பேரரசை விரிவுபடுத்த புதிய கொள்கை ஒன்றை கடைபிடித்தார். இது வாரிசு இழப்புக் கொள்கை என்றழைக்கப்படுகிறது. இதன்படி ஆங்கிலேயர்களை சார்ந்துள்ள இந்திய அரசர்கள், நேரடியாக ஆண் வாரிசு இன்றி இறந்தால் அவருடைய தத்துப்பிள்ளை அரசராக முடியாது. அப்பகுதி ஆங்கிலப் பேரரசுடன் இணைக்கப்படும். தத்துப்பிள்ளை சொத்துக்களுக்கு மட்டுமே வாரிசாக முடியும்.

இக்கொள்கையின் அடிப்படையில் டல்ஹௌசி பிரபு சதாரா, ஜெய்பூர், சாம்பல்பூர், உதய்பூர், ஜான்சி மற்றும் நாகபுரி ஆகிய மாநிலங்களை ஆங்கில அரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். இக்கொள்கை இந்தியர்களிடையே கடும் எதிர்ப்பை தோற்றுவித்து 1857-ஆம் ஆண்டு நடந்த மாபெரும் புரட்சிக்கு இது முக்கிய காரணமாக அமைந்தது.

போர்கள் மூலம் இணைத்தல் இரண்டாம் ஆங்கில-சீக்கியப் போர் (கி.பி.1848-கி.பி.1849)

இரண்டாம் ஆங்கில-சீக்கியப் போர் டல்ஹௌசி பிரபு காலத்தில் நடைபெற்றது. முதலாம் சீக்கியப் போரில் சீக்கியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டாலும், அவர்களின் ஆதிக்கம் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படவில்லை.

சீக்கியர்கள் மூலராஜ் என்பவரின் தலைமையில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். எனவே டல்ஹௌசி சீக்கியர்களுக்கு எதிராக கி.பி.1848-ம் ஆண்டு போரை அறிவித்தார். சீக்கியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பிறகு டல்ஹௌசி பிரபு பஞ்சாபை கி.பி.1849ஆம் ஆண்டு ஆங்கில அரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.

இரண்டாம் பர்மியப் போர் (கி.பி.1852)

முதல் பர்மியப்போருக்கு பிறகு ஆங்கில வியாபாரிகள் பர்மாவுடன் வியாபாரம் செய்யவும், பர்மாவில் குடியேறவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஆனால் ஆங்கில வியாபாரிகள் அங்கு கேவலப்படுத்தப்பட்டனர். இவர்கள் டல்ஹௌசியின் உதவியை நாடினர். எனவே டல்ஹௌசி பர்மாவைத் தாக்க ஆங்கிலப் படையை அனுப்பினார். இது இரண்டாம் பர்மியப் போராக உருவாகியது. பர்மியர்கள் ஆங்கிலேயர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். இப்போரின் மூலம் கீழ் பர்மா முழுவதும் ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது.

நல்லாட்சியற்ற நாடுகளை இணைத்தல்

டல்ஹௌசி பிரபு 1856-ஆம் ஆண்டு நல்லாட்சி நடைபெறவில்லை என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில்

அயோத்தி நவாப் வாசித் அலி ஷாவை பதவியிறக்கம் செய்து அயோத்தியை ஆங்கிலப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். தஞ்சாவூரும் ஆங்கில பேரரசோடு இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

டல்ஹௌசியின் சீர்திருத்தங்கள்

டல்ஹௌசி ஒரு சிறந்த வெற்றியாளராக மட்டுமின்றி, ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாகவும் விளங்கினார். இவர் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்.

நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்

இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரல், வங்காளத்தின் கவர்னராகவும் செயல்பட்டுவந்தார். இதனால் நிர்வாகத்தை திறமையாக மேற்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே வங்காள நிர்வாகத்தை கவனிக்க துணை கவர்னர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

ஒவ்வொரு மாநிலமும் பல மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒரு துணை ஆணையரிடம் நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

சிம்லா கோடைக்கால தலைநகரமாகவும், கல்கத்தா குளிர்கால தலைநகரமாகவும் செயல்பட்டது.

டல்ஹௌசி பிரபு சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய மூன்று மாநிலங்களிலும் ஒரே மாதிரியான ஆட்சி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.

இருப்புப்பாதை அறிமுகம்

இந்தியாவில் முதன் முதலில் இருப்புப்பாதையை அறிமுகப்படுத்திய பெருமை டல்ஹௌசியைச் சாரும். முதல் இருப்புப்பாதை 1853-ஆம் ஆண்டு பம்பாய்-தானாவிற்கு இடையேயும் 1854-ஆம் ஆண்டு ஹௌரா ராணிகஞ்ச் இடையேயும்,

1856 ஆம் ஆண்டு சென்னை-அரக்கோணம் இடையேயும் இரயில் பாதை அமைக்கப்பட்டன. இரயில் பாதை அமைக்கப்பட்டதால், வாணிபம் அதிகரித்தது. ஆங்கிலேயர்கள் படைகள், பொருட்கள் மற்றும் மூலப் பொருட்களை இரயில் பாதை போடப்பட்டதால் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு எளிதாக கொண்டு செல்ல முடிந்தது.

டல்ஹௌசி பிரபு “இருப்புப்பாதையின் தந்தை” என அழைக்கப்படுகிறார்.

தபால் மற்றும் தந்தி

நாடு முழுவதும் தபால் மற்றும் தந்தி அலுவலகங்கள் நிறுவப்பட்டன. அனைத்து மாநிலங்களிலும் உள்ள தபால் அலுவலக பணியினை மேற்பார்வை செய்ய தலைமை இயக்குநர் நியமிக்கப்பட்டார். நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான கடித கட்டணம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. முதன் முதலில் அஞ்சல் வில்லை இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. டல்ஹௌசி அரையணா (3 பைசா) அஞ்சல் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். நாடு முழுவதும் தந்திக் கம்பிகள் மூலம் இணைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு டல்ஹௌசி காலத்தில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றன.

வாணிப சீர்திருத்தங்கள்

டல்ஹௌசி பிரபு தடையில்லா வாணிபத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா துறைமுகங்கள் மேம்படுத்தப்பட்டன. நாடு முழுவதும் பல்வேறு துறைமுகங்கள் நவீன வசதிகளுடன் கட்டப்பட்டன. இங்கிலாந்து மற்றும் இந்தியாவிற்குமிடையே வாணிபத் தொடர்பு மேலும் ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

சமூகச் சீர்திருத்தங்கள்

டல்ஹௌசி பிரபு சதி என்ற உடன்கட்டை வழக்கத்தை ஒழிக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டார். தக்காளையும் அடக்கினார். கி.பி.1856-ஆம் ஆண்டு விதவைகள் மறுமணச் சட்டம் கொண்டு வர மூலக்காரணமாக விளங்கினார். விதவைகள் மறுமணத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்தார். ஒருவர் மதம் மாறினாலும் மூதாதையர்களின் சொத்தில் பங்கு உண்டு என அறிவித்தார்.

பொதுப்பணித்துறை

டல்ஹௌசி பிரபு பொதுப் பணித்துறையை தனித்துறையாக ஏற்படுத்தினார். பல்வேறு கால்வாய்கள், சாலைகள், பாலங்கள் மற்றும் பல்வேறு பொது நலப் பணிகள் மக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டன. பெஷாவர் மற்றும் கல்கத்தாவை இணைக்கும் பெருவழிச்சாலை புதுப்பிக்கப்பட்டது. கங்கை கால்வாய் இவர் காலத்தில் வெட்டப்பட்டது.

கல்விச் சீர்திருத்தங்கள்

டல்ஹௌசி பிரபு காலத்தில் 1854ஆம் ஆண்டு சர் சார்லஸ் உட்ஸ் தலைமையில் கல்விக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இது இந்தியாவின் கல்வி முறையில் பல்வேறு மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் கல்வித்துறை தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆரம்பக் கல்வி

முதல் பல்கலைக் கழக கல்வி வரை பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டன. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் நாடு முழுவதும் தோற்றுவிக்கப்பட்டு ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தை மாதிரியாகக் கொண்டு சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா பல்கலைக் கழகங்கள் நிறுவப்பட்டன. ரூர்கி என்ற இடத்தில் பொறியியல் கல்லூரி ஒன்றும் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளி மற்றும் கல்லூரிகளுக்கு அரசால் நிதி உதவி வழங்கும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இராணுவச் சீர்திருத்தங்கள்

இந்திய இராணுவத்தில் கூர்க்கர்களைக் அதிகம் சேர்த்துக் கொண்டார். இராணுவத்தின் தலைமையிடத்தை கல்கத்தாவிலிருந்து சிம்லாவுக்கு மாற்றினார். பீரங்கி படையின் தலைமையிடத்தை கல்கத்தாவிலிருந்து மீரட்டிற்கு மாற்றினார்.

மதிப்பீடு

இந்திய கவர்னர்-ஜெனரல்களில் மிகவும் இளமையானவர் டல்ஹௌசி பிரபு ஆவார். இவர் அறிமுகப்படுத்திய இருப்புப்பாதை, தபால், தந்தி போன்றவற்றால் இந்தியர்களால் எப்பொழுதும் நினைவுக் கூறப்படுகிறார். எனவே டல்ஹௌசி பிரபு “நவீன இந்தியாவை உருவாக்கியவர்” என்று புகழ் பெற்றார்.

பயிற்சி

1) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடு.

1. வாரிசு இழப்புக் கொள்கை _____ ஆல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

அ) டல்ஹௌசி பிரபு

ஆ) ஆம்ஹர்ஸ்ட் பிரபு

இ) ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு

2. _____ டல்ஹௌசியால் நல்லாட்சியற்றதாக ஆங்கிலப் பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டது.

அ) சதாரா

ஆ) ஜான்சி

இ) அயோத்தி

3. இந்து விதவைகள் மறுமண சட்டம் _____ ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது

அ) 1853

ஆ) 1855

இ) 1856

4. முதல் இருப்புப் பாதை பம்பாய் முதல் _____ வரை போடப்பட்டது.

அ) சென்னை

ஆ) தானா

இ) பூனா

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. டல்ஹௌசி பிரபு இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரலாக பதவியேற்று ஆண்டு _____.
2. வாரிசு இழப்புக் கொள்கையின் கீழ் ஆங்கில பேரரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்ட முதல் பேரரசு _____.
3. கங்கை கால்வாய் _____ என்பவரது ஆட்சிக்காலத்தில் வெட்டப்பட்டது.

III) பொருத்துக.

1. முதல் இருப்புப்பாதை இரண்டாவது பாஜிராவின் தத்துப் பிள்ளை
2. ஊட்ஸ் கல்விக் குழு அயோத்தி நவாப்
3. நானா சாகிப் 1853
4. வாஜித் அலி ஷா 1854

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. இரண்டாம் ஆங்கில சீக்கியப் போர் எந்த ஆண்டு நடைபெற்றது ?
2. பொதுப் பணித்துறையை ஏற்படுத்தியவர் யார் ?
3. டல்ஹௌசி பிரபு காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.

V) குறுகிய விடையளி.

1. வாரிசு இழப்புக் கொள்கை என்றால் என்ன ?
2. இந்தியாவில் ஆங்கிலப் பேரரசு விரிவடைய டல்ஹௌசி பிரபு கடைபிடித்த கொள்கைகள் யாவை ?
3. வாரிசு இழப்புக் கொள்கையின் மூலம் டல்ஹௌசி பிரபு இணைத்துக் கொண்ட நாடுகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
4. “இந்திய இருப்புப் பாதையின் தந்தை என டல்ஹௌசி” அழைக்கப்படுகிறார்- ஏன் ?

VI) விரிவான விடையளி.

1. டல்ஹௌசி பிரபு அறிமுகப்படுத்திய சீர்திருத்தங்களை விவரி ?

VII) செயல்பாடு.

1. இந்திய புறவரி நில வரைபடத்தில் டல்ஹௌசி பிரபுவின் கீழ் ஆங்கில பேரரசின் எல்லையைக் குறிக்கவும்.

மாபெரும் புரட்சி கி.பி.1857

கி.பி.1857-ஆம் ஆண்டு ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஒரு மாபெரும் சோதனை ஏற்பட்டது. கி.பி.1857-ஆம் ஆண்டு தோன்றியப் புரட்சி, இராணுவ வீரர்களிடையே முதலில் தோன்றியது. பிறகு சமுதாயத்தில் உள்ள அனைத்து தரப்பு மக்களும் இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். இது திடீரென்று தோன்றியது அல்ல. ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராக இந்தியர்கள் பெற்ற தொடர் துயரங்களின் வெளிப்பாடாகும். கானிங் பிரபு கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தபோது இப்புரட்சி தோன்றியது. வரலாற்று அறிஞர்களிடையே இப்புரட்சியின் தன்மை குறித்து பலவிதமான கருத்துகள் நிலவுகின்றன. ஆங்கில வரலாற்று அறிஞர்கள் இப்புரட்சியை “சிப்பாய் கலகம்” என்று கருதுகின்றனர். ஏனெனில் இது இராணுவ வீரர்களின் தன்னலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியது. இந்திய வரலாற்று அறிஞர்கள் இதனை “முதல் இந்திய சுதந்திரப் போர்” என்று அழைக்கின்றனர்.

1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சிக்கான காரணங்கள்
அரசியல் காரணங்கள்

ஆங்கிலேயரின் நாடு பிடிக்கும் கொள்கை மற்றும் பேரரசை விரிவாக்கம் செய்யும் நடவடிக்கைகள் மக்கள் மனதில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியது. வெல்லெஸ்லியின் துணைப்படைத் திட்டமும், டல்ஹௌசியின் நாடிழுக்கும் கொள்கையையும் பல்வேறு இந்திய மன்னர்களை ஆங்கிலேயரின் எதிரிகளாக மாற்றியது.

பொருளாதாரக் காரணங்கள்

ஆங்கில ஆட்சியின் கீழ் மக்களின் பொருளாதார நிலை வேகமாக

சீரழிந்துக்கொண்டே சென்றது. வியாபார, வர்த்தகம் அனைத்தும் ஆங்கிலேயரின் வசம் சென்றது. பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய இயந்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதால் உள்நாட்டுத் குடிசை தொழில்கள் அழிந்தன. இதனால் நூற்றுக் கணக்கானோர் வேலை வாய்ப்பிழந்தனர். அனைத்து உயர் பதவிகளும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன. இச்செயல் இந்தியர்களின் மனதில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான எண்ணத்தை உருவாக்கியது.

சமுதாய மற்றும் சமயக் காரணங்கள்

இரயில்பாதை அறிமுகம், தபால், தந்தி மற்றும் மேலை நாட்டுக் கல்வி இந்தியர்கள் மனதில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியது. இவைகளை அறிமுகப்படுத்தியதின் மூலம் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களை கிறித்துவ மதத்திற்கு மதமாற்றம் செய்யவே என இந்தியர்கள் கருதினர். கிறித்துவ மத பரப்புக்குழுக்கள் இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களை வேகமாக மதமாற்றம் செய்யத் தொடங்கியது. ஆங்கிலேயர்கள் சதி என்ற உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தை ஒழிக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டனர். குழந்தைகள் மணமுறையைத் தடுத்தது, விதவைகள் மறுமணத்தை ஊக்குவித்தது போன்ற நடவடிக்கைகள் இந்துக்கள் தங்களது சமய விவகாரங்களில் ஆங்கிலேயர்கள் தலையிடுவதாக கருதினார்கள்.

இந்துக்கள் மதம் மாறினாலும் சொத்தில் பங்கு உண்டு என்ற இந்து மத சொத்துரிமை சட்ட திருத்தம்,

இந்துக்களை கிறித்துவ மதத்திற்கு மதமாற்றம் செய்யும் நோக்கோடு கொண்டுவரப்பட்டது என கருதினர்.

இராணுவக் காரணங்கள்

இந்திய இராணுவ வீரர்கள் பல்வேறு குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்தனர். தங்களுக்கு நல்ல ஊதியமும் மற்றும் திருப்திகரமாகவும் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் ஆங்கில அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொண்டனர். கானிங் பிரபு காலத்தில் 1856-ஆம் ஆண்டு “பொதுப்பணி படைச்சட்டம்” கொண்டு வரப்பட்டு இந்திய வீரர்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்காக கடல் கடந்து சென்று போர் புரிய வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டது. இதற்கு வீரர்கள் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இராணுவ வீரர்கள் நன்கு சீரான தோற்றத்துடன் விளங்க அவர்களை தாடி, மீசைகளை ஒழுங்குப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டது. சமயக்குறிகளை நெற்றியில் இடக்கூடாது என்றும், தோலினால் ஆன தலைப்பாகை அணிய வேண்டும் என்றும் ஆணையிடப்பட்டது. இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் இது தங்கள் மதத்திற்கு எதிரானது என்று கருதினர். சீக்கியர்கள் தாடி, மீசையை வெட்ட மறுத்தனர். இது ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது.

உடனடி காரணம்

1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சிக்கு உடனடி காரணமாக புதிய என்பீல்டு வகைத் துப்பாக்கிக்கு அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட கொழுப்புத் தடவிய தோட்டாக்கள் ஆகும். இந்தப் புதிய தோட்டாக்களை வீரர்கள் வாயில் கடித்து துப்பாக்கியில் செருக வேண்டும். இந்தத் தோட்டாக்களில் பசு மற்றும் பன்றியின் கொழுப்பு தடவப்பட்டிருப்பதாக வதந்தி

பரவியது. இவை தங்கள் மதத்திற்கு எதிரானவை எனக் கருதி இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் இந்த தோட்டாக்களை தொட மறுத்தனர். இந்துக்கள் பசுவை புனிதமாகதாகவும், முஸ்லீம்கள் பன்றியை வெறுத்ததாலும், புதிய வகைத் தோட்டாக்களை தொட மறுத்தனர். மங்கல் பாண்டே என்ற பிராமண வீரர் முதன் முதலில் கொழுப்புத் தடவிய தோட்டாவை தொட மறுத்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். இவர் வங்காளத்தில் உள்ள பராக்பூர் என்ற இடத்தில் இருந்த 34-வது காலாட்படைப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். இவர் தோட்டாக்களை தொட மறுத்ததோடு அங்கிருந்த ஆங்கில அதிகாரிகளை ஏப்ரல் 18, 1857ஆம் ஆண்டு சுட்டுக் கொன்றார். உடனே அவர் கைது செய்யப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார்.

முக்கிய நிகழ்வுகள்

கி.பி.1857ஆம் ஆண்டு மே,9-ம் நாள் மீரட்டில் முதல் புரட்சி தொடங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து மே,10-ம் நாள் வீரர்கள் வெளிப் படையாகக் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர். அங்கிருந்த அதிகாரிகளை சுட்டுத் தள்ளி, கைதிகளை விடுதலை செய்து ஆங்கிலேயர்களின் வீடுகளுக்கு தீ வைத்தனர். டெல்லியை நோக்கி அணி வகுத்துச் சென்றனர்.

டெல்லி

இவர்கள் டெல்லியை அடைந்தவுடன், டெல்லியிலிருந்த இராணுவ வீரர்கள் இவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். ஏராளமான ஆங்கிலேயர்களை கொன்று குவித்து, டெல்லியை கைப்பற்றி, முகலாய மன்னரான இரண்டாம் பகதூர்ஷாவை டெல்லியின் மன்னராக பிரகடனப்படுத்தி அரியணையில் அமர்த்தினர். சர் ஜான் நிக்கல்சன் தலைமையிலான ஆங்கிலப்

படை நான்கு மாத முற்றுகைக்குப் பிறகு செப்டம்பர் 1857-ல் டெல்லியை மீண்டும் கைப்பற்றியது. ஏராளமான இந்தியர்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். முகலாய மன்னர் இரண்டாம் பகதூர்ஷாவைத் சிறைப்பிடித்து, குற்றவாளியாக அறிவிக்கப்பட்டு ஆயுள் கைதியாக ரங்கூனுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். அவர் 1862-ம் ஆண்டு அங்கு காலமானார். இவரது மரணத்துடன் மாபெரும் முகலாயப் பேரரசு முடிவுக்கு வந்தது.

கான்பூர்

பீஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவின் வளர்ப்பு மகன் நானா சாகிப் கான்பூர் புரட்சிக்கு தலைமை ஏற்று நடத்தினார். இவர் தனது படைத் தளபதி தாந்தியா தோப்பின் உதவியுடன் கான்பூர் கோட்டையைக் கைப்பற்றி தன்னை பீஷ்வாவாக அறிவித்துக் கொண்டார். கர்னல் ஹாவ்லாக் மற்றும் கர்னல் ஒநெயில் ஆகியோர் தலைமையிலான ஆங்கிலப் படை கான்பூரில் நுழைந்து புரட்சியாளர்களைத் தோற்கடித்தது. இறுதியாக படைத் தளபதியாக ஹாவ்லாக், நானா சாகிப்பை தோற்கடித்து கான்பூரை ஜூலை 17, 1857-ல் மீண்டும் கைப்பற்றினார். ஆனால் நானா சாகிப் அங்கிருந்து தப்பி நேபாளம் சென்று சிறிது காலம் கழித்து மரணமடைந்தார்.

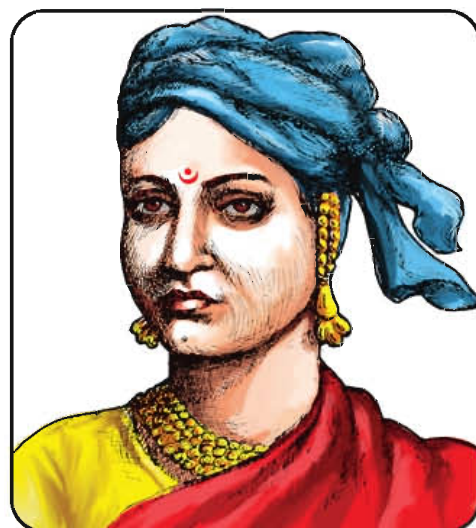
லக்னோ

அயோத்தி நவாப், வாஜித் அலியின் மனைவி பேகம் ஹஷரத்மகால் லக்னோவில் புரட்சியை தலைமையேற்று நடத்தினார். தனது மகன்பிர்ஜிஸ் காதர் என்பவரை அயோத்தி நவாப்பாக பிரகடனப்படுத்தினார். புரட்சியாளர்கள் சர்.ஹென்றிலாரன்னை கொன்றனர். பிறகு படைத் தளபதி ஆட்ராம் மற்றும் ஹாவ்லாக் பிற இராணுவத்தின்

உதவியோடு லக்னோ விரைந்தனர். லக்னோ மீண்டும் ஆங்கிலேயர்களால் மார்ச்-1858-ல் கைப்பற்றப்பட்டது.

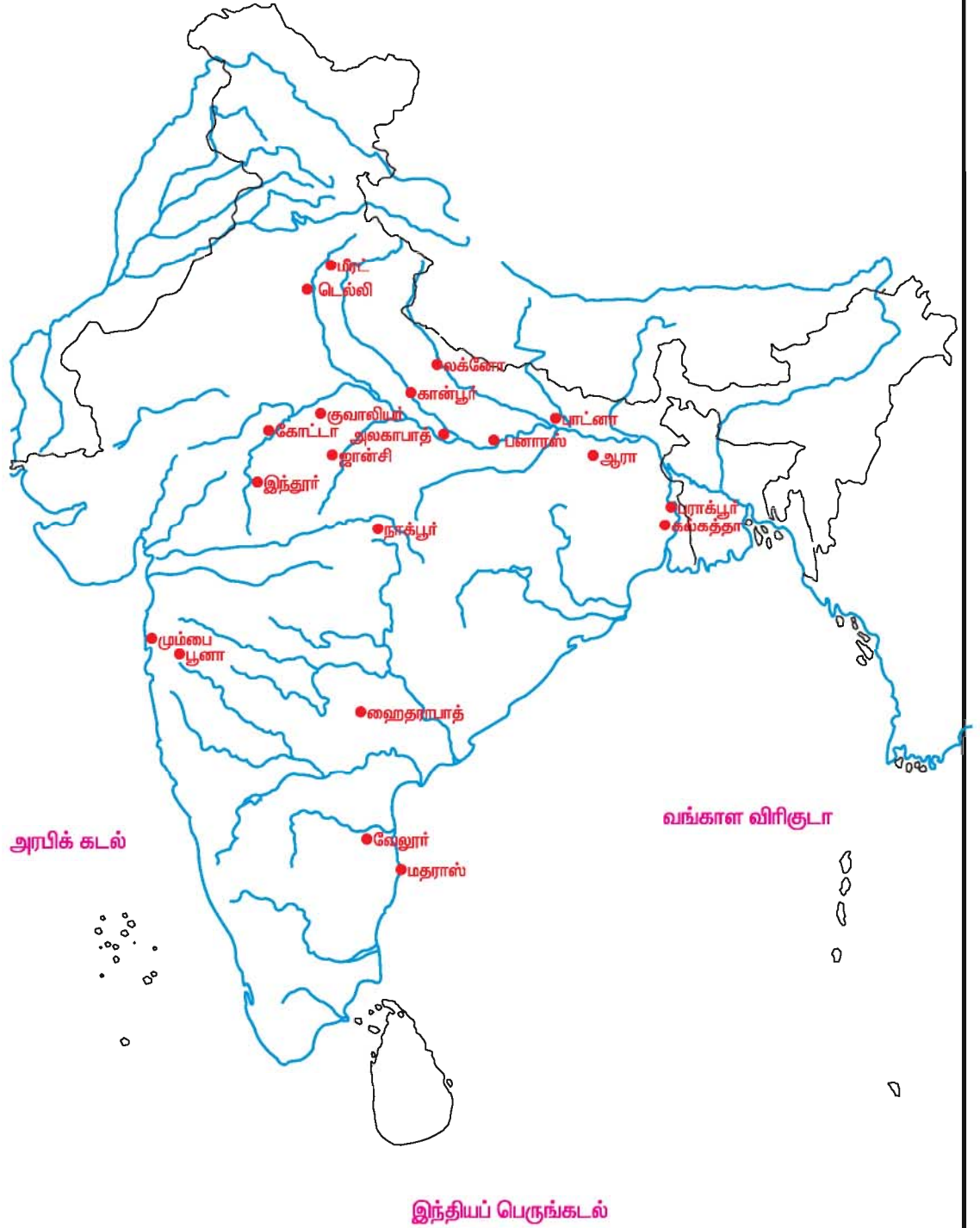
மத்திய இந்தியா

மத்திய இந்தியாவில் நானா சாகிப்பின் படைத்தளபதியான தந்தியா தோப்பும், ஜான்சிராணி லஷ்மிபாயும் புரட்சியை நடத்தினர். ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக பெண்கள் போரிடுவதை இவர் ஊக்குவித்தார். தந்தியா தோப், ஜான்சிராணி ஆகிய இரு போராட்ட வீரர்களும் ஆங்கிலேயருக்கு கடும் எதிர்ப்பைக் கொடுத்தனர். சர் ஹக்ரோஸ் தலைமையிலான ஆங்கிலப்படை ஜான்சிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டபோது லஷ்மிபாய் வீரமுடன் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து போரிட்டார். ஆனாலும் கோட்டையைக் காக்க முடியவில்லை. கல்பிக்கு தப்பி ஓடினார். தந்தியா தோப் இவருக்கு பெரும் உதவி செய்தார். இருவரும் ஒன்று சேர்ந்து குவாலியர் கோட்டையைக் கைப்பற்றினர். ஆங்கிலேயர்கள் இவர்களுக்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டனர். ஜான்ஸிராணி ஆங்கிலேயர்களை சாகும்வரை கடுமையாக எதிர்த்துப்

லஷ்மி பாய்

1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சி மையங்கள்

போரிட்டு வீரமரணம் அடைந்தார். தந்தியா தோப் அங்கிருந்து தப்பினார். ஆனால் கைது செய்யப்பட்டு அவரும் கொல்லப்பட்டார். அவரது மரணத்துடன் சிப்பாய் புரட்சி முடிவுக்கு வந்தது. 1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சி தோழ்வியுற்றாலும், இது இந்திய சுந்திர போருக்கு வித்திட்டது.

1857-ஆம் ஆண்டு சிப்பாய் புரட்சி தோல்வியடையக் காரணங்கள்

1857-ஆம் ஆண்டு சிப்பாய் புரட்சி பல்வேறு காரணங்களால் தோல்வியடைந்தது. இந்தியர்களிடையே ஒற்றமையில்லை, தேசிய உணர்வு மக்களிடைய வளரவில்லை. இப்புரட்சி இந்திய நாடு முழுவதும் பரவவில்லை. ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்க போதுமான படைபலமோ, பண்பலமோ இல்லாததால் புரட்சியாளர்கள் வெற்றி பெற முடியவில்லை.

தபால் தந்தி முறை ஆங்கிலேயர்களுக்கு செய்திகளை உடனடியாக அனுப்புவதற்கு பெரிதும் உதவியாக இருந்தது மற்றும் இரயில் போக்குவரத்து படை வீரர்களை வேகமாக அனுப்ப உதவியது. சீக்கியர்கள், ராஜபுத்திரர்கள் மற்றும் கூர்க்கா படைப்பிரிவினர் ஆங்கிலேயருக்கு விசுவாசமானவர்களாக நடந்து கொண்டனர். இது புரட்சியாளர்களை வெகுவாக பாதித்தது. ஆங்கிலப் படையில் திறமையான தளபதிகளாக சர் ஜான் லாரன்ஸ், ஹேவ்லுக் மற்றும் நிகோல்சன் போன்றவர்கள் இருந்தனர். இவர்களுக்கு இணையாக இந்தியத் தலைவர்கள் காணப்படவில்லை. ஆங்கிலேயர்கள் கடல் ஆதிக்கமிக்கவர்களாக விளங்கினர். இதனால் இங்கிலாந்திடமிருந்து தேவையான பணம் மற்றும் படை உதவிகளை எளிதில் பெற முடிந்தது.

இதுவே புரட்சி தோல்வி அடைய வழி வகுத்தது.

1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சியின் விளைவுகள்

1857-ஆம் ஆண்டு சிப்பாய் புரட்சி இந்தியாவில், ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சியை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது. இந்தியாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை இங்கிலாந்தின் அரசு எடுத்துக் கொண்டார். விக்டோரியா மகாராணியின் பேரரிக்கை நவம்பர், 1858-ல் வெளியிடப்பட்டது. கட்டுப்பாட்டுக்குழு மற்றும் நிர்வாகக்குழு கலைக்கப்பட்டது. இந்திய செயலர் மற்றும் இந்திய கவுன்சில் சபை உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய கவர்னர் ஜெனரல், இந்திய அரசுப் பிரதிநிதி என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டார். இந்திய இராணுவம் முற்றிலும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. இந்தியர்களின் முழு சமய சுதந்திரம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. நாடுபிடிக்கும் கொள்கையை ஆங்கிலேயர்கள் கைவிட்டனர். மேலும் இந்திய அரசர்களுக்கு, ஆங்கிலேயர்கள் இனி எந்த ஒரு பகுதியும் இணைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற உறுதி மொழி வழங்கப்பட்டது.

மகாராணி பேரரிக்கை 1858

1858, நவம்பர், 1ம் நாள் அலகாபாத் நகரில் மாபெரும் பேரவை கூட்டப்பட்டது. அங்கு மகாராணியின் பேரரிக்கை வெளியிடப்பட்டது. இதனை இந்தியாவின் கடைசி கவர்னர் ஜெனரலும், முதல் அரசுப் பிரதிநிதியுமான கானிங் பிரபுவாசித்தார்.

அம்சங்கள்

இந்தியா இனி இங்கிலாந்து அரசியின் பெயரால் நிர்வகிக்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டது.

கட்டுப்பாட்டுக்குழு மற்றும் நிர்வாகக்குழு கலைக்கப் பட்டன. இந்தியச்செயலாளர் பதவியும் அவருக்கு உதவி செய்ய 15 பேர் கொண்ட குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டு இந்திய நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டது. நாடு

இழக்கும் கொள்கை கைவிடப்பட்டது. கொலைக் குற்றங்களில் ஈடுபட்டவர்களைத் தவிர மற்ற அனைவருக்கும் பொது மன்னிப்பு வழங்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டது.

பயிற்சி

I) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடு.

1. கி.பி.1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சி _____ என்பவர் காலத்தில் தோன்றியது.
அ) பெண்டிங் ஆ) கானிங் இ) டல்ஹௌசி
2. சிப்பாய் புரட்சி முதலில் தோன்றிய இடம் _____.
அ) பராக்கூர் ஆ) டெல்லி இ) கான்பூர்
3. கொழுப்பு தடவிய தோட்டாவை தொடர்ந்து முதல் வீரர் _____.
அ) மங்கள் பாண்டே ஆ) நானா சாகிப் இ) பகதூர்ஷா
4. 1857-ஆம் ஆண்டு சிப்பாய் புரட்சிக்கு _____ முக்கியமான அரசியல் காரணம் ஆகும்.
அ) அதிக வரிகள் ஆ) இரட்டை ஆட்சி முறை
இ) நாடு இழக்கும் கொள்கை

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராக இந்திய மக்கள் அனுபவித்த கொடுமைகளின் வெளிப்பாடு _____.
2. 1857-ஆம் ஆண்டு தோன்றிய மாபெரும் புரட்சி _____ என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
3. _____ அறிமுகப்படுத்தியது 1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சிக்கு உடனடிக் காரணமாகும்.
4. சர் ஜான் நிக்கல்சன் தலைமையிலான ஆங்கிலப்படை _____ஐ கைப்பற்றியது

III) பொருத்துக.

1. மங்களபாண்டே	மத்திய இந்தியா
2. தாந்தியா தோப்	பராக்கூர்
3. கானிங் பிரபு	நானா சாஹிப்பின் படைத் தளபதி
4. இராணி லக்ஷ்மிபாய்	முதல் இந்திய அரசுப் பிரதிநிதி

IV) ஒரு வார்த்தையில் விடையளி.

1. 1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சி முதன் முதலில் யாரால் எங்கு தொடங்கப்பட்டது ?
2. நல்லாட்சி நடைபெறவில்லை என்ற அடிப்படையில் எந்த நாடு இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது ?
3. 1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சியின் போது இராணி லக்ஷ்மிபாயுடன் சேர்ந்து போரிட்டவர்தான் ?
4. 1857-ஆம் ஆண்டு மாபெரும் புரட்சிக்கு பிறகு இந்தியாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர் யார் ?

V) குறுகிய விடையளி.

1. மங்கல் பாண்டே ஆங்கிலேயர்களால் ஏன் தூக்கிலிடப்பட்டார் ?
2. 1857-ஆம் ஆண்டு மாபெரும் புரட்சியின் தன்மையைப் பற்றி சுருக்கமாக எழுதுக ?
3. ஜான்சிராணி லக்ஷ்மிபாயைப் பற்றி நீவிர் குறிப்பு எழுதுக.

VI) விரிவான விடையளி.

1. 1857-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட மாபெரும் புரட்சிக்கான காரணங்களை ஆய்க.
2. 1857-ஆம் ஆண்டு மாபெரும் புரட்சி தோல்வி அடைந்ததற்கான காரணங்கள் யாவை ?
3. 1857-ஆம் ஆண்டு புரட்சியின் விளைவுகள் மற்றும் மகாராணி பேரறிக்கை பற்றி விவாதிக்க.

VI) செய்முறைப்பயிற்சி.

1. இந்திய புறவரி வரைபடத்தில் சிப்பாய்க் கலகம் நடைபெற்ற முக்கிய இடங்களை குறிக்கவும்.

தமிழகத்தில் நாயக்கர்கள் ஆட்சி

விஜயநகர பேரரசின் விரிவாக்கம் இறுதியில் நாயக்கர்கள் ஆட்சியை தமிழ்நாட்டில் தோற்றுவித்தது. “நாயக்” என்ற வார்த்தைக்கு “தலைவர்” அல்லது “தளபதி” என்று பொருள். விஜயநகர அரசர்களின் கீழ் முகவர்களாக தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலப்பகுதிகளை ஆட்சிப் புரிந்தவர்கள் நாயக்கர்கள் ஆவார். இவர்கள் தங்களை அரசவழித் தோன்றலாக கருதிக் கொண்டனர். இவர்களது ஆட்சியை தமிழ்நாட்டில் நாயக்கர்கள் ஆட்சி என்று அழைக்கிறோம். மதுரை, தஞ்சாவூர், செஞ்சி ஆகியவற்றை தலைநகராக கொண்டு இவர்கள் ஆட்சிப்புரிந்தனர்.

மதுரை நாயக்கர்கள்

விஜயநகர பேரரசின் கீழ் தெற்கு மண்டலமாக மதுரை விளங்கியது. கி.பி.1529-ஆம் ஆண்டு மதுரையின் பிரதிநிதியாக விஸ்வநாத நாயக்கர் என்பவர் கிருஷ்ணதேவராயரால் நியமனம் செய்யப்பட்டார். இதுவே மதுரை நாயக்கர் ஆட்சியின் தொடக்கமாக கருதப்படுகிறது.

விஸ்வநாத நாயக்கர்

இவர் கிருஷ்ணதேவராயரின் நெருங்கிய தளபதியாவார். மதுரையில் கலகம் தோன்றிய சமயத்தில் அதனை சரி செய்ய விஸ்வநாத நாயக்கர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். இவர் கலகத்தை அடக்கி மதுரையை தனது முழு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தார்.

விஸ்வநாத நாயக்கர் தனது திறமையான ஆட்சியின் மூலம் நல்ல நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தினார். தமது அமைச்சர் ஆரியநாதர் உதவியோடு

புதிய நிர்வாக முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். இது “பாளையக் காரர் முறை” என்று அழைக்கப்படுகிறது. தனது பேரரசில் அமைதி, பாதுகாப்பை பராமரிக்க பாளையக்காரர்களை நியமனம் செய்தார். இவர்கள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில் இராணுவம், காவல் மற்றும் வருவாய் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டனர். காவல் பணி முக்கியமானதாக கருதப்பட்டது. மக்கள் “காவல் பிச்சை” என்ற வரியினை பாளையக்காரர்களுக்கு செலுத்தினர்.

விஸ்வநாத நாயக்கருக்கு பிறகு பல்வேறு அரசர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். அவர்களின் மிக முக்கியமான அரசராக திருமலை நாயக்கர் கருதப்படுகிறார்.

திருமலை நாயக்கர்

மதுரை நாயக்கர் வரலாற்றில் திருமலை நாயக்கரின் ஆட்சி காலம் ஒரு புது சகாப்தமாக கருதப்படுகிறது. அவருக்கு முன்பு ஆறு அரசர்களும், இவருக்குப் பிறகு ஆறு அரசர்களும் மதுரையை ஆட்சிபுரிந்தனர்.

வெற்றிகள்

திருமலை நாயக்கர் ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்றவுடன் மைசூர் இராணுவம், மதுரை வழியாக படையெடுத்து சென்றது. இவர்களை திருமலை நாயக்கர் திண்டுக்கலில் தோற்கடித்தார். திருவாங்கூர் அரசர் உன்னி கேரள வர்மன் செலுத்தி வந்த வரித் தொகையை நிறுத்திக் கொண்டார். எனவே திருமலை நாயக்கர் அவருக்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டு, அவரை தோற்கடித்து முறையாக வரி செலுத்தச் செய்தார்.

திருமலை நாயக்கர் முஸ்லீம்கள் தமிழ்நாட்டின் மீது படையெடுக்க மூலக் காரணமானார். விஜயநகர பேரரசர் மூன்றாம் ஸ்ரீரங்கன் மதுரைக்கு எதிராக படையெடுத்த போது இதனை சமாளிக்க திருமலை நாயக்கர் செஞ்சி மற்றும் தஞ்சாவூர் நாயக்கர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். ஆனால் தஞ்சை நாயக்கர்கள் முறையாக உதவிசெய்யாததால், திருமலை நாயக்கர் கோல்கொண்டா கல்தானின் உதவியை நாடி வேலூர் மீது படையெடுக்கும் படி கேட்டுக்கொண்டார். இதனை தொடர்ந்து முஸ்லீம்கள் வேலூரை கைப்பற்றினர். பின்னர் மதுரையை கைப்பற்ற மிரட்டல் விடுத்தனர். தனது தவறை உணர்ந்த திருமலை நாயக்கர், மைசூரின் உதவியை நாடினார். மைசூரின் படைகள் சத்தியமங்கலத்தில் நடைபெற்ற போரில் வெற்றி பெற்று திண்டுக்கல்லை அடைந்தன. இந்த போரில் மைசூர் படையினர் தனது எதிரிகளின் மூக்கை, உதடுகளோடு சேர்த்து துண்டித்தனர். இந்த காட்டுமிராண்டி செயல்களைக் கண்டு மதுரை மக்கள் துயறுற்றனர். பிறகு திருமலை நாயக்கர் மைசூர் படையினை தோற்கடித்து எதிரிகளின் மூக்கினை துண்டித்தார். இந்த விநோதமான போர் “மூக்கறுப்புப் போர்” என்று வரலாற்றில் அழைக்கப்படுகிறது.

பிற சாதனைகள்

திருமலை நாயக்கர் ஒரு திறமையான நிர்வாகி. பேரரசில் அமைதியை ஒழுங்கை நிலை நாட்டினார். போர்ச்சுகீசியர் மற்றும் டச்சுக்காரர்களை சுதந்திரமாக தமிழகத்தில் அனுமதித்தார். தலைநகரை திருச்சியிலிருந்து மதுரைக்கு மாற்றினார். பல்வேறு கோயில்களை புதுப்பித்தார். கோவில்

நிர்வாகத்தை தனது நேரடி நிர்வாகத்தில் கொண்டுவந்தார். கோவில்களை பராமரிக்க பல கிராமங்களை தானமாக வழங்கினார். புது மண்டபம், மாரியம்மன் தெப்பக்குளம், திருமலை நாயக்கர் மஹால் போன்றவை இவர் காலத்தில் கட்டப்பட்டவைகளாகும். சமஸ்கிருத மேதையான புகழ்பெற்ற நீலகண்ட தீக்ஷிதரை இவர் போற்றி ஆதரித்தார்.

இராணி மங்கம்மாள்

திருமலை நாயக்கருக்கு பிறகு ஆட்சி செய்த சிறந்த அரசி மங்கம்மாள் ஆவார். இராணி மங்கம்மாள், செபைக்கநாத நாயக்கரின் மனைவியாவார். தமது மூன்று வயது பேரனான விஜயரங்க சொக்கநாதரின் பாதுகாவலராக (பகர ஆளுநர்) ஆட்சி பொறுப்பேற்றார்.

திருமலை நாயக்கர் மஹால்

இவரது ஆட்சிக்காலம் மதுரை நாயக்கர் வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். அரசியல் தந்திரமிக்கவராக விளங்கி மதுரை நாயக்கர் ஆட்சிக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்துக்களை திறமையாக சமாளித்து பேரரசை காப்பாற்றினார். கிறித்துவ மத பரப்பு குழுவினரை பெரிதும் ஆதரித்தார். புனித ஸ்தலங்களில் எல்லா வசதிகளை செய்து மக்களுக்கு உதவினார். சாலை போக்குவரத்தைப் பாதுகாப்பானதாக

மாற்றினார். சாலைகளில் நிழல் தரும் மரங்களை நட்டார். ஆங்காங்கே இளைப்பாறும் விடுதிகள் மற்றும், இலவச உணவு சாலைகளை அமைத்து புனித பயணம் மேற்கொள்பவருக்கு பல்வேறு உதவிகளை புரிந்தார். கோவில்களுக்கு தானங்களை வாரி வழங்கினார். நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். “உய்யக்கொண்டான் - கால்வாய்” இன்றும் இவரது பெருமைகளை எடுத்து உரைக்கிறது.

மீனாட்சி

விஜயரங்க நாயக்கர் ஆண் வாரிசு இன்றி இறக்கவே, அவரது மனைவி மீனாட்சி மதுரை ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். விஜயக்குமார நாயக்கர் என்பவரை தத்து எடுத்து அவருடைய பாதுகாவலராக தனது ஆட்சியை தொடங்கினார். தனது வளர்ப்பு மகனின் தந்தை பங்காரு இவருக்கு எதிராக சதி திட்டத்தில் ஈடுபட்டு அரசாட்சியை கைப்பற்ற முனைந்தார். இதனை அறிந்த மீனாட்சி, ஆற்காட்டில் இருந்த சந்தாசாகிப்பின் உதவியை நாடினார். இதற்காக ஒரு கோடி ரூபாயை தருவதாக ஒப்புக்கொண்டார். சந்தாசாகிப் மீனாட்சிக்கு எதிரான சதி திட்டத்தை முறியடித்தார். ஆனால் தனது உறுதி மொழியை மீறி, மதுரையை கைப்பற்றும் நோக்கில் மீனாட்சியை கைது செய்து அவரது சொந்த அரண்மனையிலேயே சிறைப்படுத்தினார். இதனால் மனமுடைந்த மீனாட்சி சிறையில் விஷம் அருந்தி உயிர் துறந்தார். சந்தா சாகிப் மதுரையை தனது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். இவ்வாறு மதுரை நாயக்கர் ஆட்சி 1736-ஆம் ஆண்டு முடிவுக்கு வந்தது.

தஞ்சை நாயக்கர்கள் சேவப்ப நாயக்கர்

தஞ்சாவூர், விஜயநகர பேரரசின் ஒரு பகுதியாக விளங்கியது. திம்மப்ப நாயக்கர் தஞ்சாவூரின் பொறுப்பாளராக செயல்பட்டார். இவருக்குப்பின் இவரது மகன் சேவப்ப நாயக்கர் பொறுப்பேற்றார், இவர் தஞ்சாவூரில் நாயக்கர் ஆட்சியை தோற்றுவித்தார். இந்து கோவில்கள் மீது தனி கவனம் செலுத்தினார். போர்ச்சுகீசியர்கள் நாகப்பட்டினத்தில் குடியேற அனுமதி வழங்கினார். மூவாலூர் கோவிலுக்கு பத்து வேலி நிலங்களை தானமாக வழங்கினார். சிவகங்கா ஏரியை புதுப்பித்தார். அது சேவப்பனரி என பிறகு அழைக்கப்பட்டது. திருவண்ணாமலை மற்றும் விருதாச்சலம் கோவில்களுக்கு நன்கொடைகளை வழங்கினார்.

அச்சுதப்ப நாயக்கர்

இவருக்குப் பிறகு இவரது மகன் அச்சுதப்ப நாயக்கர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார். விஜயநகர பேரரசுடன் சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். தலைக்கோட்டை போரில் விஜயநகர பேரரசுக்கு பெரும் உதவிபுரிந்தார். ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள இரங்கநாத சுவாமிக்கு வைரசிம்மாசனம் வழங்கினார். திருவண்ணாமலை அருணாச்சலேசுவரர் கோயிலை கட்டி முடித்தார். காவிரி ஆற்றின் இரு கரைகளையும் வலிமைப்படுத்தி, காவிரி ஆற்றின் நீரினை வேளாண்மைக்குப் பெரிதும் பயன்படும்படி செய்தார்.

ரகுநாத நாயக்கர்

அச்சுதப்ப நாயக்கருக்குப் பிறகு அவரது இளைய மகன் இரகுநாத நாயக்கர் பொறுப்பேற்றார். இவரது ஆட்சிக்காலம் தஞ்சை நாயக்கர் வரலாற்றில் மிக முக்கியத்துவம்

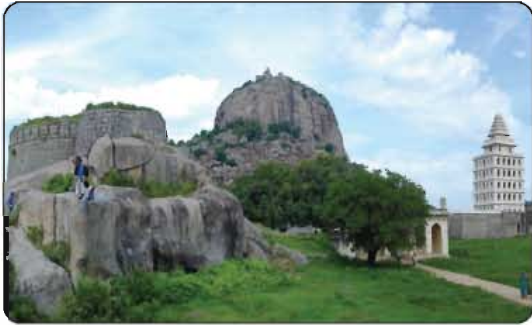
வாய்ந்ததாகும். செஞ்சி, மதுரை நாயக்கர்கள் மற்றும் யாழ்ப்பாணர் போர்கீசியர்களை வென்று, அவர்களை தமது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தார். இவர் கலைகளைப் போற்றினார். அறிஞர்களை ஆதரித்தார். தானே ஒரு சிறந்த கவிஞராக விளங்கினார். ருக்மணி பரிநயம், பாரி ஜாதம், புஷ்பகர்ணம், இராமாயணம் போன்ற நூல்களை தெலுங்கு மொழியில் எழுதியுள்ளார்.

விஜயராகவ நாயக்கர்

இவருக்குப்பிறகு இவரது மகன் விஜயராகவ நாயக்கர் பொறுப்பேற்றார். இவர் திறமையற்றவர். அதனால் பேரரசை அழிவிலிருந்து காக்க முடியவில்லை. தஞ்சை நாயக்கர் வம்சத்தின் கடைசி அரசராக இவர் கருதப்படுகிறார். மதுரை சொக்கநாத நாயக்கர் தஞ்சாவூர் மீது படையெடுத்து விஜயராக நாயக்கரை தோற்கடித்து கொலை செய்து தஞ்சாவூரை தனது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். இதனால் தஞ்சையில் நாயக்கர் ஆட்சி 1673-ஆம் ஆண்டு முடிவுக்கு வந்தது.

செஞ்சி நாயக்கர்

பாலாற்றிற்கும் கொள்ளிடத்திற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியான “செஞ்சி” நாயக்கர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. செஞ்சி நாயக்கர்கள், விஜய நகர அரச குடும்பத்தின் உறவினர்கள் ஆவர். இவர்களின் பூர்வீகம் வட

செஞ்சிக் கோட்டை

இந்தியாவில் உள்ள மணிநாகபுரமாகும். இவர்கள் தென் இந்தியாவிற்கு குடி பெயர்ந்து இப்பகுதியில் குடியேறினர். கிருஷ்ணதேவராயர் வையப்ப நாயக்கர் என்பவரை செஞ்சியின் பொறுப்பாளராக நியமனம் செய்தார். இவருக்குப்பிறகு, இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் செஞ்சியின் ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்றார். இவரே செஞ்சியில் நாயக்கர் ஆட்சியை ஏற்படுத்தியவர் ஆவார்.

இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் தொண்டுகள்

இவர் தனது பேரரசை பல்வேறு பகுதிகளாக பிரித்தார். மக்கள் வசிப்பதற்காக புதிய நகரங்களை ஏற்படுத்தினார். வேளாண்மையை மேம்படுத்தினார். வலிமையான இராணுவத்தைப் பராமரித்தார். வெல்லாற்றின் கரையில் கிருஷ்ணப் பட்டினம் என்ற நகரை நிறுவினார். மத சகிப்புத் தன்மை கொண்டவராக விளங்கினார். கிறித்துவர்கள் திருச்சபைகளைக் கட்டிக்கொள்ள அனுமதித்தார். சித்தாமூரில் சமணர்களும், திண்டிவனத்தில் சைவ மதத்தினரும் கோவில்களை கட்டிக்கொள்ள அனுமதித்தார். சிதம்பரத்தில் கோவிந்தராஜர் சிலையைப் புதுப்பித்து அமைத்தார். இவருடைய தளபதி வேங்கடா, சென்னை சாகரம் என்ற ஏரியை வெட்டிவித்து விவசாயத்தை வளரச் செய்தார்.

கிருஷ்ணப்பநாயக்கருக்குப் பிறகு செஞ்சியின் பொறுப்பை ஏற்றவர்கள் திறமையற்றவர்கள். பீஜப்பூர் சுல்தான் கி.பி.1648-ஆம் ஆண்டு செஞ்சியை கைப்பற்ற தனது படை தளபதி மீர்கம்லா என்பவரை அனுப்பினார். இவர் செஞ்சியை கைப்பற்றி நாசிக்கான் என்பவரை பொறுப்பாளராக நியமனம் செய்தார். கி.பி.1678-ஆம் ஆண்டு

சத்ரபதி சிவாஜி செஞ்சியை கைப்பற்றினார். சிவாஜிக்குப் பிறகு இராஜபுத்திர படை தளபதியான சொரூபசிங் கட்டுப்பாட்டில் செஞ்சி இருந்தது. இவருக்குப்பிறகு இவரது மகன் இராஜா தேசிங்கு செஞ்சியின் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார். ஆற்காட்டு நவாப் சாதக்துல்லாக்கான் செஞ்சி மீது படையெடுத்து ராஜாதேசிங்கை தோற்கடித்து கொன்றார். செஞ்சி ஆற்காட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது. இராஜா தேசிங்கின் மனைவி “சதி” மேற்கொண்டு உயிர் துறந்தார். அவரது நினைவாக “இராணிப்பேட்டை” நகரம் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாறு செஞ்சியில் நாயக்கர் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

நாயக்கர்கள் கீழ் தமிழகம் ஆட்சி முறை

நாயக்கர்கள் தமிழகத்தில் மதுரை, தஞ்சாவூர், செஞ்சி ஆகிய நகரங்களை தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தனர். இதுவே நாயக்கர் காலம் என அழைக்கப்படுகின்றது. நாயக்கர்களின் கீழ் தமிழகம் பல்வேறு துறைகளில் வளர்ச்சி கண்டது. நாயக்கர்கள் சிறந்த நிர்வாக முறையை ஏற்படுத்தினர். நாட்டின் தலைவராக அரசர் கருதப்பட்டார். அவருக்கு உதவியாக அமைச்சர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர். பேரரசு பல மாநிலங்களாகவும், மண்டலங்களாகவும், சீமைகளாகவும், கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. “பாளையப் பட்டு முறை” நடைமுறையில் இருந்தது. அரசின் முக்கிய வருவாய் நிலவரி ஆகும்.

சமுதாய, பொருளாதார நிலை

நாயக்கர் ஆட்சியின் கீழ் வர்ணாஸ்ரம அடிப்படையிலான சமுதாய முறை காணப்பட்டது. ஜாதி முறை கடுமையாக காணப்பட்டது.

பிராமணர்கள் உயர்நிலை பெற்றிருந்தனர். வலங்கை, இடங்கை போரட்டம் தொடர்ந்து காணப்பட்டது. கிராம மக்கள் அறியாமை மற்றும் வறுமையில் காணப்பட்டனர். வைகை தாமிர பரணி ஆற்றுப்படுகை தவிர பிற பகுதிகள் வளம் குறைந்த வறட்சிப்பகுதியாக இருந்தன. பொருளாதாரம், வேளாண்மையை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. வேளாண்மை, பருவ மழையை நம்பி இருந்தது. ஏரிகள், கிணறுகள், கால்வாய்கள், ஆறுகள் போன்றவை நீர் பாசனத்திற்கு உதவின.

கலை-கட்டடக்கலை

நாயக்கர்கள், கலை, கட்டடக்கலை பிரியர்களாக விளங்கினர். கலை, கட்டடக்கலையை போற்றி வளர்த்தனர். மதுரை நாயக்கர்கள் திருநெல்வேலியில் அமைந்துள்ள கிருஷ்ணாபுரம் கோவில் மற்றும் நெல்லையப்பர் கோவில், தென்காசியில் உள்ள காசி விஸ்வநாதர் கோவில், இராமேஸ்வரத்திலுள்ள இராமநாத சாமி கோவில் மற்றும் மூர்விலிபுத்தூர் கோபுரம் ஆகியவை மதுரை நாயக்கர்களின் கலை ஆர்வத்திற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் மதுரை வெள்ளியம்பலம், வடக்கு மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், மூர்த்தி அம்மன் மண்டபம், சூரிய மண்டபம், வீரப்ப மண்டபம் ஆகியவற்றை புதுப்பித்தார். மதுரை மீனாட்சி கோவில் மண்டபத்திற்கு பொன்னாலான தகடுகளைப் பதித்தார். திருமலை நாயக்கர் மதுரையில் புது மண்டபம், மாரியம்மன் தெப்பக்குளம், நாயக்கர் மஹால் ஆகியவற்றை கட்டினார். திருமலை நாயக்கர் மகால் இத்தாலிய சிற்பியின் மேற்பார்வையில் கட்டப்பட்டது. திராவிட, இஸ்லாமிய மற்றும் ஐரோப்பிய கலை அம்சங்களை

கொண்டுள்ளது. இராணி மங்கம்மாள் , மங்கம்மாள் சத்திரத்தை கட்டியுள்ளார்.

தஞ்சாவூர் நாயக்கர்

சேவப்ப நாயக்கர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் பல்வேறு கோவில்களை புதுப்பித்தார். தஞ்சாவூரில் உள்ள சிவகங்கை கோட்டை இவரால் கட்டப்பட்டது. திருவண்ணாமலை மண்டபம், விருதாச்சல கோவில் மண்டபம் போன்றவை இவரால் கட்டப்பட்டது ஆகும். அச்சுதப்ப நாயக்கர் ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள இரங்கநாதர் கோவிலுக்கும், இராமேஸ்வரம் கோவிலுக்கும் ஏராளமான நன்கொடைகளை வழங்கினார். திருவண்ணாமலை அருணாச்சலேஸ்வரர் கோவிலின் கோபுரத்தையும் கட்டிமுடித்தார்.

செஞ்சி நாயக்கர்

செஞ்சியை ஆட்சி புரிந்த அச்சுத இராமபத்ர நாயக்கர் திருவண்ணாமலை கோவிலுக்கு சுற்றுசுவர்களையும், மாபெரும் கோபுரத்தையும் கட்டி

முடித்தார். திண்டிவனத்தில் விஷ்ணு கோவிலையும் கட்டியுள்ளார். வெங்கடப்ப நாயக்கர் திருவண்ணாமலை மாபெரும் கோபுரத்தை கட்டிமுடித்தார். மேலும் இவர் சித்தாமூரில் சமணர்கள் கோவில்களைக் கட்டிக் கொள்ள அனுமதி வழங்கினார்.

இலக்கியம்

இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நாயக்கர்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். திருமலை நாயக்கரின் சிதம்பர புராணம், பரஞ்ஜோதியாரின் சிதம்பர பட்டியல், ஹரிதாசரின் இருசமய விளக்கம், உமறுப்புலவரின் சீறாப்புராணம், குமரகுருபரின் கந்தர் கலிவெண்பா, திருவேங்கடம் எழுதிய மெய்ஞான விளக்கம் ஆகியவை இவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட சிறந்த நூல்கள் ஆகும். இவ்வாறு நாயக்கர்களின் காலம் தமிழக வரலாற்றில் சிறப்பானதொரு இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது.

பயிற்சி

1) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

1. பாளையக்காரர் முறையை புகுத்தியவர் _____ ஆவார்.
அ) விஸ்வநாத நாயக்கர் ஆ) இராணி மங்கம்மாள் இ) ரகுநாத நாயக்கர்
2. அருணாச்சலேஸ்வர ஆலய கோபுரத்தை கட்டி முடித்தவர் _____ ஆவார்.
அ) திருமலை நாயக்கர் ஆ) அச்சுதப்பர் இ) விஜயராகவா
3. மூக்கறுப்புப் போர் _____ காலத்தில் நடந்தது.
அ) கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் ஆ) இராணி மீனாட்சி இ) திருமலை நாயக்கர்
4. உமறுப்புலவர் எழுதிய நூல் _____ ஆகும்.
அ) கந்தர் கலிவெண்பா ஆ) இருசமய விளக்கம் இ) சீறாப்புராணம்

II) கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக.

1. விஸ்வநாத நாயக்கர் புகுத்திய வரி _____ ஆகும்.
2. மூன்று வயது விஜயரங்க சொக்கநாதரின் பாதுகாப்பாளர் _____ஆவார்.
3. இராணி மீனாட்சியை திருச்சி அரண்மனையில் சிறை வைத்தவர் _____ ஆவார்.
4. விஜயநகர பேரரசருக்கு தலைக்கோட்டை போரில் உதவியவர் _____ஆவார்.

III) பொருத்துக.

1. திருமலை நாயக்கர்	மெய்ஞான விளக்கம்
2. பரஞ்ஜோதியார்	சீறாப்புராணம்
3. திருவேங்கடா	சிதம்பர புராணம்
4. உமறு புலவர்	சிதம்பர பட்டியல்

IV) குறுகிய விடையளி.

1. இராணி மங்கம்மாள் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக
2. இராணி மீனாட்சிக்கும், சந்தா சாகிப்பிற்கும் இடையே ஏற்பட்ட பூசல் பற்றி ஓரிரு வரிகளில் விடையளி.
3. இராணிப்பேட்டை எவ்வாறு உருவாகியது ?

V) விரிவான விடையளி.

1. திருமலை நாயக்கரின் ஆட்சி பற்றி விவரிக்கவும்.
2. கலை, கட்டிடக்கலை மற்றும் இலக்கியத்துறைகளில் நாயக்கர்களின் கொடையினை விளக்குக.

தஞ்சாவூரில் மராத்தியர்கள் ஆட்சி (கி.பி.1676-கி.பி.1856)

மதுரையை ஆட்சி செய்த சொக்கநாத நாயக்கர் தஞ்சாவூர் மீது படையெடுத்து அதனைக் கைப்பற்றினார். தனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் அழகிரி என்பவரை தஞ்சாவூரின் ஆளுநராக நியமனம் செய்தார். ஆனால் இவர் சொக்கநாதருடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு செங்கமலதாஸ் என்பவரை தஞ்சாவூர் நாயக்கராக நியமனம் செய்யும்படி பிஜப்பூர் சுல்தானின் உதவியைக் கோரினார். எனவே பிஜப்பூர் சுல்தான் வெங்கோஜி என்பவரை தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்ற அனுப்பினார். இவர் தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றி மராத்தியர்கள் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார். கி.பி.1676 முதல் கி.பி.1856 ஆம் ஆண்டு வரை தஞ்சாவூரை மராத்தியர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர்.

வெங்கோஜி

ஷாஜி பான்ஸ்லே மற்றும் துக்காபாயின் மகன் வெங்கோஜி இவர் எக்கோஜி என்றும் அழைக்கப்பட்டார். தென்னிந்தியாவின் செல்வத்தை கொள்ளையடிக்கவும், இந்து மதத்தை தென்னிந்தியாவில் பரப்பவும் சிவாஜி கர்நாடகப் பகுதி மீது படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். கோல்கொண்டா மற்றும் செஞ்சியைக் கைப்பற்றி தஞ்சாவூரை நோக்கிப் படையெடுத்து சென்றார். வெங்கோஜியிடம் தனக்கு உரிய பங்கினை அளிக்கும்படி கோரினார். ஆனால் அக்கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டது. எனவே சிவாஜி கொள்ளிடத்தைக் கைப்பற்றினார். சாந்தாஜி என்பவரை பிரதிநிதியாக

நியமனம் செய்தார். பிறகு வெங்கோஜி இழந்த பகுதிகளை திரும்பப் பெற்று தஞ்சாவூரை ஆட்சிபுரிந்தார்.

இரண்டாம் ஷாஜி

வெங்கோஜியின் மகன் இரண்டாம் ஷாஜி திறமையான அரசராவார். மதுரையைப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். கவிஞர்களைப் போற்றி ஆதரித்தார். மருத்துவமனைகளை நிறுவி ஹைதராபாத் மற்றும் அரேபியாவிலிருந்து மருத்துவர்களை வரவழைத்து மக்கள் நலன் காத்தார். கிறித்துவர்களுக்கு எதிராக செயல்பட்டார். இவருக்குப்பிறகு இவரது சகோதரர் முதலாம் சரபோஜியும் அவரைத் தொடர்ந்து துக்காஜி என்பவரும் தஞ்சாவூரின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றனர். துக்காஜி வாரிசின்றி இறந்தார் எனவே அவரது மரணத்திற்கு பிறகு வாரிசரிமைப் போர் ஏற்பட்டது. இப்போரில் கர்நாடக நவாப் ஆதரவோடு பிரதாப்சிங் என்பவர் தஞ்சாவூரின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். இவர் தஞ்சாவூரில் அமைதி மற்றும் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டினார்.

கி.பி.1763-ஆம் ஆண்டு துல்ஜாஜி என்பவர் தஞ்சாவூரின் ஆட்சியாளராகப் பொறுப்பேற்றார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் தஞ்சாவூர் மற்றும் இராமநாதபுத்திற்கு இடையே எல்லைத் தகராறு ஏற்பட்டது. இராமநாதபுரமன்னர் ஆற்காட்டு நவாப்பின் உதவியை நாடினார். இதனால் ஆற்காட்டு நவாப் தஞ்சாவூர் மீது படையெடுத்தார். தஞ்சாவூர் ஆற்காட்டு நவாப்பின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. இது ஆங்கிலக்

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. கம்பெனி நிர்வாகிகள் தஞ்சாவூரின் ஆட்சியாளராக துல்ஜாஜியை அமர்த்தும்படி சென்னை கவர்னருக்கு ஆணையிட்டனர். துல்ஜாஜி மீண்டும் கம்பெனியின் ஆதரவே நாடு தஞ்சாவூரின் ஆட்சியாளரானார். அங்கு ஆங்கிலப் படை ஒன்று அமைதி காக்க நிறுத்தப்பட்டது.

அமர்சிங் மற்றும் இரண்டாம் சரபோஜி

இரண்டாம் சரபோஜி துல்ஜாஜியின் தத்துப் பிள்ளையாவார். 1787-ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூரின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். அமர்சிங் இவரது பாதுகாப்பாளர் ஆனார். தத்துப் பிள்ளையான இரண்டாம் சரபோஜி சட்டப்படி அரசராக முடியாது என்று அமர்சிங் அரியணைக்கு உரிமை கோரினார். ஆங்கிலேயர்கள் இவருக்கு ஆதரவு கொடுத்தனர். இதனால் அமர்சிங் அரசரானார். இவர் சர்வாதிகார முறையில் ஆட்சி புரிந்தார். எனவே கவர்னர் ஜெனரல் காரன்வாலிஸ் அமர்சிங்கைப் பதவி நீக்கம் செய்து விட்டு மீண்டும் இரண்டாம் சரபோஜியை அரசராக்கினார். வெல்லெஸ்லி பிரபு காலத்தில் இரண்டாம் சரபோஜி ஆங்கிலேயரிடம் ஒய்வூதியம் பெற்றார். தஞ்சாவூரின் விவகாரங்களை ஆங்கிலேயர்கள் கட்டுப்படுத்தினார்.

இரண்டாம் சரபோஜியின் மகன் இரண்டாம் சிவாஜி 1799-ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூரின் ஆட்சிப் பொறுப்பை பெற்றார். இவரது ஆட்சி 1855-வரை நீடித்தது. இவருக்கு ஆண் வாரிசு கிடையாது, எனவே நாடு இழக்கும் கொள்கையின்படி தஞ்சாவூர் 1856-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயப் பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. இதனால்

தஞ்சாவூரில் மராத்தியர்களின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

மராத்தியர்கள்கீழ் தமிழகம்

கி.பி.1676 முதல் கி.பி.1856 வரை தஞ்சாவூரில் மராத்தியர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றது. தமிழகத்தில் வளமான நிலப்பகுதியைக் கொண்டது தஞ்சாவூர். மக்களின் நலனில் அக்கரை கொண்டு மராத்தியர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். நிர்வாகத்தில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தனர். வேளாண்மை முக்கியத் தொழிலாக இருந்தது. நிர்வாகத்தில் புரோகிதர்கள் உயர்வான இடத்தை பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். மராத்திய மன்னர்கள் அறிஞர்களைப் போற்றி ஆதரித்தனர். ராம்பத்ர தீட்சிதர், பாஸ்கர தீட்சிதர் போன்றோர் சிறந்த சமஸ்கிருத கவிஞர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆந்திர காளிதாசர் என்று போற்றப்பட்ட அளூரிக் குப்பனா சிறந்த தெலுங்கு கவிஞராக விளங்கினார். துல்ஜாஜி என்பவர் இவரைப் போற்றி ஆதரித்தார். துல்ஜாஜி ஓவியம், இசை, தத்துவம், வானவியல் மற்றும் நடனத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டினார். இரண்டாம் சரபோஜி என்பவரால் தஞ்சாவூரில் சரஸ்வதி மஹால் கட்டப்பட்டது. இது உயர்க்கல்வி மற்றும் ஆய்வுமையமாகத் திகழ்கிறது. தென்னிந்தியாவில் மிகப்பெரிய நூலகமாக விளங்குகிறது. இங்கு ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், கிரேக்கம், சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளின் சிறந்த நூல்களும் மற்றும் ஓலைச்சுவடிகளும் ஏராளமாக உள்ளன. இவ்வாறு மராத்தியர்கள் ஆட்சி காலத்தில் தஞ்சாவூர் பல வகைகளில் சிறப்புற்று விளங்கியது.

பாளையக்காரர் புரட்சி (கி.பி.1799)

விஜயநகரப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு மொகலாயர்கள் தென்னிந்

தியாவில் தங்களுடைய மேலாண்மையை ஏற்படுத்தினர். ஆற்காட்டை ஆண்ட நவாப் மொகலாயர்களின் பிரதிநியாகச் செயல்பட்டார். பாளையக்காரகளிடமிருந்து வரி வசூல் செய்யும் உரிமையையும் பெற்றிருந்தார். ஆனால் பாளையக்காரர்களிடம் முறையாக வரி வசூல் செய்ய முடியாததினால் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியிடம் கடன் பெற்றார். கி.பி.1792-ஆம் ஆண்டு ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஆற்காட்டு நவாப்போடு ஓர் உடன்படிக்கையை செய்து கொண்டது. அதன்படி பாளையக்காரர்களிடம் வரி வசூல் செய்யும் உரிமையை ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனம் பெற்றது. பாளையக்காரர்கள் இதனை கடுமையாக எதிர்த்தனர். கட்டபொம்மன் ஆங்கிலேயரின் அடக்கு முறையை எதிர்த்தார். ஆங்கிலேயர்களுக்கும் கட்டபொம்பனுக்கும் விரோதம் வளர்ந்தது.

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்

கட்டபொம்மனின் முன்னோர்கள் ஆந்திராவிலிருந்து குடி பெயர்ந்து பதினோராம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் குடியேறினார்கள். பாண்டிய பேரரசின் கீழ் ஜெகவீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், நிலமானியதாரராக வீரபாண்டிய புரத்தை ஆட்சி செய்தார். பாஞ்சாலங் குறிச்சி அதன் தலைநகராக விளங்கியது. நாயக்கர் காலத்தில் இவர் பாளையக்காரராக செயல்பட்டார். இவரின் மறைவிற்குப் பிறகு அவர் மகன் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பாளையக்காரர் ஆனார்.

கி.பி.1761-ஆம் ஆண்டு பிறந்த வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கி.பி.1790-ஆம் ஆண்டு பாளையக்காரர் ஆனார்.

இவரின் சகோதரர் ஊமைத்துரை மனைவி ஜெக்கம்மாள் ஆவார்கள்.

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் முறையாக வரி செலுத்தாததால், பெரும் தொகை பாக்கி விழுந்தது. எனவே இராமநாதபுரத்தை ஆட்சி செய்த ஆங்கில ஆட்சியர் ஜாக்சன், தன்னை நேரில் சந்தித்து வரி பாக்கியை கட்டுமாறு கட்ட பொம்மனுக்கு கடிதம் எழுதினார். கட்டபொம்மன் அதனை ஏற்க மறுத்து “வானம், பொழிகிறது; பூமி விளைகிறது” நாங்கள் ஏன் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வரி கட்ட வேண்டும் என்றார். இக்கூற்று ஆங்கில ஆட்சியர் ஜாக்சனை கோபமுறச் செய்தது. பிறகு கட்ட பொம்மன் ஆங்கில ஆட்சியரை சந்திக்க எண்ணியபோது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்த ஆங்கில ஆட்சியர் கட்டபொம்மனை சந்திக்க மறுத்தார். பிறகு 23 நாட்கள் பொறுமைக் காத்த கட்டபொம்மனை அவமதித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் கைது செய்யவும் முயன்றார். ஆனால் கட்டபொம்மன் தன் தம்பியின் உதவியோடு தப்பிச் சென்றார்.

இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஆங்கில நிர்வாகத்தை அகற்ற சிவகங்கையை ஆண்ட மருதுபாண்டியர்களோடும்

மற்றும் பல பாளையக்காரர்களோடும் சேர்ந்து கட்டபொம்மன் ஒரு கூட்டமைப்பினை ஏற்படுத்தினார். இச்செயல் ஆங்கிலேயர்களை அதிர்ச்சியுறச் செய்தது. எனவே, ஆங்கிலேயர்கள் கட்டபொம்மனுக்கு எதிராக போர் தொடுத்தனர். ஆங்கிலத் தளபதி பானர்மேன் தலைமையில் பெரும்படை கட்டபொம்மனை தோற்கடிக்க அனுப்பப்பட்டது. திருநெல்வேலியை அடைந்த ஆங்கிலப்படை பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டுக் கள்ளர்பட்டி என்ற இடத்தில் பாளையக்காரர்களை தோற்கடித்தது. கட்டபொம்மனும் அவரது சகோதரரும் புதுக்கோட்டைக்குத் தப்பிச் சென்றனர். ஆனால் எதிர்பாராத விதமாக புதுக்கோட்டை மன்னர் விஜயரகுநாத தொண்டைமான் கட்டபொம்மனைப் பிடித்து ஆங்கில படைத்தளபதி பானர்மேனிடம் ஒப்படைத்தார். ஆங்கில நிர்வாகம் பெயரளவில் ஒரு விசாரணையை நடத்தி கட்டபொம்மனை குற்றவாளி என அறிவித்து கி.பி.1799-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 16-ஆம் நாள் கயத்தாறு என்னுமிடத்தில் தூக்கிலிட்டது. தன்னுயிரை துச்சமென மதித்த அப்பெருமகனின் நாட்டுப்பற்றும் வீரமும் போற்றுதலுக்குரியதாகும். பாளையக்காரர்களின் கிளர்ச்சி அடக்கப்பட்டது, ஆனால் அழிக்கப்படவில்லை.

தென்னிந்தியப் புரட்சி
(கி.பி.1800-கி.பி.1801)
புரட்சிக்கான காரணங்கள்

தென்னிந்திய புரட்சி மக்களிடையே இருந்த ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிரான வெறுப்பின் வெளிப்பாடாக அமைந்தது. ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனி சுதேசி

சாம்ராஜ்ஜியங்களின் உள்விவகாரங்களில் தலையிட்டு செயல்பட்டது, மக்களிடையேயும், ஆட்சியாளர்களிடையேயும் வெறுப்பினை ஏற்படுத்தியது. பாளையக்காரர்கள் தங்கள் கௌரவத்தை இழந்தனர். வரி வசூல் செய்வதில் ஆங்கிலேய நிர்வாகம் காட்டிய அடக்குமுறை, வெள்ளையர்களே உயர்ந்தவர்கள் என்ற மனப்பான்மை தென்னிந்திய மக்களை வெறுப்படையச் செய்தது. வெள்ளையர்கள் தங்கள் நலனை முன்வைத்து செயல்பட்டதும் பொருளாதார செழிப்பு ஒன்றையே கவனத்தில் கொண்டு செயல்பட்டதும், மக்களை வெறுப்படையச் செய்தது. கட்டபொம்மன் தூக்கிலிடப்பட்டதும், அவரின் உறவினர்கள் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டதும் தென்னிந்திய புரட்சியை தவிர்க்க முடியாததொன்றாக்கியது.

மருது பாண்டியரும் தென்னிந்திய கூட்டமைப்பும்

சிவகங்கையை ஆட்சி செய்த முத்து வடுகநாத தேவரிடம் பணிபுரிந்த இராணுவ வீரரே மருது பாண்டியர் ஆவார். இவர் தென்னிந்திய புரட்சியின் கதாநாயகன் ஆவார். கட்டபொம்மன் தூக்கிலிடப்பட்ட பிறகு அவரின் சகோதரர் ஊமைதைதுரைக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அடைக்கலம் கொடுத்தவர் இவரே ஆவார். இச்செயல் ஆங்கிலேயர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. மருது பாண்டியருக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இடையே மோதல் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகியது. ஆங்கிலத் தளபதி “அக்னிவ” தலைமையில் பெரும்படை மருதுபாண்டியருக்கு எதிராக அனுப்பப்பட்டது. நிலைமையின் உக்கிரத்தை உணர்ந்த மருதுபாண்டியர்

ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிட்டு இந்தியர்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக ஒன்றிணைக்க முயன்றார். அப்பிரகடனத்தின் ஒரு நகல் திருச்சியிலிருந்த நவாப்பின் கோட்டை வாசலில் ஒட்டப்பட்டது. மற்றொரு நகல் ஸ்ரீரங்கம் வைணவ கோவில் கதவிலும் ஒட்டப்பட்டது. சாதி, சமய வேறுபாடுகளை மறந்து அனைத்து மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து, ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக போராட மக்களுக்கு அழைப்புவிடுத்தார். கி.பி.1801-ஆம் ஆண்டு மே-29-ஆம் நாள் புரட்சியாளர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் போர் மூண்டது. புரட்சியாளர்கள் திண்டுக்கல், இராமநாதபுரம் மற்றும் மதுரை ஆகிய

இடங்களில் ஆங்கிலேயர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். அப்போது மருதுபாண்டியர் சிங்கப்பனரி காட்டில் மறைந்து கொண்டனர். துரதிஷ்டவசமாக மருதுபாண்டியர், புதுக்கோட்டை மன்னரால் கைது செய்யப்பட்டு ஆங்கிலேயரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார். 1801-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 24-ஆம் நாள் மருதுபாண்டியர் தூக்கிலிடப்பட்டார். ஊமைத்துரை நவம்பர், 16, 1801-ஆம் ஆண்டு கழுவேற்றப்பட்டார். இவ்வாறு புரட்சி எதிர்பாராத விதமாக வெற்றியை பெற தவறியது.

பயிற்சி

I) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.

1. எனோஜி _____ என்பவரின் மகனாவார்.
அ) ஷாஜிபான்சிலே ஆ) சிவாஜி இ) ஷாம்பாஜி
2. சரஸ்வதி மகால் கட்டியவர் _____ ஆவார்
அ) விஸ்வநாத நாயக்கர் ஆ) திருமலை நாயக்கர்
இ) இரண்டாம் சரபோஜி
3. பாஞ்சாலங்குறிச்சியை ஆண்ட மன்னர் _____ ஆவார்.
அ) இரண்டாம் சாஜி ஆ) சேதுபதி இ) கட்டபொம்மன்
4. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் தூக்கிலிடப்பட்ட இடம் _____ ஆகும்.
அ) சிவகங்கை ஆ) கயத்தாறு இ) காளையார் கோவில்

II) கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக.

1. டல்லௌசி _____ கொள்கையின்படி தஞ்சாவூரை கைப்பற்றினார்.
2. துல்ஜாஜி _____ என்ற தெலுங்கு கவிஞரை ஆதாரித்தார்.
3. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை அவமதித்த ஆங்கில ஆட்சியர் _____ ஆவார்.
4. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் _____ ஆண்டு தூக்கிலிடப்பட்டார்.

III) பொருத்துக.

1. பாஸ்கர தீட்சிதர்	இராமநாதபுரத்தின் ஆங்கில ஆட்சியாளர்
2. ஜாக்சன்	1801
3. தென்னிந்திய கலகம்	ஆங்கில தளபதி
4. பானர்மேன்	தஞ்சை மராத்தியர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டவர்

IV) குறுகிய விடையளி.

1. இரண்டாம் ஷாஜி பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
2. இரண்டாம் சரபோஜி பற்றி குறிப்பு வரைக.
3. பாஞ்சாலங்குறிச்சி போருக்கான காரணங்களை விவரி.

V) விரிவான விடையளி.

1. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பற்றி சுருக்கமாக எழுதுக.
2. தென்னிந்திய புரட்சி பற்றி ஓர் கட்டுரை வரைக.

வேலூர் புரட்சி - கி.பி.1806

கி.பி.1801-ஆம் ஆண்டு தோன்றிய தென்னிந்திய புரட்சி முடிவற்றாலும், அப்புரட்சி ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சி மக்கள் மனதில் இருந்து அழியவில்லை. சென்னை மாகாணத்தில் ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனம் வலிமைமிக்க சக்தியாக உருவெடுத்தது. வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு சென்னை மாகாணத்தின் ஆளுநராகவும், ஜான் கிராட்க் தலைமை ராணுவ தளபதியாகவும் இருந்தனர். ஜான் கிராட்க் அறிமுகப்படுத்திய ராணுவ சிர்திருத்தங்கள் வேலூர் புரட்சிக்கு வித்திட்டது.

புரட்சிக்கான காரணங்கள்

திப்புசுல்தானின் மரணத்திற்கு பிறகு வேலூர் கோட்டையில் சிறைபடுத்தப்பட்ட திப்புசுல்தானின் உறவினர்களால் இப்புரட்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்புரட்சிக்கு மூலக்காரணமாக விளங்கிய சிப்பாய்கள், பாளையக்காரர்களின் வழி வந்தவர்கள். தமிழ் மற்றும் கன்னட மொழி பேசும் பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள். தங்களுடைய உணர்வுகளை பரஸ்பரம் பரிமாற்றம் செய்து கொண்டனர்.

இராணுவத்தில் புகுத்தப்பட்ட கடுமையான கட்டுப்பாடுகள், புதிய கருவிகள் மற்றும் சிப்பாய்களின் உடைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மாற்றங்கள் வீரர்களுக்கு வெறுப்பினை அளித்தது. இந்து சிப்பாய்கள் காதணிகள், நெற்றியில் சமயக் குறிகள் இடுதல் போன்றவற்றிற்கு தடை விதிக்கப்பட்டது. முஸ்லீம்கள் தங்களுடைய தாடி, மீசைகளை குறிப்பிட்ட அளவுதான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. இது வீரர்களிடையே

அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது.

தளபதி அக்னியூ என்பவரால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட புதிய வகை தலைப்பாகை இந்து முஸ்லீம்களுக்கு பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இதனால் சிப்பாய்கள் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிராக வெளிப்படையாக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். புதிதாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட தலைப்பாகையை அணிய மறுத்த சிப்பாய்களுக்கு 500 முதல் 900 சாட்டையடி தண்டனையாக விதிக்கப்பட்டும் பதவியிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டனர்.

புரட்சியின் நிகழ்வுகள்

ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிராக புரட்சியில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற இரகசியத்திட்டம், திப்புவின் மைந்தரால் தூண்டப்பட்டது. திப்புவின் மகளின் திருமண நிகழ்ச்சி ஜூலை 9, 1806 - ஆம் ஆண்டு வேலூர் கோட்டையில் நடைபெற்றது. இந்த திருமண நிகழ்ச்சியில் சிப்பாய்கள் அனைவரும் கலந்து கொண்டனர். இந்த திருமண நிகழ்ச்சியின் போது ஜூலை 10-ஆம் நாள் அதிகாலை இந்திய சிப்பாய்கள் திடீரென ஆங்கில அதிகாரிகளையும், ஆங்கில சிப்பாய்களையும் தாக்கி, வேலூர் கோட்டையை தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தனர். அன்று அதிகாலையில் திப்புவின் கொடி கோட்டையில் ஏற்றப்பட்டு, திப்புவின் மகன் அரசராக அறிவிக்கப்பட்டார்.

வேலூர் கோட்டையின் வெளியில் இருந்த ஆங்கில தளபதி காட்ஸ், வேலூர் கோட்டை கைப்பற்றப்பட செய்தியை உடனடியாக ஆற்காட்டில் இருந்த

பயிற்சி கிடையாது. மேலும் அவர்கள் தங்கள் வாழ்வின் பெரும்பகுதியை சிறையில் கழித்தனர். இராணுவ வீரர்களுக்கு இந்திய அரசாங்கரிடமிருந்து ஆதரவு மற்றும் உதவிகளைப் பெற முடியவில்லை.

தோல்விக்கான காரணங்கள்

வேலூர் புரட்சி தோல்வியில் முடிவடைந்தது. இருப்பினும் பிற்காலத்தில் இது பல்வேறு விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இந்திய வீரர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப் பட்டனர். திப்புலின் குடும்பத்தினர் கல்கத்தாவிற்கு அழைத்து செல்லப்பட்டு ஆறு வருடங்களுக்கு மேலாக அங்கு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். இந்தியர்களின் நாட்டுப்பற்று மற்றும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான பழிவாங்கும் நடவடிக்கையும் வெளிப்பட்டன. இப்புரட்சி தோல்வியில் முடிவற்றது. இருப்பினும் 1857-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சிப்பாய் புரட்சிக்கு முன்னோடியாக இது அமைந்தது.

புரட்சியை நடத்த முறையான தலைமை கிடையாது. கிளர்ச்சி நன்கு திட்டமிடப்படவில்லை. திப்புவின் பிள்ளைகளுக்கு போதுமான போர்

1) சரியான விடையை தேர்ந்தெடுக்கவும்.

1. வேலூர் சிப்பாய் புரட்சி நடைபெற்ற ஆண்டு _____ ஆகும்.
அ) 1806 ஆ) 1807 இ) 1808
2. சிப்பாய்களை ஆதரித்தவர் _____ ஆவார்.
அ) ஆங்கில அதிகாரிகள் ஆ) திப்புவின குடும்பம் இ) இந்திய அரசுகள்
3. புரட்சியின் போது சென்னை மாகாண ஆளநர் _____ ஆவார்.
அ) வில்லியம் பெண்ட்ங் ஆ) காரன்வாலிஸ் இ) இராபர்ட் கிளைவ்

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. இந்திய சிப்பாய்கள் _____ அணிய மறுத்ததால் புரட்சி தோன்றியது.
2. புரட்சி நடைபெற்ற போது _____ என்பவர் வேலூர் கோட்டையின் வெளியில் இருந்தார்.
3. புரட்சி _____ என்பவரால் அடக்கப்பட்டது.

III) பொருத்துக.

1. திப்புலின் மகன்	கிளர்ச்சியாளர்
2. அக்னியூ	தலைப்பாகை
3. சிப்பாய்கள்	பெண்டிங்
4. சென்னை கவர்னர்	பதேக்ஹதர்

IV) குறுகிய விடையளி.

1. எங்கு, எப்பொழுது புரட்சி தோன்றியது ?
2. வேலூர் சிப்பாய்கள் ஏன் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர் ?
3. புரட்சிக்கான உடனடிக் காரணம் யாது ?
4. புரட்சியின் விளைவுகளைக் குறிப்பிடுக.

V) விரிவான விடையளி.

1. வேலூர் புரட்சிக்கான காரணங்களை விவரி.
2. வேலூர் புரட்சியின் போக்கை விவரி. புரட்சி ஏன் தோல்வி அடைந்தது ?

வள ஆதாரங்கள்

வள ஆதாரங்களும் அதன் வகைகளும்

நமது புவிக்கோள் மூன்று முக்கிய கூறுகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவை பாறைக்கோளம் அல்லது நிலம், நீர்க்கோளம் அல்லது நீர் மற்றும் வளிக்கோளம் அல்லது புவியைச் சுற்றியுள்ள காற்று மண்டலம் ஆகும். இம் மூன்று கூறுகளும் உயிர்கோளத்திற்கு ஆதாரமாகத் திகழ்கின்றன. மனிதனுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் இக்கூறுகள் அளிக்கின்றன. இக்கூறுகளில் காணப்படும் எந்த ஒரு பொருளும் மனிதனுக்குப் பயனளிப்பதாக இருப்பின் அது வளஆதாரம் என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த வளஆதாரங்களே ஒரு நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றன. புவியின் முக்கியமான இயற்கை வள ஆதாரங்களை படம்-1 நமக்குத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

படம் -1. இயற்கை வள ஆதாரங்கள்

இந்த வளஆதாரங்கள் அவற்றின் பயன்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் வள ஆதாரங்களை, இயலாற்றல் வளஆதாரங்கள் என்றும் வளர்ச்சியற்ற வளஆதாரங்கள் என்றும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. மக்களால் பயன்படுத்தப்பட முடியாத சூழலில் உள்ள வளஆதாரங்கள் இயலாற்றல் வளஆதாரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. சைபீரியா, அண்டார்டிகா போன்ற இடங்களில் காணப்படும் வளஆதாரங்களை இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறலாம். மனிதர்களால் பயன்படுத்தப்படும் வளஆதாரங்களை வளர்ச்சியற்ற வள ஆதாரங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. நிலக்கரி, இரும்புத்தாது போன்றவற்றை இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறலாம்.

புதுப்பித்தல் அடிப்படையில், வளஆதாரங்களை புதுப்பிக்க இயலாத அல்லது இருப்பு வளங்கள் என்றும் புதுப்பிக்கக்கூடிய அல்லது வற்றாத வளங்கள் என்றும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். இன்றைய சூழலில் அழிவுற்றுக் கொண்டிருக்கும் வளஆதாரங்களைப் பாதுகாக்க, பல நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்து வருகிறோம். ஏனெனில் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாடு அந்நாட்டின் வள ஆதாரங்களைச் சார்ந்தே அமைகிறது. உலகளவில் அழிந்துவரும் இத்தகைய வளஆதாரங்களைப் பற்றி விரிவாகக் காண்போம்.

புதுப்பிக்க இயலாத வள ஆதாரங்கள்

புதுப்பிக்க இயலாத வள ஆதாரங்கள் வற்றக்கூடிய

(தீர்ந்துபோகக்கூடிய) வளஆதாரங்கள் என அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இவ்வளங்களின் இருப்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டவை ஆகும். இயற்கையில் இவ்வளங்கள் உருவாக எடுத்துக்கொள்ளும் காலத்தைவிட வேகமாக நம்மால் அவ்வளங்கள் நுகரப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, புவியின் கனிம சுரங்கங்களிலிருந்து ஒருமுறை எடுக்கப்பட்ட கனிமவளங்கள் எடுக்கப்பட்டவையே. அவற்றை மீண்டும் நம்மால் உருவாக்கவோ அல்லது திரும்பப்பெறவோ இயலாது. நாம் இப்பொழுது அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் கனிமங்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

► உலோகக்கனிமங்கள்

► உலோகமற்ற கனிமங்கள் மற்றும்

► எரிபொருள் கனிமங்கள்

உலோகக்கனிமங்கள் என்பது உலோகத் தாதுக்கள் அடங்கிய மூலப்பொருட்கள் ஆகும். உலோகமற்ற கனிமங்கள் என்பது உலோகத் தாதுக்கள் அற்ற மூலப்பொருட்கள் ஆகும். எரிபொருள் கனிமங்கள் என்பது ஆற்றலை உருவாக்கும் கனிமங்கள் ஆகும்.

மேற்கூறிய கனிம வகைகளுள் எரிபொருள் கனிமவளம் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு அந்நாட்டின் எரிபொருள் கனிமங்களே மிக முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றி விரிவாகக் காண்போம். தொழிற்சாலைகள், வீடுகள், அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றின் செயல்பாடுகளுக்கு எரிபொருள் கனிமங்கள் தேவைப்படுகின்றன. நிலக்கரி, எண்ணெய், இயற்கைவாயு

மற்றும் அணுசக்தி கனிமங்கள் ஆகியவை விரைவில் தீர்ந்து போகும் முக்கியமான எரிபொருள் கனிமங்கள் ஆகும்.

நிலக்கரி

நிலக்கரி பல மில்லியன் வருடங்களாக உருவான கனிமம் ஆகும். எனவே இது 'புதை எரிபொருள்' என அழைக்கப்படுகிறது.

200 மில்லியன் வருடங்களுக்கு முன்பு

புல்கரி உருவாதல்

புல்கரி பழுப்பு நிலக்கரியாக உருவாதல்

பழுப்பு நிலக்கரி பிட்டுமினஸ் ஆக உருவாதல்

ஆன்த்ரகைட்

படம் -2 நிலக்கரி உருவாதல்

புவி அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களினால் மிகப்பெரிய பரப்புக் காடுகள் படிவுப் படுகைகளில் புதைந்து போயின. காலப்போக்கில், புவியின் வெப்பம் மற்றும் அழுத்தம் காரணமாக புதைந்து போன தாவரங்கள் நிலக்கரியாக மாற்றம் அடைந்தன (படம்-2).

உலகின் மிக முக்கியமான நிலக்கரி வயல்கள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் இரஷ்யா, ஜெர்மனி, ஐக்கிய அரசு போன்ற நாடுகளில் காணப்படுகின்றன. ஆசியாவின் முக்கிய நிலக்கரி வயல்கள் சீனா மற்றும் இந்தியாவில் உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள நெய்வேலியில் நிலக்கரி அதிகமாக வெட்டி எடுக்கப்படுகிறது. இங்கு லிக்னைட் அல்லது பழுப்பு நிலக்கரி அதிக அளவில் கிடைக்கிறது (படம்-3).

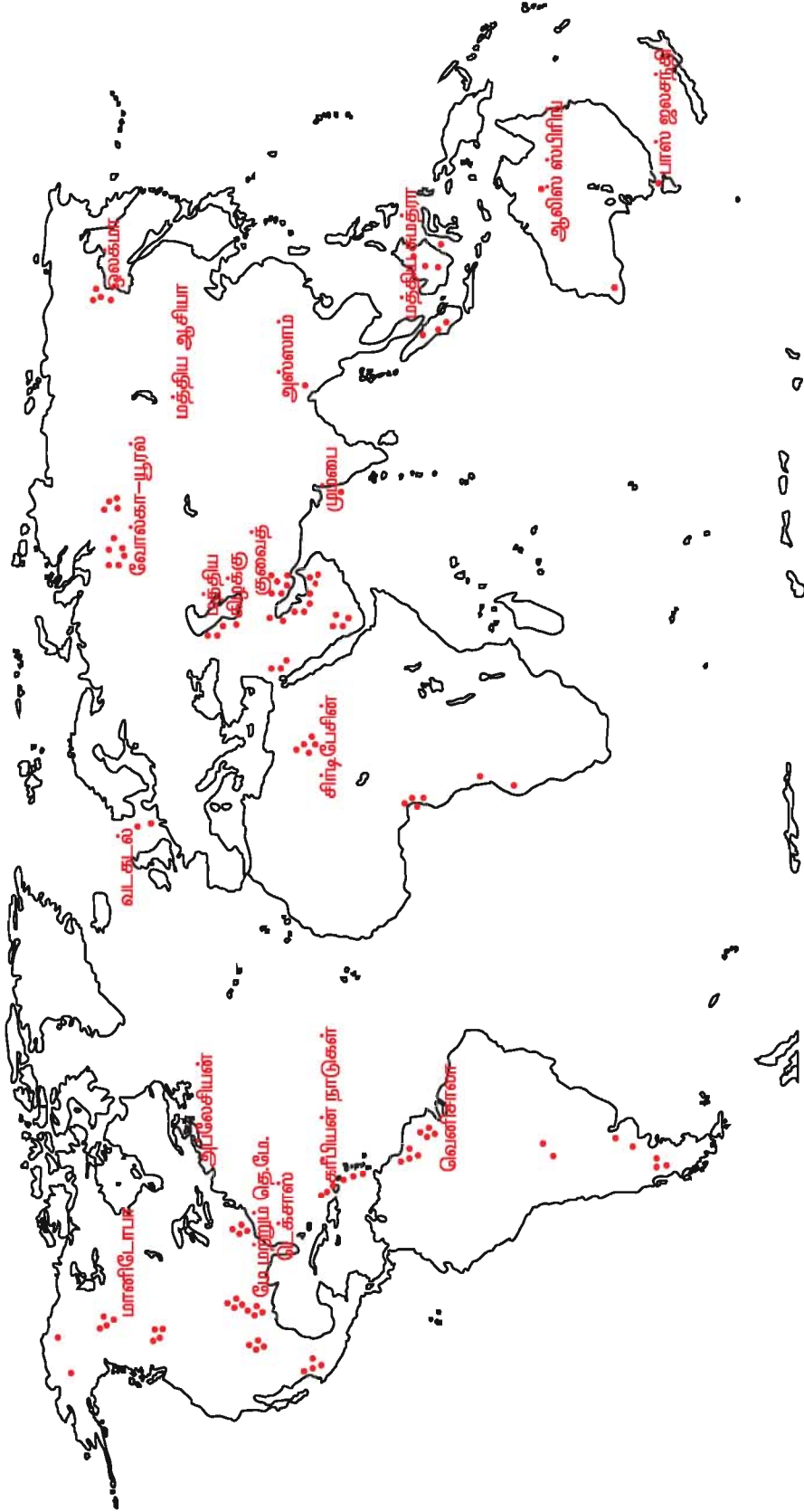
79 ←

பட்டம் 3

உலகின் முக்கிய எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் வட்டாரங்கள்

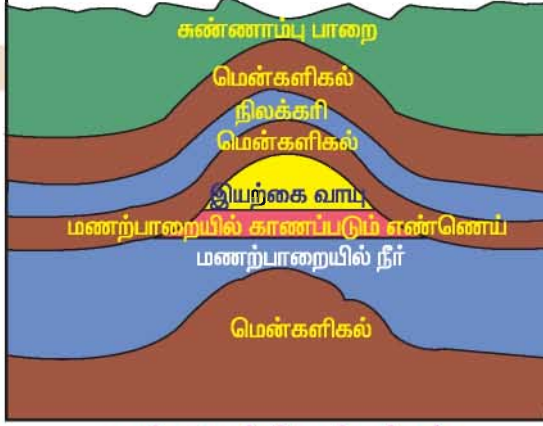
வ

படம் 4

எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை வாயு

பொதுவாக எண்ணெய் கடலுக்கடியிலுள்ள படிவப்பாறைகளான சேற்றுமண்படிவுகள் (Mudstone), மென்களிகல் (Shale) மற்றும் மணற்பாறை (Sandstone) போன்ற அடுக்குகளில் காணப்படும் (படம்.5).

படம்-5 எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை வாயு உருவாகுதல்

புவியின் அடியில் புதைந்துள்ள தாவரம் மற்றும் சுண்ணாம்பு ஓடுள்ள விலங்குகளின் படிமங்கள் புவியின் வெப்பம் மற்றும் அழுத்தத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. இவை எண்ணெயாக மாறி பாறை இடுக்குகளிலும், பாறைத் துளைகளிலும் காணப்படுகிறது. இந்த எண்ணெய் அடுக்கிற்குமேல் லேசான ஹைட்ரோ கார்பன், இயற்கைவாயு வடிவில் காணப்படுகிறது.

எண்ணெய் படிவுகள் நிலப்பகுதிகளிலும், (Onshore) கடல் பகுதிகளிலும் (Offshore) காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டுகள்: தென்மேற்கு ஆசியாவின் நிலப்பகுதிகளில் காணப்படும் எண்ணெய் வயல்கள் மற்றும் வடகடலின் கண்டத்திட்டு

படம்-6. எண்ணெய் வயல்கள்- மும்பை ஹை

பகுதிகளில் காணப்படும் எண்ணெய் வயல்கள். (படம் 4)

இந்தியாவில் முக்கியமான எண்ணெய் வயல்கள் அஸ்ஸாம் நிலப்பகுதியில் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவின் மிகப்பெரிய 'மும்பை ஹை' என்னும் எண்ணெய் வயல், கடற்பகுதியில் அமைந்துள்ளது (படம்.6). தமிழ்நாட்டில் காவிரி டெல்டா பகுதிகளில் எண்ணெய் வளம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அணுசக்திக் கனிமங்கள்

யுரேனியம், தோரியம் போன்ற கனிமங்கள் அணுசக்தியை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுகின்றன. நமீபியா, கஜகஸ்தான் மற்றும் கனடா போன்ற நாடுகளில் யுரேனியம் அதிக அளவில் காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் தமிழ்நாடு மற்றும் கேரள கடற்கரை மணற்பரப்புகளில் இல்மனைட் அதிகளவு காணப்படுகிறது. உலகிலேயே அதிகளவு (30%) அணுசக்தியை உற்பத்தி செய்யும் நாடு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு ஆகும். அணுசக்தி எரிபொருளை அதிகளவில் (75%) பயன்படுத்தும் நாடு பிரான்சு ஆகும்.

இந்தியாவின் அணுசக்தி நிலையங்கள்

சென்னை, இராஜஸ்தான், காய்கா, தாராபூர், காக்கராபர், நரோரா ஆகிய இடங்களில் அணுமின் நிலையங்கள் உள்ளன.

புதுப்பிக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்கள்

புதுப்பிக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்கள் அதிமாக காணப்படுவதுடன் தொடர்ந்து இயற்கையாகவே புதுப்பிக்கப்படுகிறது. இந்த வளங்களை நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டே இருந்தாலும், அவை நமக்குத் தொடர்ந்து கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டு: **காற்றாற்றல்**. புதுப்பிக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்கள் இன்று மிக முக்கிய வளங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

நீர் மின்சக்தி

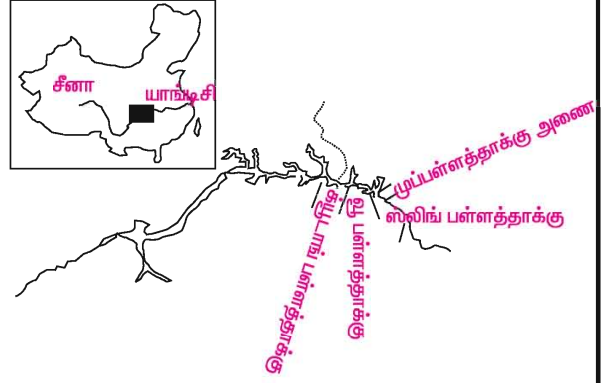
நீர் மின்சக்தி என்பது புதுப்பிக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்களுள் மிக வளர்ச்சியடைந்த வளமாகும்.

படம் - 7 (ஆ) யாங்டிசி ஆற்றின் குறுக்கே அமைந்துள்ள முப்பள்ளத்தாக்கு அணை

இது நீர் விழும் பகுதிகளிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. உலகில் மிகப்பெரிய ஆறுகள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் நீர் மின்சக்தி அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சீனாவில் உள்ள யாங்டிசி ஆற்றின் குறுக்கே அமைந்திருக்கும் 'முப்பள்ளத்தாக்கு அணையில்' உலகின் மிகப்பெரிய நீர் மின்சக்தி நிலையம் அமைந்துள்ளது. (படம்-7(அ) மற்றும் 7(ஆ))

இந்தியாவின் மிகப்பெரிய நீர் மின்சக்தி நிலையம் பக்ராநங்கல் அணையில் உள்ளது.

படம் - 7 (ஆ)

யாங்டிசி ஆற்றின் குறுக்கே அமைந்துள்ள முப்பள்ளத்தாக்கு அணை

சூரிய ஆற்றல்

சூரிய ஆற்றல் வீடுகள் மற்றும் அலுவலகக் கட்டிடங்களில், நீர் சூடாக்குதல் போன்ற பல வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒளிமின் வோல்டா மின்கலம் (Photo voltaic cells) சூரிய சக்தியை சேமிப்பதற்கு தேவைப்படுகிறது. உலகில் அதிக அளவு சூரிய ஆற்றலை உற்பத்தி செய்யும் நாடு ஜெர்மனி ஆகும்.

அயனமண்டல சூழல் சூரிய ஆற்றலை மிக அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. ஆனால் சூரிய ஆற்றலை சேகரிக்கப் பயன்படும் ஒளிமின் வோல்டா மின்கலத்தினை உற்பத்தி செய்யும் செலவு அதிகமாதலால் சூரிய ஆற்றலை இங்கு அதிக அளவு உற்பத்தி செய்ய இயலவில்லை. அயனமண்டலத்தில் இருக்கும் வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் இச்சூழல் நிலவுகிறது.

காற்று ஆற்றல்

காற்று வேகமாக தொடர்ந்து வீசும் பகுதிகளில் காற்றாற்றல் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இதற்கு

விசைப்பொறிஉருளை (Turbine)
மிகவும் பயன்படுகிறது.

படம்-8. காற்றாலைகள்-ஆரல்வாய்மொழி

ஐரோப்பா கண்டம் காற்று ஆற்றலை அதிக அளவில் பயன்படுத்துகிறது. டென்மார்க்கின் 20% மின்சாரம் காற்று ஆற்றல் மூலமாகப் பெறப்படுகிறது. இந்தியாவில் மகாராட்டிரம் மற்றும் தமிழ்நாட்டில் காற்று ஆற்றல் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆரல்வாய்மொழி என்னும் பகுதியில் உலகின் மிகப் பெரிய காற்றாலை நிறுவனம் உள்ளது (படம்-8).

உயிரி ஆற்றல்

மரங்கள், பயிர்கள், வேளாண் மற்றும் விலங்குகளிலிருந்து கிடைக்கும் கழிவுப் பொருட்கள் உயிரி ஆற்றலுக்கு முக்கிய ஆதாரமாகத் திகழ்கின்றன.

படம் 9 ஆமணக்கு செடி

இவ்வனைத்து ஆதாரங்களில் மர எரிபொருளே (விறகு) வளரும் நாடுகளில் மிக முக்கியமாகத் திகழ்கிறது. சாண எரிவாயு அல்லது மீத்தேன் மாட்டுச் சாணத்திலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. தற்பொழுது உயிரி எரிபொருள் கரும்பிலிருந்தும், ஆமணக்கு வகை தாவரங்களிலிருந்தும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன (படம்-9).

வள ஆதாரங்களின் பாதுகாப்பு

மனிதர்களின் வாழ்வு மற்றும் முன்னேற்றம் ஆகியவை புவியின் இயற்கை வளஆதாரங்களைச் சார்ந்து இருப்பதால், அத்தகைய வளத்தை பயன்படுத்துதல் அவசியம். மனிதர்களால் புதுப்பிக்க இயலாத வளஆதாரங்களை மிக கவனத்துடன் கையாள வேண்டும். ஏனெனில் அவ்வளங்களைத் திருப்பப்பெற இயலாது. புதுப்பிக்கக்கூடிய வளங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்த சிறந்த ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி அவசியமாகிறது.

மனிதர்கள் தனது வாழ்க்கைக்கு வள ஆதாரங்களையேச் சார்ந்து உள்ளனர். ஓர் இடத்தில் கிடைக்கப்பெறுகிற வளஆதாரங்களைப் பொறுத்தே மனிதர்களின் தொழில்கள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

பயிற்சி

I) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. இயற்கையில் காணப்படும் எந்த ஒரு பொருளும் மனிதர்களுக்கு பயனளிப்பதாக இருப்பின், அது _____ எனப்படும்.
2. புவியின் கனிமச் சுரங்கங்களிலிருந்து ஒரு முறை வெட்டி எடுக்கப்பட்டதை மீண்டும் நம்மால் _____ இயலாது.
3. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு _____ மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.
4. யுரேனியம் ஒரு _____ கனிமமாகும்.
5. _____ மண்டலம் சூரிய ஆற்றலை மிக அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்கிறது ஏதுவாக உள்ளது.

II) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

1. மனிதர்களால் பயன்படுத்தப்படும் வள ஆதாரங்கள்.
அ) வளர்ச்சியுற்ற வளம் ஆ) இயலாற்றல்வளம் இ) போக்குவளம்
2. கனிமங்கள் வளங்கள் என்பவை.
அ) புதுப்பிக்கக்கூடிய வளங்கள் ஆ) புதுப்பிக்க இயலாத வளங்கள்
இ) உயிரியல் வளங்கள்
3. காற்று ஆற்றலை அதிகமாகப் பயன்படுத்தும் கண்டம்
அ) ஐரோப்பா ஆ) தென் அமெரிக்கா இ) அண்டார்டிகா
4. நமது மாநிலத்தில் வெட்டியெடுக்கப்படும் நிலக்கரி.
அ) பழுப்புநிலக்கரி ஆ) ஆன்த்ராகைட் இ) கிராபைட்
5. இந்தியாவின் மிகப் பெரிய நீர் மின்சக்தி நிலையம் அமைந்துள்ள இடம்.
அ) பக்ராநங்கல் ஆ) மேட்டூர் இ) தாமோதர்

III) பொருத்துக.

1. வடகடல்	அணுசக்தி
2. ஆரல்வாய் மொழி	எண்ணெய் வயல்கள்
3. எண்ணெய் மற்றும் நிலக்கரி	யாங்டிசி
4. 'முப்பள்ளத்தாக்கு அணை'	புதை எரிபொருள்
5. தோரியம்	காற்றாலை

IV) சுருக்கமான விடை தருக.

1. குறிப்பு எழுதுக.

அ) புதுப்பிக்க இயலாத வளங்கள்

ஆ) இயலாற்றல் வள ஆதாரங்கள்

2. காற்றாலை பற்றி எழுதுக.

3. வளங்களை மிகுந்த கவனத்துடன் பயன்படுத்த வேண்டியதன் காரணம் யாது ?

V) விரிவான விடை தருக.

1. நிலக்கரி மற்றும் எண்ணெய் உருவாதல் பற்றி விளக்குக.

2. புதுப்பிக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்களைப் பற்றி எழுதுக.

VI) செய்முறை பயிற்சி.

1. உலகில் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் முக்கிய நாடுகளை உலக வரைபடத்தில் குறிக்கவும்.

2. இந்தியா மற்றும் நெதர்லாந்து நாடுகளின் காற்றாலை பற்றிய படங்களை சேகரிக்கவும்.